

DENNIS E. SMITH 40 DANA MOLITVE I POSVEĆENJA

Dennis E. Smith

40 dana
ZA PRIPREMU

molitve i
ZA KRISTOV DRUGI

posvećenja
DOLAZAK

DENNIS E. SMITH
40 DANA MOLITVE I POSVEĆENJA ZA PRIPREMU ZA KRISTOV DRUGI DOLAZAK

ZAGREB, 2019.

Nakladnik:
Znaci vremena
www.znaci-vremena.com

Dennis E. Smith
40 dana
molitve i posvećenja za pripremu za Kristov drugi dolazak

Naslov originala:
Dennis Smith
40 Days
Prayers and Devotions to Prepare for the Second Coming

Urednik:
Mario Šijan

Prijevod:
Mirjana Đerić

Lektura:
Selena Brkić

Korektura:
Nadica Đidara

Oblikovanje i prijelom:
Krešimir Godina

Tisak:
Znaci vremena, Zagreb

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 001034976.

ISBN 978-953-183-323-3

Dennis E. Smith

40 dana

*molitve i posvećenja
za pripremu
za Kristov drugi dolazak*

UVOD	7
PRVI DIO:	11
KRŠTENJE SVETIM DUHOM	11
1. dan: Dva oblika djelovanja Svetoga Duha	11
2. dan: Krštenje Duhom nakon Pedesetnice	14
3. dan: Blagoslovi krštenja Svetim Duhom	17
4. dan: Krist u vama	20
5. dan: Krštenje Duhom i poslušnost	22
6. dan: Žalostiti Svetoga Duha	25
7. dan: Krštenje Duhom i kasna kiša	27
8. dan: Duhovno krštenje i Kristov povratak	30
DRUGI DIO:	33
KRŠTENJE DUHOM I MOLITVA	33
9. dan: Duh u nama budi želju za molitvom	33
10. dan: Primjer molitve koji su nam ostavili Isus i učenici	35
11. dan: Zašto je molitva neophodna	37
12. dan: Molitva u Duhu	40
13. dan: Udružena molitva u Duhu	41
14. dan: Ustrajna molitva u Duhu	44
15. dan: Posrednička molitva u Duhu	46
16. dan: Molitva u Duhu za Božja obećanja	48
TREĆI DIO:	52
KRŠTENJE DUHOM I PROPOVIJEDANJE EVANĐELJA	52
17. dan: Djelo evanđelja završeno silom Svetoga Duha	52
18. dan: Krštenje Duhom i svjedočenje	54
19. dan: Neophodnost krštenja Duhom i svjedočenje	56
20. dan: Krštenje Duhom i priprema za Kristov dolazak	60
21. dan: Laodicejski problem Crkve	62
22. dan: Rješenje za laodicejsko stanje Crkve	64
23. dan: Molitva i propovijedanje evanđelja	66
24. dan: Kristova metoda propovijedanja evanđelja	69

ČETVRTI DIO:	72
KRŠTENJE DUHOM I PREBIVANJE U KRISTU	72
25. dan: Put prema otkriću	72
26. dan: Kršćaninova borba	74
27. dan: Slomljena moć grijeha	77
28. dan: Krist daje pobjedu	79
29. dan: Pravednost kroz vjeru	82
30. dan: Božje zapovijedi i prebivanje u Kristu	85
31. dan: Prebivanje u Kristu i služba	88
32. dan: Subotnji odmor	90
PETI DIO:	93
KRŠTENJE DUHOM I ZAJEDNIŠTVO	93
33. dan: Nešto nedostaje	93
34. dan: Prva Crkva i zajedništvo	95
35. dan: Krštenje Duhom i male skupine	97
36. dan: Crkva	100
37. dan: Božja obitelj	102
38. dan: Plod Duha i zajedništvo	104
39. dan: Plodovi Duha i zajedništvo	106
40. dan: Male skupine i rast Crkve	109
DODATAK A	
POPIS ZA SVAKODNEVNU MOLITVU	112
DODATAK B	
AKTIVNOSTI KOJIMA POKAZUJETE DA SE BRINETE ZA NJIH	113
DODATAK C	
PRIJEDLOG POZDRAVA ZA MOLITVENI KONTAKT	114
DODATAK D	
NAKON ČETRDESET DANA MOLITVE I MOLITVENIH PROUČAVANJA...	115

*Ako nije drukčije naznačeno, svi biblijski tekstovi
navedeni su iz Jeruzalemske Biblije.*

UVOD

Svrha ovoga materijala za četrdesetodnevno proučavanje i molitvu jest priprema Božje Crkve za Kristov drugi dolazak, kao i težnja da se dopre i do drugih kako bi se i oni pripremili za taj slavni događaj. Ovu pripremu započinju vjernici Crkve koji su spremni da se u razdoblju od 40 dana posvete molitvi i proučavanju sa željom da razviju prisniji osobni odnos s Isusom Kristom i dopru do pet pojedinaca koje im je Gospod stavio na srce da se za njih svakoga dana mole.

Isus je rekao: „Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaistu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima.“ (Matej 18,19) U udruženoj molitvi nalazi se velika sila, kao i ohrabrenje i duhovna snaga koja se ogleda u kršćanskom zajedništvu. Preporuča se da pronađete partnera za molitvu s kojim ćete se moliti, bilo uživo ili preko telefona, svakoga dana tijekom 40 dana molitve i proučavanja.

Da biste iz svega toga dobili najveću korist, preporučam vam da pronađete nekoliko osoba koje će vam se pridružiti u proučavanju ovoga materijala. Bilo bi dobro da se svakoga tjedna sastajete kao skupina da biste razmjenjivali iskustva i upućivali zajedničke molitve. Odaberite jednu osobu iz skupine da bude vaš svakodnevni molitveni partner. Svaki sudionik u skupini učinit će to isto da bi tijekom tih 40 dana mogao primiti najveće blagoslove.

Ova molitvena proučavanja, odabrana iz pet knjiga koje sam napisao o tim predmetima sa sličnim naslovima, podijeljena su u pet dijelova, a u svakome se nalazi po osam molitvenih proučavanja:

- Krštenje Svetim Duhom
- Krštenje Duhom i molitva
- Krštenje Duhom i propovijedanje evanđelja
- Krštenje Duhom i prebivanje u Kristu
- Krštenje Duhom i zajedništvo

Svaka tema popraćena je osobnim razmišljanjem i pitanjima za razgovor u skupini, kao i prijedlogom teme za molitvu određenoga dana, koji obuhvaća i „molitveni redak“.

Ako želite prisniji odnos s Isusom i ako želite doprijeti do onih koje vam je Bog stavio na srce, onih koji su nekada poznavali istinu Božje riječi, ali su je zapostavili, ili pak onih koji nikada nisu čuli vijest opomene koju Bog upućuje da bi se svijet pripremio za Kristov skori dolazak – onda je ova knjiga upravo za vas. Na vašem molitvenom popisu

moгу biti članovi obitelji, prijatelji i suradnici. U Dodatku A nalazi se stranica za molitveni popis u tu svrhu. Tijekom 40 dana molit ćete se za svakoga od njih i primjenjivati popis „Aktivnosti kojima pokazujete da se brinete za njih“ (Dodatak B) radi utvrđivanja onoga što Gospod želi da učinite da biste doprli do onih za koje se molite. Dodatak C, „Prijedlog pozdrava za molitveni kontakt“, može vam pomoći kada zovete osobe čija se imena nalaze na vašem molitvenom popisu da biste ih obavijestili da ćete se moliti za njih sljedećih 40 dana te da ih pitate bi li voljeli da se za njih molite.

Molitva je najjača sila na Zemlji. Ona je ključna za čovjekov osobni duhovni rast i najdjelotvornije sredstvo u zadobivanju ljudi za Krista. Vezano uz molitvu i kršćanski duhovni rast, Ellen G. White piše:

„Molitva je disanje duše. Ona je tajna duhovne sile. Nijedno drugo sredstvo milosti ne može je zamijeniti da bi sačuvalo zdravlje duše. Molitva dovodi srce u neposrednu vezu s Izvorom života i jača mišiće i tetive vjerskog iskustva. Zanemarite molitvu ili se molite na mahove, s vremena na vrijeme, i izgubit ćete oslonac u Bogu. Duhovne sposobnosti izgubit će svoju životnost i vjerskom iskustvu nedostajat će zdravlje i životna sila.“ (*Propovjednici Radosne vijesti*, Zagreb: Znaci vremena, 2016, str. 208)

Ellen G. White isto tako prepoznaje neophodnost molitve u dovođenju drugih Kristu:

„Radite za duše uz mnogo molitve, jer je to jedini način da doprete do njihovih srca. Blagotvorni utjecaj na srce nije rezultat vašeg rada, već djelovanja Krista koji je uz vas.“ (*Evangelism*, str. 341)

„Gospod će čuti naše molitve za obraćenje duša.“ (*Poruka mladima*, Zagreb: Znaci vremena, 1988, str. 193)

Dok uz molitvu budete razmatrali način da doprete do onih za koje se molite, vi ćete se ne samo moliti za njih nego ćete i nastojati dovesti ih bliže Kristu i Njegovoj Crkvi. Bog će blagosloviti vaše napore kada se molite i radite za one koji se nalaze na vašem molitvenom popisu. On vas neće upotrijebiti samo za zadobivanje drugih za Krista – On će vas privući i bliže sebi. Ellen G. White je razumjela taj dvostruki blagoslov jer je zapisala:

„Dok budete radili u skladu sa svojim molitvama, shvatit ćete da vam se Bog otario. (...) Počnite se odmah penjati sve više i više. Cijenite ono što je nebesko više od ovozemaljskih privlačnosti i poticaja. (...) Naučite se moliti. Naučite iznijeti jasno i razumno svjedočanstvo i Bog će se proslaviti u vama.“ (*Podignimo pogled*, Zagreb: Znaci vremena, 2018, str. 310)

„Svakoga dana iznova je primao krštenje Svetim Duhom.“

„Oni će svojim ustrajnim molitvama voditi duše do križa. Isus će djelovanjem na srca podržati njihove požrtvovne napore i činiti čuda u obraćanju duša.“ (*Testimonies for the Church*, sv. 7, str. 27)

Da bi stavljanje naglasaka na molitvu bilo lakše, na kraju svake teme za svaki dan nalazi se dio naslovljen „Molitvena aktivnost“, koji nudi prijedlog cilja molitve za taj dan i sadrži biblijske retke koje treba uključiti u molitvu. Mnogi redci u Bibliji sadrže obećanje i uvjet neophodan za ispunjenje toga obećanja. Dok se molite upotrebljavajući te biblijske retke, trebali biste učiniti dvije stvari:

1. moliti Boga da ispuni uvjet (i u vama i u crkvi) neophodan za ispunjenje obećanja;
2. moliti Boga da ispuni obećanje.

U dijelu pod naslovom „Molitvena aktivnost“, koji sadrži molbe vezane uz retke i molitvu, običnim slovima tiskani su redci koji sadrže obećanje i uvjet za njegovo ispunjenje, a u *kurzivu* je ponuđen primjer molitve koji možete iskoristiti kada se molite u skladu s motivom u tom retku, tražeći od Boga da ispuni uvjet, a zatim moleći Ga da ispuni i obećanje.

Isus je nakon svog uskrsnuća rekao svojim učenicima da moraju pričekati da budu kršteni Svetim Duhom prije nego što krenu svijetu objavljivati evanđelje:

„I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očeve ‘koje čujete od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim.’ Nato ga sabrani upitaše: ‘Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?’ On im odgovori: ‘Nije vaše znati vremena i zgone koje je Otac podredio svojoj vlasti. Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.’“ (Djela 1,4-8)

Iako su posljednje tri i pol godine svaki dan proveli s Kristom i bili svjedoci i sudionici u čudima, oni nisu bili spremni svjedočiti za Njega. Morali su pričekati da prime *silu*. Nakon što se krste Svetim Duhom, što se i dogodilo na dan Pedesetnice, oni će biti osnaženi i odlučni kao nikada prije da svjedoče za Krista:

„Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istome mjestu. I eto iznenada šuma s neba, kao kad se dignu silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti.“ (Djela 2,1-4)

Budući da je krštenje Svetim Duhom (koje se naziva i ispunjenje Duhom) životno važno za naš osobni duhovni rast i naše svjedočenje drugima, ovih četrdeset molitvenih tema temelje se na tom značajnom učenju u Božjoj riječi. Imat ćete priliku bolje razumjeti biblijsko učenje o krštenju Svetim Duhom, kao i potpunije iskusiti ispunjenost Duhom.

Odlukom da sudjelujete u četrdesetodnevnom proučavanju i molitvi doživjet ćete čudesno i blagoslovljeno putovanje s Gospodom. Iskusat ćete dublji odnos s Kristom i vidjeti kako vas Gospod upotrebljava da druge privučete bliže Njemu u pripremi za Njegov skori povratak. Dok budete njegovali molitvenu zajednicu sa svojim molitvenim partnerom i ostalima koji sudjeluju u četrdesetodnevnom proučavanju i molitvi, iskusit ćete široku kršćansku ljubav i jedinstvo s vjernicima iz svoje zajednice. To će imati značajnu ulogu u vašem osobnom duhovnom rastu.

***„Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati
djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti
Duhom Svetim one koji ga zaištu!“ (Luka 11,13)***

Da biste iz tog iskustva dobili što više, preporuka je da to bude prvo što ćete učiniti svakoga jutra. Možda će to od vas zahtijevati da malo ranije ustanete, ali napor će biti dobro nagrađen! Ako se pomolite Gospodu da vas probudi kako biste proveli određeno kvalitetno vrijeme s Njim, On će vas čuti i odgovoriti na vašu molitvu. O Kristovu molitvenom životu Ellen G. White piše:

„Svakoga dana iznova je primao krštenje Svetim Duhom. U ranim satima svakoga novog dana Gospodin Ga je budio iz sna, pomazivao milosrdem Njegovu dušu i Njegove usne da može dijeliti drugima. I iz nebeskih dvorova bile su Mu davane nove riječi, riječi koje će u pravo vrijeme izgovarati umornima i potlačenima.“ (*Isusove usporedbe*, Zagreb: Znaci vremena, 2015, str. 88)

Krist će isto učiniti i za vas ako Ga za to zamolite. On vas silno želi pomazati svojim Svetim Duhom, pripremajući vas za svaki novi dan. Ova knjiga namijenjena je da olakša upravo to – svakodnevno pomazanje Božjim Duhom s ciljem osobnog duhovnog razvoja i svjedočenja za Krista.

Napomena: Ovaj materijal moguće je koristiti paralelno s nekim drugim programom za osobni duhovni rast, proučavanjem Božje riječi, molitvom, obučavanjem i nastojanjem da se trostruka anđeoska vijest objavi u našem okruženju.

KRŠTENJE SVETIM DUHOM

1. dan: Dva oblika djelovanja Svetoga Duha

Pojam krštenja Svetim Duhom podrazumijeva postojanje dvaju oblika djelovanja Duha. Jedno nas navodi da prihvatimo Krista i krstimo se vodom. To djelo Duha vrijedi za svakoga.

Drugo djelovanje Duha očituje se u ispunjavanju kršćanina Kristovim prisustvom tako da on ili ona mogu istinski živjeti kršćanskim životom i činiti Božju volju. To je krštenje Svetim Duhom, i to djelovanje Duha nije usmjereno na nevjernika, već na onoga koji vjeruje u Isusa Krista, jer je On rekao da Ga svijet ne može primiti na ovaj način:

„I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je.“ (Ivan 14,16.17)

Čudesno iskustvo ispunjenosti Duhom dostupno je i danas.

Isus ukazuje na to da je na dan Pedesetnice krštenje Svetim Duhom postalo dostupno svim vjernicima, jer kaže da je On „u vama“. To čudesno iskustvo ispunjenosti Duhom dostupno je i danas.

Isus je naš primjer u svemu. On je bio „rođen“ od Duha, Duh Ga je vodio od djetinjstva do odrasle dobi i kršten je vodom. Ubrzo nakon tog krštenja bio je kršten Svetim Duhom, za koga se molio prilikom svoga krštenja u Jordanu:

„Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: ‘Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!’“ (Luka 3,21.22)

Nakon što se ispunio Duhom, Isus je bio spreman, kao nikada prije, da u sili Duha krene u borbu sa Sotonom:

„Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom, gdje ga je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše, ogladnje. A đavao mu reče: ‘Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postane kruhom.’ Isus mu odgovori: ‘Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu.’ I povede ga đavao na visoko, pokaza

mu odjednom sva kraljevstva zemlje i reče mu: 'Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je. Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje.' Isus mu odgovori: 'Pisano je: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služiti!' Povede ga u Jeruzalem i postavi na vrh Hrama i reče mu: 'Ako si Sin Božji, baci se oдавde dolje! Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovjediti za tebe da te čuvaju. I: Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.' Odgovori mu Isus: 'Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!' Pošto iscrpi sve kušnje, đavao se udalji od njega do druge prilike." (Luka 4,1-13)

Bio je osnažen da propovijeda i uči o Božjem kraljevstvu, da liječi i istjeruje đavle:

„A Isus se u snazi Duha vrati u Galileju te glas o njemu puče po svoj okolici. I slavljjen od svijuu, naučavaše po njihovim sinagogama. I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju na dan subotni u sinagogu te ustane čitati. Pruže mu Knjigu proroka Izaije. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano: 'Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje.'“ (Luka 4,14-19)

Vjernik neće imati puninu sile Duha u sebi sve dok ne bude kršten Duhom Svetim.

Isus je rekao da će oni koji vjeruju u Njega činiti veća čuda od onih koja je On činio:

„Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; da veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu.“ (Ivan 14,12)

Kada budu kršteni Svetim Duhom, vjernici postaju opunomoćeni da čine ista djela kao i Krist zato što ih je ispunio isti Duh koji je ispunjavao Krista:

„(...) koji vjeruje u mene! Kao što reče Pismo: 'Rijeke će žive vode poteći iz njegove utrobe!' To reče o Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega. Tada doista ne bijaše još došao Duh jer Isus nije bio proslavljen.“ (Ivan 7,38.39)

Bog je s vjernikom i prije iskustva ispunjavanja Duhom, zato što ga je pozvao i pokrenuo da prihvati Krista i krsti se vodom. Međutim, vjernik neće imati puninu sile Duha u sebi sve dok ne bude kršten Duhom Svetim. Isus je zato i rekao svojim učenicima da pričekaju izlivanje Duha na dan Pedesetnice prije nego što otpočnu s propovijedanjem evanđelja:

„I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očevu 'koje čujete od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete uskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim. (...) Nego primit ćete snagu Duha

Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.” (Djela 1,4–8)

Krštenje Svetim Duhom danas je dostupno svakom vjerniku. Bog je obećao da će nam dati Duha u punini ako Ga zatražimo u vjeri:

„Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu!” (Luka 11,13)

„(...) da u Kristu Isusu na pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po vjeri.“ (Galaćanima 3,14)

Vežano uz krštenje Svetim Duhom, Ellen G. White piše: „Željela bih da budemo kršteni Svetim Duhom, a to se mora dogoditi da bismo mogli pokazati savršenstvo života i karaktera. Voljela bih da svaki vjernik Crkve otvori srce Isusu i kaže: ‘Dođi, nebeski Gostu, i prebivaj u meni.’“ (2 *Manuscript Release* 26)

Krštenje Svetim Duhom danas je dostupno svakom vjerniku.

Neki će se možda zapitati: „Moram li se nekako kvalificirati da bih bio kršten Svetim Duhom?“ Postoje dva zahtjeva. Prvi je da primite Krista kao svog Spasitelja. Drugi je odluka da Mu u potpunosti predate svoj život. Ako ste prihvatili Krista i želite Ga slijediti u svim aspektima svoga života, kvalificirali ste se. Ako želite doživjeti krštenje Svetim Duhom, pozivam vas da se molite sljedećom molitvom:

Oče, hvala Ti što si me potaknuo da prihvatim Krista za svog Spasitelja, i molim Te da mi oprostiš sve moje grijehе. Želim svoj život u potpunosti predati Isusu. Hvala Ti za obećanje da ćeš me ispuniti svojim Svetim Duhom i pozivam se na obećanje o krštenju Svetim Duhom u svom životu upravo sada. Molim Te, također, da me do te mjere ispuniš Isusovim prisustvom da se Njegov karakter potpuno oblikuje u meni. Pozivam se na Tvoje obećanje da ćeš me osnažiti svojim Duhom da Ti služim, dok me budeš vodio u službi za Isusa. To te molim u Isusovo ime. Amen.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Koja su dva oblika djelovanja Svetoga Duha?

Kakve su kvalifikacije neophodne za krštenje Svetim Duhom?

Navedite dva dobra koja su ishod krštenja Svetim Duhom.

Želite li biti kršteni Svetim Duhom i primiti blagoslove ispunjenosti Duhom u svom životu i službi za Gospoda?

Molitvena aktivnost

Uz molitvu razmotrite što možete učiniti da pokažete svoju brigu za osobe koje ste uvrstili na svoj molitveni popis. Nazovite svakoga od njih, recite im da se molite za njih i pitajte ih žele li da se molite za njih.

Odlučite s kim želite biti u molitvenoj zajednici tijekom četrdeset dana.

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se sa svojim partnerom:

- Da Bog krsti svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da vam Bog otvori razum da shvatite ono što svakodnevno proučavate uz molitvu.
- Da Bog blagoslovi vas i vašeg partnera u molitvenoj zajednici.
- Za pojedince na vašem molitvenom popisu.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Učit ću te, put ti kazat' kojim ti je ići, svjetovat ću te, oko će moje bdjeti nad tobom.“ (Psalam 32,8)

Vodi nas i uči, Gospode, da bismo neprestano bili pod Tvojom upravom u svom životu i crkvi.

2. dan: Krštenje Duhom nakon Pedesetnice

Isus je obećao da će svoje sljedbenike krstiti Svetim Duhom jer će samo tako postati opunomoćeni da vijest evanđelja odnesu ovomu svijetu:

„I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očeve 'koje čujete od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim.' Nato ga sabrani upitaše: 'Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?' On im odgovori: 'Nije vaše znati vremena i zgone koje je Otac podredio svojoj vlasti. Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svojoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.'“ (Djela 1,4-8)

To obećanje ispunilo se na dan Pedesetnice:

„Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istome mjestu. I eto iznenada šuma s neba, kao kad se dignu silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti.“ (Djela 2,1-4)

Krštenje Svetim Duhom nije bilo predviđeno samo za učenike na dan Pedesetnice; to iskustvo od tada je bilo, a i dalje je, namijenjeno svim kršćanima. Nisu svi učenici bili prisutni prilikom Pedesetnice. Moglo bi se postaviti pitanje: Kako su kršćani primali krštenje Duhom nakon Pedesetnice? Odgovor se nalazi u Djelima apostolskim. Duh je u barem dvama slučajevima sišao na skupinu vjernika dok im je Petar govorio:

„Dok je Petar još govorio te riječi, siđe Duh Sveti na sve koji su slušali tu besjedu. A vjernici iz obrezanja, koji dođoše zajedno s Petrom, začudiše se što se i na pogane izlio dar Duha Svetoga. Jer čuli su ih govoriti drugim jezicima i veličati Boga. Tada Petar reče: ‘Može li tko uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi?’“ (Djela 10,44–47)

„I kad počeh govoriti, siđe na njih Duh Sveti kao ono na nas u početku. Sjetih se tada riječi Gospodnje: ‘Ivan je, govoraše on, krstio vodom, a vi ćete biti kršteni Duhom Svetim.’ Ako im je dakle Bog dao isti dar kao i nama koji povjerasmo u Gospodina Isusa Krista, tko sam ja da bih se smio oprijeti Bogu?’“ (Djela 11,15–17)

Bog je vodio Crkvu da bude krštena Duhom na jedan miran način, putem polaganja ruku. O samarijanskim vjernicima koji su bili kršteni Duhom čitamo:

„Ali kad povjeroša Filipu koji navješćivaše evanđelje o kraljevstvu Božjemu i o imenu Isusa Krista, krštavahu se – muževi i žene. Povjeroša i Šimun te se krsti i osta uz Filipa: bio je zanesen promatrajući znamenja i čudesa koja su se događala. Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija prigrlila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana. Oni siđoše i pomoliše se za njih da bi primili Duha Svetoga. Jer još ni na koga od njih ne bijaše sišao; bijahu samo kršteni u ime Gospodina Isusa. Tada polagahu ruke na njih i oni primahu Duha Svetoga.“ (Djela 8,12–17)

Zapazite da su, prema Djelima 8, pojedinci iz Samarije bili vođeni Duhom da prihvate Krista te kršteni vodom. Ipak, oni nisu kršteni Duhom u trenutku krštenja vodom. Petar i Ivan došli su k njima iz Jeruzalema iz posebnog razloga – da polože ruke na njih i da se mole za njihovo krštenje Duhom. To jasno pokazuje da su krštenje vodom i krštenje Duhom dva odvojena iskustva. Duh vodi osobu da prihvati Krista i krsti se vodom. To je drugačiji rad Duha u odnosu na krštenje Duhom, koje se mora posebno tražiti kada osoba postane svjesna tog čudesnog iskustva.

***Kad shvatite i doživite tu istinu, vaš kršćanski život
više nikada neće biti isti.***

U Djelima apostolskim vidimo da je Savao, koji je kasnije postao apostol Pavao, također bio kršten Duhom, molitvom i polaganjem ruku:

„Ananija ode, uđe u kuću, položi na nj ruke i reče: ‘Savle, brate! Gospodin, Isus koji ti se ukaza na putu kojim si išao, posla me da progledaš i napuniš se Duha Svetoga.’ I odmah mu s očiju spade nešto kao ljuske te on progleda pa usta, krsti se.“ (Djela 9,17.18)

U Savlovu slučaju krštenje Svetim Duhom uslijedilo je ubrzo nakon njegova obraćenja na putu za Damask, ali prije krštenja vodom.

Sličan primjer molitve i polaganja ruku nalazimo kada se Pavao susreo s učenicima u Efezu:

„Dok je Apolon bio u Korintu, Pavao, pošto prođe gornje krajeve, dođe u Efez, nađe neke učenike pa ih upita: ‘Jeste li primili Duha Svetoga kad ste povjerovali?’ Oni će mu: ‘Ta ni čuli nismo da ima Duh Sveti.’ Nato će on: ‘Kako ste onda kršteni?’ ‘Krštenjem Ivanovim’, odvrte oni. Nato će Pavao: ‘Ivan je krstio krštenjem obraćenja govoreći narodu da vjeruje u Onoga koji za njim dolazi, to jest u Isusa.’ Čuvši to, krste se u ime Gospodina Isusa, pa kad Pavao položi na njih ruke, dođe Duh Sveti na njih te stanu govoriti drugim jezicima i prorokovati.“ (Djela 19,1–6)

Čovjek koji je izgovarao takvu molitvu i obavljao rukopoloženje morao je biti vjernik te i sâm kršten Duhom. Isto tako, valjalo bi naglasiti da polaganje ruku nije neophodno za krštenje Duhom. Čudesno je iskustvo tražiti da se ispunimo Duhom na takav način; međutim, to nije neophodno. Krštenje Duhom je traženje u vjeri da Bog ispuni svoje obećanje o Svetom Duhu:

„(...) da u Kristu Isusu na pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po vjeri.“ (Galaćanima 3,14)

Krštenje Duhom je traženje u vjeri da Bog ispuni svoje obećanje o Svetom Duhu.

Ellen G. White je shvatila da kršćani ne postaju automatski kršteni Svetim Duhom prilikom obraćenja ili kada se krštavaju vodom. O našoj velikoj potrebi da budemo ispunjeni Duhom kako bismo mogli djelotvorno svjedočiti drugima ona piše:

„Ono što nam je potrebno jest krštenje Svetim Duhom. Bez toga nećemo biti sposobni krenuti prema svijetu, baš kao što ni učenici nisu bili nakon uskrsnuća svoga Gospoda.“ (*Review and Herald*, 18. veljače 1890.)

O našem osobno duhovnom rastu i ispunjavanju Duhom ona je zapisala:

„Svima treba najupečatljivije predložiti potrebu krštenja Svetim Duhom, potrebu posvećenosti vjernika Crkve, da svi budu živa, plodonosna stabla u vrtu Gospodnjem.“ (*Testimonies for the Church*, sv. 6, str. 86)

1. DIO: KRŠTENJE SVETIM DUHOM

Da kršćani kao po nekom običaju bivaju kršteni Svetim Duhom, Ellen White ne bi podsjećala na Njegovo primanje. Kada čitamo njezine izjave, jasno je da ona shvaća Njegov značaj i potiče svakog vjernika da traži puninu Duha u svom životu.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Zašto je Isus rekao učenicima da čekaju na krštenje Svetim Duhom?

Gdje su učenici bili kršteni Svetim Duhom?

Je li nakon Pedesetnice svaki kršćanin, nakon što je primio Krista ili bio kršten vodom, automatski bio kršten i Svetim Duhom?

Kako su samarijanski vjernici kršteni Svetim Duhom?

Kada je i kako Savao, koji je kasnije postao apostol Pavao, kršten Svetim Duhom?

Što Ellen White kaže o važnosti krštenja Svetim Duhom?

Jesu li molitva i polaganje ruku neophodni za primanje Svetoga Duha?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se sa svojim partnerom za molitvu:

- Da Bog i dalje svakoga od vas krštava Svetim Duhom.
- Da Bog djeluje kroz vas u sili Duha.
- Za pojedince s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Spomeni se, Jahve, svoje nježnosti i ljubavi svoje dovijeka.“ (Psalam 25,6)

Budi nam milostiv i oprosti naše grijehе. Ponovno nam pokaži svoju naklonost i proslavi svoje ime preko nas.

3. dan: Blagoslovi krštenja Svetim Duhom

Što se događa kada se molimo Bogu da nas krsti Svetim Duhom? Evo nekoliko primjera promjena koje će ispunjenost Duhom unijeti u život primatelja: (1) jačanje želje da proučavamo Božju riječ, (2) usrdniji molitveni život, (3) dublje kajanje zbog grijehа i (4) promjene u načinu života i djelovanju.

Krštenje Duhom neophodno je, jer tek tada vjernik može pobjedonosno hodati u zajednici s Kristom. Prema Bibliji, čovjek ne poznaje Krista u potpunom, biblijskom smislu bez krštenja Svetim Duhom. To je slikovito prikazano u kratkoj priči o deset djevoja (Matej 25,1–13), u kojoj Krist kaže djevojkama koje su ostale bez ulja, bez Svetoga Duha: „A on im odgovori: ‘Zaista kažem vam, ne poznam vas!’“ (13. redak)

Krist ovdje, kao i na nekim drugim mjestima u Svetom Pismu, govori da neke ljude ne poznaje. Na primjer, Isus je rekao:

„Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: ‘Gospodine, Gospodine!’ nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima. Mnogi će me u onaj dan pitati: ‘Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?’ Tada ću im kazati: ‘Nikad vas nisam poznavao! Nosite se od mene, vi bezakonici!’“ (Matej 7,21–23)

Krštenje vodom slično je svadbenoj svečanosti.

Jednostavno poznavanje biblijskih učenja ili djelovanje u aktivnoj službi za Isusa nisu zamjena za blisko upoznavanje s Njim krštenjem Svetim Duhom.

Krštenje vodom slično je svadbenoj svečanosti, dok je krštenje Duhom simbolično prikazano brakom kada nevjesta „upozna“ mladoženju. Sotona će se žestoko protiviti tom radu jer je svjestan da će ispunjavanje Duhom slomiti njegovu moć u životu vjernika.

Razumijevanje i iskustvo ispunjavanja Svetim Duhom po važnosti dolazi odmah nakon razumijevanja i prihvaćanja Krista za našeg Spasitelja. Nema značajnijeg posla za vjernika od traženja da bude ispunjen Duhom i tako nauči da pobjedonosno živi u Duhu.

Još jedna važna misao ističe da se ispunjenost Duhom mora obnavljati svakoga dana. To nije iskustvo koje se dogodi „jednom zauvijek“. Pavao kaže da se unutrašnji čovjek „iz dana u dan obnavlja“ (2. Korinćanima 4,16). Nama je potrebno obnavljanje ispunjavanja Duhom svakoga dana u našem životu. Pavlov nalog: „(...) nego – punite se Duhom“ (Efežanima 5,18) u grčkom jeziku je nesvršeni glagol; moramo se stalno ispunjavati Duhom, svakoga dana.

Krist je naš primjer u svemu. O Kristovu iskustvu krštenja Duhom Ellen G. White piše:

„Svakog dana iznova je primao krštenje Svetim Duhom. U ranim satima svakoga novog dana Gospodin Ga je budio iz sna, pomazivao milosrđem Njegovu dušu i Njegove usne da može dijeliti drugima.“ (*Isusove usporedbe*, Zagreb: Znaci vremena, 2015, str. 88)

1. DIO: KRŠTENJE SVETIM DUHOM

Ako je Kristu bilo potrebno da svakoga dana prima Duha Svetoga, onda se i kršćanin sigurno mora moliti za to svakodnevno iskustvo u Duhu.

Naš rast do punine u Kristu zahvaljujući Svetom Duhu predstavlja čitav proces:

„A svi mi, koji otkrivenim licem odrazujemo slavu Gospodnju, po Duhu se Gospodnjem preobražavamo u istu sliku – iz slave u slavu.“ (2. Korinćanima 3,18)

Duhovni rast je proces u koji svakoga dana moramo ponovno ući.

Duhovni rast je proces u koji svakoga dana moramo ponovno ući. Ellen White ovako opisuje razvoj karaktera osobe koja prima Svetoga Duha:

„Kad Božji Duh osvoji srce, On preobražava i život. Grješne misli se odbacuju, zla djela se napuštaju; ljubav, poniznost i mir zauzimaju mjesto srdžbe, zavisti i svađe. Radost zauzima mjesto žalosti i lice odsjaja nebeskom svjetlošću.“ (*Isusov život*, Zagreb: Znaci vremena, 2001, str. 126, 127)

Kako je predivan blagoslov Gospod osigurao za svakoga od nas putem krštenja Svetim Duhom!

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Navedite četiri blagoslova koja primete krštenjem Svetim Duhom.

Treba li se krštenje Duhom dogoditi samo jednom u kršćaninovu životu?

Koliko se često kršćanin treba krštavati Svetim Duhom?

Kako nam krštenje Svetim Duhom pomaže u našem odnosu s Kristom?

Zašto Sotonu plaši vjernikovo ispunjavanje Svetim Duhom?

Što će se, prema riječima Ellen White, dogoditi u životu vjernika kada bude kršten Svetim Duhom?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Gospod nastavi svakoga od vas krštavati svojim Svetim Duhom.
- Da Krist pokaže promjene u vašem životu, neophodne da biste ga u potpunosti odražavali.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Oko je Jahvino nad onima koji ga se boje, nad onima koji se uzdaju u milost njegovu: da im od smrti život spasi, da ih hrani i danima gladi. Naša se duša Jahvi nada, on je pomoć i zaštita naša. Srce nam se u njemu raduje, u njegovo sveto ime mi se uzdamo. Neka dobrotu tvoja, o Jahve, bude nad nama, kao što se mi u tebe uzdamo!“ (Psalam 33,18–22)

Upravi našu nadu k sebi, Gospode, a ne ovozemaljskim stvarima. Oslobodi nas našeg duhovnog mrtvila. Povedi nas duhovnom životu iz našeg stanja duhovne izgladnjelosti. Budi naša pomoć i štit – učini da se radujemo u Tebi.

4. dan: Krist u vama

Kada se vjernik krsti Svetim Duhom, on potpunije uvodi Krista u svoj život. Isus je to prerekao kada je svojim učenicima obećao drugog Branitelja kojega će Otac poslati da boravi s njima i „bude“ u njima:

„I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je.“ (Ivan 14,16.17)

Taj Branitelj je Sveti Duh. Isus je zatim rekao:

„Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama.“ (redak 18)

Dakle, Isus preko Svetoga Duha dolazi da „bude“ sa svojim narodom i da „bude u njemu“. Upravo zahvaljujući ispunjavanju Duhom Isus najpotpunije živi u svojim učenicima:

„I tko čuva zapovijedi njegove, u njemu ostaje, i On u njemu. I po ovom znamo da on ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao.“ (1. Ivanova 3,24)

Ivan naglašava da će kršćani koji budu živjeli u vrijeme Isusova dolaska biti „kao“ Isus:

„Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest.“ (redak 2)

Koliko je potrebno da postanemo slični Isusu? Grčka riječ prevedena s „kao“ znači „baš kao“ On. Kako se to može dogoditi? Svakodnevnim krštavanjem Svetim Duhom Isus će živjeti svojim životom u nama. Pavao ovako opisuje to iskustvo:

„Ta po Zakonu ja Zakonu umrih da Bogu živim. S Kristom sam razapet. Živim, ali

ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene.“ (Galaćanima 2,19.20)

Zahvaljujući ispunjenosti Svetim Duhom, Krist će doći i živjeti u svakome od nas. Zbog Kristova prisustva u njemu, Duhom ispunjeni vjernik imat će Kristov um:

„Jer ko pozna um Gospodnji da ga pouči? A mi um Hristov imamo.“ (1. Korinćanima 2,16 – Daničić-Karadžić)

„Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu.“ (Filipljanima 2,5)

Vjernici će voljeti ono što Krist voli, a mrziti ono što Krist mrzi – ljubiti će pravednost i posvećenje, a mrziti grijeh. Oni će imati istu želju da poslušaju Oca, dakle onakvu kakvu ima i Krist:

„Tada rekoh: Evo dolazim! U svitku knjige piše za mene: Milje mi je, Bože moj, vršiti volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.“ (Psalam 40,8.9)

Ista velika ljubav prema dušama koju Krist gaji bit će i u njima:

„Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!“ (Luka 19,10) Pavao nam kaže da su mudrost (pravednost) i svetost Kristova i njihov:

„(...) da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom. Od njega je da vi jeste u Kristu Isusu, koji nama postea mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje, da bude kako je pisano: Tko se hvali, u Gospodu neka se hvali.“ (1. Korinćanima 1,29–31)

Svaka Kristova vrlina i dobra osobina nalazi se u vjerniku ispunjenu Duhom, jer Krist tada prebiva u njemu. Vjernici će svakoga dana postajati sve sličniji Kristu, mijenjajući se u Njegovo obličje „iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha“ (2. Korinćanima 3,18 – Šarić).

Živeći u vjerniku kroz ispunjavanje Duhom, Krist čini da se Njegov karakter potpuno razvije u njemu. A Sveti Duh donosi sa sobom „plod Duha“:

„Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona.“ (Galaćanima 5,22.23)

Ti uzvišeni plodovi u vjernikovu karakteru pokazivat će se sve ozbiljnije dok Duh sve više bude prožimao njegov život. Duh će tako ovladati vjernikom da će on u svakom pogledu postati sličan Isusu (1. Ivanova 3,2).

Isto tako, krštenje Svetim Duhom dovest će do ispunjenja Kristova obećanja da će vjernici činiti „djela“ koja je On činio, i još veća:

„Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; da veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu.“ (Ivan 14,12)

To se događa kada vjernik doživi krštenje Svetim Duhom i nastavi hodati u Duhu. Vjernik u stvarnom smislu postaje za svijet ono što je i Krist. Mi postajemo Kristova usta, ruke i stopala, čineći djela koja je On činio – propovijedanje, poučavanje, iscjeljivanje, istjerivanje đavlova – sve što je Krist činio.

To je potpuno „objavljenje sinova Božjih“ koje očekuje sve stvoreno.

„Doista, stvorenje sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih.“ (Rimljanima 8,19)

Kada se to dogodi u svoj punini, Zemlja će biti prosvjetljena Božjim karakterom slave i onda će doći kraj:

„Nakon toga vidjeh: jedan drugi anđeo silazi s neba s moći velikom! Sva se zemlja zasvijetlila od njegova sjaja.“ (Otkrivenje 18,1)

Kristovo prisustvo u vjerniku ostvareno krštenjem Svetim Duhom jedina je kršćaninova nada da će se Božja slava otkriti u njemu i kroz njega:

„Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom bogato to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada slave!“ (Kološanima 1,27)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Kada doživi krštenje Svetim Duhom, koga vjernik još prima?

Kakve blagoslove kršćanin prima kada Krist boravi u njemu zahvaljujući krštenju Svetim Duhom?

Što očekuje sve stvoreno (svako stvorenje)?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog i dalje svakoga od vas krštava Svetim Duhom.
- Da Krist u potpunosti živi u vama te svoj karakter i djela obznanjuje preko vas.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Pravednici zazivaju, i Jahve ih čuje, izbavlja ih iz svih tjeskoba.“ (Psalam 34,18)

Čuj nas i oslobodi nas onoga što nas sprječava da potpuno uzrastemo u Kristu, i kao pojedinci i kao Crkva.

5. dan: Krštenje Duhom i poslušnost

Postoje dva razloga za krštenje Svetim Duhom. Jedan je u potrebi da u potpunosti odražavamo Isusa u svom životu:

„Vi ste, očito, pismo Kristovo kojemu mi poslužismo, napisano ne crnilom, nego

Duhom Boga živoga; ne na pločama kamenim, nego na pločama od mesa, u srcima.“ (2. Korinćanima 3,3)

Božji cilj je da se Krist vidi u nama, da mi budemo živa poslanica koja otkriva Njegov karakter. Drugi razlog ispunjavanja Duhom jest dobivanje sile za svjedočenje:

„Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.“ (Djela 1,8)

U današnjoj temi usredotočit ćemo se na prvi cilj – odražavanje Isusova karaktera.

Sveti Duh je sudjelovao u trenutku kada je Bog davao Mojsiju Deset zapovijedi. Ustvari, upravo je Duh ispisivao zapovijedi na kamenim pločama. To postaje jasno kada usporedimo Isusove izjave u kojima izjednačava „prst Božji“ i „Duh Božji“:

„Ali ako ja po Duhu Božjem izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje.“ (Matej 12,28)

„Ali ako ja prstom Božjim izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje.“ (Luka 11,20)

To je onaj isti Sveti Duh koji je napisao zapovijedi na kamenim pločama, a koji će danas upisati Božji zakon u srce Božje djece ispunjene Duhom:

„Vi ste, očito, pismo Kristovo kojemu mi poslužismo, napisano ne crnilom, nego Duhom Boga živoga; ne na pločama kamenim, nego na pločama od mesa, u srcima.“ (2. Korinćanima 3,3)

Oni koji tvrde da su kršćani mogu pokazivati dva oblika poslušnosti. Prvi je ono što nazivamo *vanjskom* poslušnošću. Takva poslušnost javlja se kada se vjernik pokorava Božjem zakonu samo zato što je Bog rekao da mu se valja pokoravati. Taj oblik poslušnosti zapravo je legalizam, jer ne dolazi iz srca. Drugi oblik poslušnosti jest *unutarnja* poslušnost, koja je posljedica duboke unutrašnje želje vjernika da bude poslušan Bogu. Vanjska poslušnost bez poslušnosti u srcu neprihvatljiva je za Boga:

„Žrtve ti se ne mile, kad bih dao paljenicu, ti je ne bi primio. Žrtva Bogu duh je raskajan, srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti.“ (Psalam 51,18.19)

„Narod me ovaj usnama časti, a srce mu je daleko od mene.“ (Matej 15,8)

Naišao sam na jednu ilustraciju prije mnogo godina koja razjašnjava razliku između vanjske i unutarnje poslušnosti. Recimo da je moj otac umro, a ja nisam siguran trebam li pokazati žalost zbog njegove smrti ili ne; zato odlazim u posjet prijatelju da ga pitam za savjet. Raspravljamo o tome bih li trebao tugovati ili ne. Moj prijatelj na kraju kaže: „On je bio tvoj otac, a ti si mu sin. Mislim da bi ga trebao oplakati.“ Držeći se njegova savjeta, počinjem žaliti zbog očeve smrti. Mislim da je očigledno da moje žaljenje u tom slučaju nije istinsko, iz srca. To je prije vanjsko izražavanje žalosti, jer mi je obveza da kao sin svoga oca oplakujem njegovu smrt. Istinsko žaljenje poteklo bi spontano, iz srca. Ne bih mogao ne pokazati žaljenje da je ono iskreno. Isto vrijedi i za poslušnost

Bogu. Kada je čovjek u ispravnu odnosu s Bogom zahvaljujući ispunjenosti Duhom, poslušnost prirodno i spontano izvire iz srca a da o tome i ne razmišljamo. Doći će iskušenja da pokažemo neposlušnosti; no ona će umnogome biti oslabljena snažnom željom da poslušamo, koju je Bog usadio u naše srce.

Vanjska poslušnost bez poslušnosti u srcu neprihvatljiva je za Boga.

Krštenjem, ili ispunjavanjem Svetim Duhom, Božji zakon upisuje se u naša srca i mi postajemo istinski poslušni. To se ne događa u potpunosti kada prihvatimo Krista samo krštenjem. Pavao tvrdi da se stalno moramo ispunjavati Duhom, koji je neophodan da bi Božji zakon ostao zapisan u našem srcu:

„I ne pijajte se vinom, u kojemu je raspuštenost, nego se napunite Duhom.“ (Efežanima 5,18)

Ellen White ovako opisuje *unutarnju* poslušnost, koja izvire iz svakodnevnog krštenja Svetim Duhom:

„Svaka prava poslušnost dolazi iz srca. To znači cijelim srcem raditi s Kristom. Ako želimo, On će se tako izjednačiti s našim mislima i ciljevima, tako dovesti naša srca i umove u sklad sa svojom voljom, da ćemo slušajući Njega, ustvari, postupati po svojim prirodnim poticajima. Volja, očišćena i posvećena, naći će svoje najuzvišenije zadovoljstvo u službi Njemu. Kad upoznamo Boga, onako kako Ga imamo prednost upoznati, živjet ćemo životom stalne poslušnosti. Poštovanjem Kristova karaktera i zajednicom s Bogom, grijeh će nam postati mrzak.“ (*Isusov život*, Zagreb: Znaci vremena, 2001, str. 554)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Koja su dva razloga za krštenje Svetim Duhom?

Koji je član Božanstva ispisao Deset zapovijedi na kamenim pločama?

Koja su dva oblika poslušnosti koja pokazuju oni koji tvrde da su kršćani?

Kakvu poslušnost Bog prihvaća?

Kako Ellen White opisuje poslušnost koja proizlazi iz srca?

Molitvena aktivnost

Nastavite ulagati trud u to da nazovete sve osobe koje se nalaze na vašem molitvenom popisu; recite im da se molite za njih i pitajte ih žele li to.

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi svakoga od vas krštavati Svetim Duhom.
- Da Bog upiše svoj zakon u vaše srce.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni! Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetog duha ne uzmi od mene! Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim!“ (Psalam 51,12–14)

Gospode, odstrani moje grešno srce i ponosan duh. Svojom milošću dovedi me bliže sebi i obnovi puninu svoga Duha u meni. Pomozi mi da doživim potpunu radost Tvoga spasenja, i daj mi svoju snagu.

6. dan: Žalostiti Svetoga Duha

Postoje djela kojima, ako ih činimo, možemo ožalostiti Svetoga Duha:

„I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega, kojim ste opečaćeni za Dan otkupljenja!“ (Efežanima 4,30)

Ako Ga svakodnevno ne tražimo i ne surađujemo prihvaćajući Njegovo vodstvo, Njegova sila nestajat će iz našega života, a naše kršćansko iskustvo oslabjet će.

Bog ne prisiljava. Kada bdemo kršteni Duhom, On će uvelike utjecati na naš život. Snažnije ćemo osjećati Njegov poziv. On će svakoga dana stavljati u naše srce želju da budemo poslušni Bogu. On će nas pozivati da proučavamo Božju riječ i da se više molimo. Duh će nas pokrenuti da volimo pravednost, a da mrzimo grijeh. Međutim, mi smo uvijek slobodni da zanemarimo Njegove poticaje. Kad tako postupamo, mi počinjemo proces ožalošćivanja i „gašenja“ Duha. Pavao u mnogim dijelovima Pisma daje praktične savjete kako da to izbjegnemo. Ti praktični savjeti vjerniku kako da živi kršćanskim životom zamišljeni su kao pomoć nama da bismo očuvali puninu Duha u svome životu. Dva primjera za svaki savjet nalazimo u sljedećim biblijskim redcima:

„I (da) obučete novoga čovjeka, koji je stvoren po Bogu, u pravdi i svetosti istine. Zato odbacite laž i govorite istinu svaki sa svojim bližnjim, jer smo udovi jedan drugome! Srdite se, a ne griješite, sunce neka ne zađe nad srdžbom vašom! Niti dajite mjesta đavolu! Tko je krao, više neka ne krade, nego neka se radije trudi čineći dobro rukama svojim, da ima što davati potrebnima! Nikakva loša riječ neka ne izlazi iz usta vaših, nego samo dobra, koja pobuđuje na dobro prema potrebi, da dadne milost onima, koji

slušaju! I ne žalostite Duha Svetoga Božjega, kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja! Svaka gorčina, i gnjev i ljutina, i vika i psovka neka se ukloni od vas sa svakom pakošću! A budite jedan drugome blagi, milosrdni, opraštajući jedan drugome kao što je i Bog u Kristu oprostio vama!“ (Efežanima 4,24–32 – Šarić)

„Potičemo vas, braćo: opominjite neuredne, sokolite malodušne, podržavajte slabe, budite velikodušni prema svima! Pazite da tko komu zlo zlom ne uzvрати, nego uvijek promičite dobro jedni prema drugima i prema svima. Uvijek se radujte! Bez prestanka se molite! U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu. Duha ne trnite.“ (1. Solunjanima 5,14–19)

Pavao je znao da će ga Duh Božji koji prebiva u vjerniku potaknuti da čini djela navedena u tim redcima. Ako se pak odbijamo pokoriti Njegovu poticaju, bit ćemo u opasnosti da ožalostimo Duha Svetoga ili ugasimo (utrnemo) Njegov utjecaj.

Ako ustanovite da ste ožalostili Duha, nemojte se obeshrabriti. Zamolite Boga da vam oprost i On će to učiniti:

„Ako priznamo grijehe svoje, vjeran je on i pravedan: otpustit će nam grijehe i očistiti nas od svake nepravde.“ (1. Ivanova 1,9)

Zatim se u vjeri molite Bogu da vas ponovno ispuni svojim Duhom i On će to učiniti:

„Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac sa neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu!“ (Luka 11,13)

David je poznao Božju milost. Počinio je grijeh preljuba i grijeh ubojstva. Zanimario je opomene Božjega Duha u svom životu kada je učinio te strašne grijehe. Ipak, kada ga je Duh uvjerio da je to grijeh, on se obratio Bogu u molitvi. Zapazite posebno sljedeće riječi:

„Odvрати lice od grijeha mojih, izbriši svu moju krivicu! Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni! Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetog duha ne uzmi od mene! Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim!“ (Psalam 51,11–14)

Kada ustanovimo da smo zašli od Boga, ne smijemo dopustiti da prođe ijedan trenutak a da ne ispovjedimo svoj grijeh, prihvatimo Božji oprost i kao David zatražimo ispunjenje obećanja o obnavljanju Duha u našem životu. Tada će naš *unutarnji* čovjek biti još jednom osnažen da pobijedi Sotonu:

„Neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni možete shvatiti sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina te spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve Punine Božje.“ (Efežanima 3,16–19)

1. DIO: KRŠTENJE SVETIM DUHOM

Mi služimo uzvišenom Bogu. Kada Ga iznevjerimo, sjetimo se ovih redaka:

„Milosrdan i milostiv je Jahve, spor na srdžbu i vrlo dobrostiv. Jarostan nije za vječna vremena niti do vijeka plamti srdžba njegova. Ne postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća po našim krivnjama. Jer kako je nebo visoko nad zemljom, dobrota je njegova s onima koji ga se boje. Kako je istok daleko od zapada, tako udaljuje od nas bezakonja naša. Kako se otac smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje. Jer dobro zna kako smo sazdani, spominje se da smo prašina.“ (Psalam 103,8–14)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Navedite neka ponašanja i stavove koje će Sveti Duh nastojati unijeti u život kršćanina.

Kako kršćanin žalosti Svetoga Duha?

Ako smo ožalostili Svetoga Duha, što bismo trebali učiniti?

Kakav stav Bog zauzima prema svom narodu?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi svakoga od vas krštavati Svetim Duhom.
- Da vam Bog oprostí ako ste na bilo koji način ožalostili Svetoga Duha.
- Da vam Bog podari želju da se podčinite poticajima Duha u svom životu.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Jer Jahve svojim očima gleda po svoj zemlji da bi se ohrabрили oni kojima je srce iskreno prema njemu.“ (2. Ljetopisa 16,9)

Učini da Ti se naše srce potpuno preda. Snažno djeluj u našu korist da bi pokrenuo promjene u nama, da iskusimo oživljavanje i reformu koji su nam potrebni.

7. dan: Krštenje Duhom i kasna kiša

Od životnog je značaja da svakoga dana iskusimo krštenje Svetim Duhom u vidu rane kiše da bismo duhovno rasli do te mjere da možemo primiti blagoslov kasne kiše Duha, koji nas priprema za konačnu krizu i Kristov povratak. Međutim, mnogi to ne shvaćaju i misle da moraju čekati na kasnu kišu ako žele pobijediti grijeh koji ih salijeću

i duhovnu nezrelost. Takvo gledište dovest će do propasti osobe koja ga se drži. Ellen White upozorava:

„Vidjela sam da mnogi zanemaruju toliko potrebnu pripremu i da očekuju da ih vrijeme ‘osvježenja’ i ‘kasne kiše’ osposobi da opstanu u dan Gospodnji i žive u Njegovoj prisutnosti. O, koliko sam mnogo njih vidjela u vrijeme nevolje bez Božje zaštite! Oni su zanemarili toliko potrebnu pripremu i zato nisu mogli primiti osvježenje koje ih sve mora pripremiti da bi mogli ostati živi pred svetim Bogom.“ (*Rani spisi*, Zagreb: Znaci vremena, 2007, str. 76)

Mi moramo pobijediti svako iskušenje i grijeh u svome životu ako želimo uživati u blagoslovima izlivanja Duha u vrijeme kasne kiše. Ako vjerujemo da se ne moramo ozbiljno pozabaviti problemom grijeha u svom životu, podlegli smo Sotoninoj obmani:

„Pokajte se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši pa od Gospodina dođu vremena rashlade te on pošalje vama unaprijed namijenjenog Pomazanika, Isusa.“ (Djela 3,19.20)

„Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno s njim raspet da onemoća ovo grešno tijelo te više ne robujemo grijehu. (...) Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! Neka dakle ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu da slušate njegove požude; i ne predajte grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravednosti. Valjda grijeh neće vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom nego pod milošću!“ (Rimljanima 6,6.11–14)

Ellen White potvrđuje to sljedećim riječima:

„Vidjela sam da nitko nije mogao sudjelovati u ‘osvježenju’ (kasnoj kiši) dok nije pobijedio svaki ukorijenjeni grijeh, ponos, sebičnost, ljubav prema svijetu i svladao svaku ružnu riječ i djelo.“ (Isto)

To vam sada može zvučati nemogućim. Ipak, ključ pobjede nad iskušenjem nalazi se u procesu saznavanja kako da dopustimo Isusu da svojim životom pobjede živi u nama i kroz nas. Ta prekrasna biblijska istina bit će predstavljena u drugim temama u ovoj knjizi. Rana kiša, koja predstavlja krštenje Duhom, počela je na dan Pedesetnice. Petar je ukazao na to kada se toga dana obratio mnoštvu:

„Nego to je ono što je rečeno po proroku Joelu: ‘U posljednje dane, govori Bog: Izliti ću Duha svoga na svako tijelo i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će mladići gledati viđenja, a starci vaši sne sanjati. Čak ću i na sluge i sluškinje svoje izliti Duha svojeg u dane one i proricat će.’“ (Djela 2,16–18)

Duhovno krštenje ili rana kiša dovodi nas do duhovne zrelosti koja je potrebna da bismo mogli primiti kasnu kišu:

„Kasna kiša, koja dovodi do zrelosti ovozemaljsku žetvu, predstavlja duhovnu mi-
lost koja priprema Crkvu za dolazak Sina Čovječjeg. Ali ako nije pala rana kiša, neće biti
života. Zelena stabljika neće izniknuti. Samo ako je rana kiša izvršila svoj posao, kasna
kiša može dovesti zrno do savršenog sazrijevanja.“ (Ellen G. White, *The Faith I Live by*)

Ako niste primili krštenje Svetim Duhom, nemojte ga više ni dana odlagati.

Potpuni duhovni razvoj zahvaljujući krštenju Duhom prilikom rane kiše neopho-
dan nam je da bismo uopće bili u stanju prepoznati kasnu kišu kada se bude izlivala.
Ellen White ukazuje na to sljedećim riječima:

„Ako svakodnevno ne napredujemo u davanju primjera kršćanskih vrlina na djelu,
nećemo prepoznati izlivanje Svetoga Duha prilikom kasne kiše. On se može izljevati
na srca svuda oko nas a da ga mi ne prepoznamo i ne primimo.“ (*Testimony to Ministers
and Gospel Workers*, str. 507)

Ako niste primili krštenje Svetim Duhom, nemojte ga više ni dana odlagati. Prima-
nje Duha treba biti najvažnije dobro u našem životu, jer taj dar donosi sa sobom sve
ostale darove. Ispunjenost Duhom omogućit će da Duh živi u nama i promijeni našu
obamrlost u uzbuđenje, našu slabost u snagu, a naše svjedočenje bit će popraćeno
silom kakva nije viđena od dana Pedesetnice:

„Ta po Zakonu ja Zakonu umrih da Bogu živim. S Kristom sam razapet. Živim, ali
ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega
koji me ljubio i predao samoga sebe za mene.“ (Galaćanima 2,19.20)

„Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u
Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.“ (Djela 1,8)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Kako su dva izlivanja Svetoga Duha nazvana u Bibliji?

Kada je otpočela rana kiša?

Koja „kiša“ predstavlja krštenje Svetim Duhom?

Koliko kršćanin treba biti kršten Duhom da bi mogao uživati u prednostima kasne
kiše?

Kakve se promjene u vidu rane kiše moraju dogoditi u životu kršćanina prilikom krštenja Duhom da bi bio spreman za primanje kasne kiše?

Je li mudro očekivati kasnu kišu ako se prethodno nismo pozabavili problemom grijeha u svome životu?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi svakoga od vas krštavati Svetim Duhom.
- Da vas Bog pripremi za primanje Svetoga Duha u vidu kasne kiše.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Anđeo Jahvin tabor podiže oko njegovih štovalaca da ih spasi.“ (Psalam 34,8)
Oslobodi nas našega stanja duhovne obamrlosti i zaštititi nas od Sotoninih napada.

8. dan: Duhovno krštenje i Kristov povratak

Dobra vijest za danas glasi da Isus uskoro dolazi! Ne kažem to samo zbog terorističkih napada, svjetskih sukoba, pojave epidemija ili zbog prirodnih katastrofa; sve to svakako ukazuje na Kristov skori dolazak. Ipak, postoji nešto drugo što još više uvjerava da je Kristov dolazak tako blizu – a to je što nas On pokreće da razumijemo i zadovoljimo svoju potrebu za krštenjem Svetim Duhom.

Posljednji redci iz Otkrivenja 6 opisuju Isusov dolazak i postavljaju pitanje: Tko će moći opstati? Odnosno tko će biti u stanju preživjeti taj događaj? Odgovor nalazimo u Otkrivenju 7,1–3:

„Nakon toga vidjeh: četiri anđela stoje na četiri kraja zemlje zadržavajući četiri vjetra zemaljska da nikakav vjetar ne puše ni zemljom ni morem nit ikojim drvećem. I vidjeh drugoga jednog anđela gdje uzlazi od istoka sunčeva s pečatom Boga živoga. On povika iza glasa onoj četvorici anđela kojima bi dano nauditi zemlji i moru: ‘Ne udite ni zemlji ni moru ni drveću dok ne opečatimo sluge Boga našega na čelima!’“

Samo oni koji imaju Božji pečat bit će u stanju preživjeti Kristov drugi dolazak. Ustvari, Bog zadržava mnoge razarajuće sile na ovoj Zemlji dok Božji narod ne bude zapečaćen. Dakle, još jedno važno pitanje glasi: Kako se zapečaćujemo? Biblija kaže da se zapečaćujemo Svetim Duhom:

„I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega, kojim ste opečaćeni za Dan otkupljenja!“ (Efežanima 4,30)

Eto što je zapravo krštenje Svetim Duhom. To je kao da uz svakodnevno krštavanje

Svetim Duhom primamo pečat i pripremamo se za Kristov drugi dolazak. Bog ne čeka na još više terorističkih napada, epidemija bolesti ili prirodnih katastrofa. Ellen White nam kaže što Krist čeka:

„Krist očekuje s dubokom čežnjom da se pokaže u svojoj Crkvi. Kad se Njegov karakter savršeno obnovi u Njegovom narodu, tada će ga On doći uzeti kao svoj.“ (*Isusove usporedbe*, Zagreb: Znaci vremena, 2015, str. 39)

To se može dogoditi u našem životu jedino zahvaljujući krštenju Svetim Duhom. Zahvaljujući takvu krštenju možemo biti spremni u vrijeme kada anđeli budu pustili vjetrove razaranja. Ellen White piše:

„Ništa osim krštenja Svetim Duhom ne može dovesti Crkvu u ispravan položaj niti pripremiti Božji narod za sukob koji se brzo približava.“ (*2 Manuscript Releases*, str. 30)

Kao adventistički kršćani, suočavamo se s jednom opasnošću. Naime, mi smatramo da smo sigurni i da ćemo biti spremni za Kristov dolazak zato što znamo istinu o suboti, stanju mrtvih, žigu Zvijeri i načinu Kristova dolaska. To je kobna pogreška. Ta su učenja važna; ipak, znanje samo po sebi neće nas spasiti. Imajte na umu da su upravo oni koji su davali desetinu, poštovali subotu i držali se zdravstvene reforme razapeli Isusa (Ivan 17,3). Moramo imati prisnan odnos s Isusom Kristom ako želimo biti spremni za Njegov dolazak.

Znanje samo po sebi neće nas spasiti.

Bog danas poziva narod koji će prihvatiti krštenje Svetim Duhom da bi postao sličan Kristu, da bi primio kasnu kišu i bio spreman za Kristov povratak:

„Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest.“ (1. Ivanova 3,2)

Međutim, Crkva danas ima jedan problem. Bog nam kaže da smo u laodicejskom stanju i ako se ne promijenimo, nećemo bit spremni za Kristov povratak. Bog nam isto tako nudi rješenje: neka Isus potpunije uđe u naš život.

„Evo, na vratima stojim i kucam; poslušaj li tko glas moj i otvori mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom.“ (Otkrivenje 3,20)

Kako da dopustimo Isusu da uđe i kako da ostvarimo prisnan odnos s Njim? Ellen White nam kaže:

„Moramo imati živu vezu s Bogom. Moramo se obući u silu s visine tako što ćemo biti kršteni Svetim Duhom da bismo postigli višu razinu; jer nam na neki drugi način nema pomoći.“ (*Review and Herald*, 5. travnja 1892.)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Zašto anđeli zadržavaju vjetrove razaranja na ovoj Zemlji?

Je li poznavanje biblijskih doktrina sve što nam je potrebno da bismo bili spašeni?
Zašto da ili zašto ne?

Kako, prema Bibliji, bivamo zapečaćeni?

Kako krštenje Svetim Duhom doprinosi našem odnosu s Kristom?

Što će nas jedino pripremiti za konačnu krizu?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi svakoga od vas krštavati Svetim Duhom.
- Da vas Bog pripremi za ovozemaljsku konačnu krizu i Kristov povratak.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Blizu je Jahve onima koji su skršena srca, a klonule duše spasava.“ (Psalam 34,19)

Oslobodi nas našega ponosa i podari nam smjernost duha. Spasi nas od naših grešnih putova i izliječi od duhovnog nazadovanja.

KRŠTENJE DUHOM I MOLITVA

9. dan: Duh u nama budi želju za molitvom

Kada budemo kršteni Svetim Duhom, u nama će se početi širiti duboka unutarnja želja da molitvom budemo više povezani sa svojim nebeskim Ocem.

„A na dom Davidov i na Jeruzalemce izlit ću duh milosni i molitveni. I gledat će na onoga koga su proboli; naricat će nad njim kao nad jedincem, gorko ga oplakivati kao prvenca.“ (Zaharija 12,10)

Mi se možemo podčiniti ovoj želji, koja potječe od Boga, ili zanemariti je i nastaviti biti više kršćanin koji radi nego kršćanin koji se moli. Ipak, ako želimo doživjeti dubine Božje i puninu Kristovu u svom životu, moramo se pokoriti toj želji za molitvom. Ako želimo vidjeti kako se Njegova oslobađajuća sila ogleda u našem životu, tako što pobjeđuje sve čime nas Sotona pokušava svladati, ako želimo vidjeti kako se Božja sila očituje u nama tako što blagoslov Njegova izbavljenja nudimo drugima, moramo provoditi više vremena s Bogom u molitvi.

Kršćani već godinama poznaju moć molitve. Mnogo puta smo ulagali napore da posvetimo vrijeme molitvi, ali ta su posebna razdoblja molitve bila potaknuta nekom krizom i nisu dugo potrajala. Naš je problem u tome što smo postali vrlo samozadovoljni, jer zadovoljavamo vlastite potrebe i potrebe Crkve. Navikli smo da se oslanjamo na vlastite napore u ostvarivanju Božjeg djela. Uključeni smo u mnoge programe i mnogo planiramo. Naučili smo oslanjati se na „tijelo“ kada radimo za Boga. U svojoj milosti, On blagosilja naše slabe napore. Ipak, kada u skladu s Njegovom željom budemo kršteni Svetim Duhom i uđemo u molitvenu zajednicu s Njim, možemo dobiti blagoslov koji uvelike nadilazi naša očekivanja. Samo tada naši planovi bit će Božji planovi i naše aktivnosti Božje aktivnosti.

Isus je imao tu vrstu smisljena, duboka i snažna odnosa sa svojim Ocem.

Isus je imao tu vrstu smisljena, duboka i snažna odnosa sa svojim Ocem. Ustvari, taj odnos je bio tako blizak da je Isus rekao:

„Ja i Otac jedno smo.“ (Ivan 10,30)

Sve što je Isus činio bilo je pod vodstvom Njegova Oca. Njegove riječi, Njegovi postupci – sve je bilo učinjeno uz Očevo vodstvo i silu. Isus to naglašava kada kaže:

„Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja.“ (Ivan 14,10)

Kako je Isus postigao to potpuno jedinstvo sa svojim Ocem? Krštenjem Svetim Duhom i molitvom. Prilikom krštenja vodom, Isus se molio:

„Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: ‘Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!’“ (Luka 3,21.22)

Krist je polazio spreman za posao koji je došao obaviti na Zemlji.

U odgovoru na Kristovu molitvu, Sveti Duh je sišao na Njega i On je kršten Svetim Duhom. Odmah nakon toga događaja Duh Ga je odveo u pustinju gdje je u postu i molitvi proveo četrdeset dana.

„Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom, gdje ga je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše, ogladnje.“ (Luka 4,1.2)

Zahvaljujući toj posebnoj zajednici sa svojim Ocem, Krist je polazio spreman za posao koji je došao obaviti na Zemlji. Bio je osnažen da odnese pobjedu nad Sotonom i da ga porazi:

„A Isus se u snazi Duha vrati u Galileju te glas o njemu puče po svoj okolici.“ (14. redak)

Četrdeset dana molitve, u kojima ste odlučili sudjelovati, zamišljeni su tako da se isto ostvari i za vas – da postanete spremni. Tijekom ovih četrdeset dana iskusit ćete snagu neophodnu za pobjedu nad Sotonom i postati kanal preko kojega će Krist služiti i drugima.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Kako će Sveti Duh utjecati na vaš molitveni život?

Što su kršćani skloni odrediti kao oslonac prije nego molitvu?

Kakvu je vrstu molitve Isus njegovao?

Kakav je odnos, prema vlastitu opisu, Isus imao sa svojim Ocem zahvaljujući krštenju Duhom i molitvenom životu?

Za što je Isus bio osposobljen svojim iskustvom krštenja Duhom i molitve?

Koji oblik molitvenog života, prema vašem mišljenju, Isus želi da imate?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog i dalje blagosilja svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da vam Bog podari dublju želju za molitvom.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„I ponizi se moj narod na koji je prizvano Ime moje i pomoli se i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju.“ (2. Ljetopisa 7,14)

Vodi nas k poniznosti. Stavi u naše srce želju da budemo ljudi molitve i odvрати nas od naših zlih putova. Čuj našu molitvu, oprostí nam i izliječi nas od otpada.

10. dan: Primjer molitve koji su nam ostavili Isus i učenici

Isusa često vidimo kako se za vrijeme svoje ovozemaljske službe moli. Nakon što je poučio veliko mnoštvo i iscijelio ljude od bolesti, za Njega je zapisano:

„A on se sklanjao na samotna mjesta da moli.“ (Luka 5,16)

„Onih dana iziđe na goru da se pomoli. I provede noć moleći se Bogu. Kad se razdanilo, dozva k sebi učenike te između njih izabra dvanaesticu, koje prozva apostolima.“ (Luka 6,12.13)

Na Gori preobraženja Isus se molio (Luka 9,29). Sveti Duh Ga je poticao da mnogo vremena provodi u molitvi svom nebeskom Ocu. On je odgovarao na duboku unutarnju potrebu za molitvom koju je osjećao. Znao je da će samo pomoću tih sati molitve biti jedno s Ocem i osnažen da izvrši djelo zbog kojega je došao.

Isus je zadobio pobjedu nad Sotonom zahvaljujući vremenu posvećenu molitvi Ocu. Kada čitamo o Kristovu suprotstavljanju Sotoni u čovjekovu životu i u prirodi, u vidu opsjednutosti đavlom, bolesti, smrti, oluje itd., ne vidimo da se On u tim trenucima iz dubine duše moli svom Ocu da Mu dâ snagu da izbavi ljude. On je već primio tu silu od Oca u razdoblju bliskog obraćanja Bogu u molitvi. Suočen sa Sotonom i njegovim djelovanjem, Isus bi jednostavno izgovorio riječ u sili i autoritetu Oca, i Sotonina moć

bila bi slomljena. Kristova riječ izgonila je đavle, liječila bolesne, dizala mrtve i utišavala oluju.

Krist je održavao svoje jedinstvo s Ocem i primao od Njega silu za pobjedu nad neprijateljem.

Pouka je jasna. Krist je održavao svoje jedinstvo s Ocem i primao od Njega silu za pobjedu nad neprijateljem upravo za vrijeme molitve Ocu. Zatim se vraćao s tih molitvenih sati u prisnoj zajednici s Ocem. On je bio svjestan Očeve prisutnosti svakoga trenutka, svakoga dana. Krist je održavao to svjesno i vrlo stvarno jedinstvo s Ocem tijekom čitava svog života. Kad god bi se sukobio sa Sotonom, On je bio spreman suočiti se s izazovom i zadobiti pobjedu zahvaljujući svom molitvenom životu.

Učenici nisu izgubili iz vida Kristov primjer molitvenog života. Molitva je bila središnji dio njihove službe. Budući da je rast Crkve iziskivao sve više vremena, učenici su postavili đakone da „služe oko stolova“. Rekli su sljedeće o svojim važnim obvezama:

„A mi ćemo se posvetiti molitvi i posluživanju Riječi.“ (Djela 6,4)

Vjernici prve Crkve bili su ljudi i žene molitve. O njima je zabilježeno: „Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama.“ (Djela 2,42)

Ti prvi vjernici molili su se u Hramu, u svojim domovima i u prirodi.

„U dan subotni iziđosmo izvan gradskih vrata k rijeci, gdje smo mislili da će biti bogomolja.“ (Djela 16,13)

Učenici nisu izgubili iz vida Kristov primjer molitvenog života.

Svi apostoli bili su ljudi molitve. Pavao kaže da se danonoćno molio za vjernike:

„Noć i dan molimo se najgorljivije, da vidimo lice vaše i da ispunimo nedostatak vjere vaše.“ (1. Solunjanima 3,10 – Šarić)

Budući da su bili ljudi molitve, apostoli su bili i ljudi sile u Gospodu. Prvi kršćani također su bili ljudi i žene molitve i Bog je mogao činiti silna čuda preko njih. Zahvaljujući molitvama, evanđelje se objavljivalo svijetu.

„Samo ako ostanete u vjeri utemeljeni, stalni i nepoljuljani u nadi evanđelja koje čujete, koje se propovijeda svakom stvorenju pod nebom, a ja mu, Pavao, postadoh poslužiteljem.“ (Kološanima 1,23)

Bog poziva svakog kršćanina da u molitvi postane moćni ratnik.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Zašto je Isus tako mnogo vremena provodio u molitvi?

Kako je Isusov molitveni primjer utjecao na učenike?

Kakav su molitveni život imali vjernici prve Crkve?

U kom smislu želite da se vaš molitveni život promijeni?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi svakoga od vas stalno krštavati Svetim Duhom.
- Da vas Bog vodi da postanete molitveni ratnici poput Isusa i učenika.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Pokaži mi put odredaba svojih i o čudesima ću tvojim razmišljat'.“ (Psalam 119,27)

Otvori moj um da razumijem Tvoja učenja. Potakni me da neprestano razmišljam o Tebi.

11. dan: Zašto je molitva neophodna

Iako većina kršćana vjeruje da je molitva važna, mnogi ne shvaćaju zašto je molitva zaista neophodna. Mnogi dovode u pitanje Božju suverenost i Njegovu mogućnost da sprovede svoju volju ili pak osporavaju našu potrebu da se molimo da Bog učini nešto što On već želi i inače planira učiniti. Neki misle da je molitva predviđena prvenstveno za našu korist, ali i da će Bog ipak učiniti ono što želi, bez obzira na to molili se mi ili ne. Poznata je i misao da je molitva „prednost“, ali svakako ne i nužnost da bi Bog sproveo svoju volju na Zemlji. U svemu tome istina je da se Božja djeca trebaju moliti, da je to neophodno. Zašto bi nam inače Isus rekao da se molimo da bude Božja volja?

Ako se vjernici ne budu molili, na ovoj Zemlji neće se ostvariti Božje želje.

„Vi, dakle, ovako molite: ‘Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!’“ (Matej 6,9.10)

Ako se vjernici ne budu molili, na ovoj Zemlji neće se ostvariti Božje želje. Postanak ovako izvještava o stvaranju svijeta i ljudskoga roda:

„I reče Bog: ‘Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci – svoj zemlji – i svim gmizavcima što puze po zemlji! Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.’“ (Postanak 1,26.27)

Hebrejske riječi koje se u našim prijevodima javljaju kao *sličnost* i *obličje* ukazuju na to da je Bog stvorio ljudska bića umnogome slična sebi.

Bog je učinio još nešto kada je stvorio čovjeka. U navedenim redcima rečeno nam je da je Bog dao čovjeku „vlast“ nad ovim svijetom. Hebrejska riječ prevedena kao „vlast“ znači „upravljati“ ili „kraljevati“ nad nekim. Kao Božji predstavnik, Adam je mogao vladati ovim svijetom.

„Jahve, Bog, uzme čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva.“ (Postanak 2,15)

Adamova odgovornost da „čuva“ Zemlju sastojala se od obveze da je štiti od svega što bi joj moglo nanijeti štetu. Adam je trebao biti Božji autoritativni predstavnik na Zemlji. Trebao je biti njezin stražar i čuvar.

Psalmist opisuje položaj koji je Bog dao čovjeku prilikom stvaranja:

„Ti ga učini malo manjim od Boga, slavom i sjajem njega okruni.“ (Psalam 8,6)

Kada pogledamo originalne hebrejske riječi prevedene kao „slava“ i „sjaj“, nalazimo da je čovjeku bio dan autoritet sličan kraljevskom. Zato je prilikom stvaranja Zemlja stavljena pod Adamovu vlast. Sve što se događalo na Zemlji ovisilo je o Adamu.

Molitva je neophodna zato što je od samoga početka Bog namjeravao djelovati preko ljudi, ne neovisno o njima, u ostvarivanju svoje volje na Zemlji. Bog radi preko molitava svoga naroda. Kada Bog želi nešto učiniti na Zemlji, neophodno je da se ljudska bića mole da On to učini. Mnoge primjere za to nalazimo i u Starom i u Novom zavjetu. Mi moramo tražiti da bude Božja volja na Zemlji (Matej 6,10). Moramo se moliti Bogu: „Kruh naš svagdanji daj nam danas!“ (11. redak)

Bog želi poslati radnike u polje ovoga svijeta da sakupe žetvu.

Vidjevši veliku potrebu mnoštva, Isus je tražio da Njegovi učenici upute Bogu sljedeću molitvu:

„Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: ‘Žetve je mnogo, a radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.’“ (Matej 9,36–38)

Bog želi poslati radnike u polje ovoga svijeta da sakupe žetvu. Međutim, neophodno je da se kršćani mole da On to učini.

Pavao je tražio od vjernika da se mole za napredovanje evanđelja:

„Uostalom, molite, braćo, za nas da riječ Gospodnja trči i proslavlja se kao i u vas.“ (2. Solunjanima 3,1)

Sve što je prethodno navedeno jest volja Božja, ali neophodno je da se vjernik za sve to moli, zato što molitva oslobađa Božju silu kojom se vrši Njegova volja na Zemlji. Ne zaboravite, Bog planira raditi *preko* ljudskih bića, a ne neovisno o njima. Vaše molitve su ključne za ostvarivanje Božje volje u vašem životu i životu onih za koje se molite.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

S obzirom na to da je Bog Bog i da ima silu učiniti sve što želi, zar On neće sprovesti svoju volju molili se mi ili ne? Zašto da ili zašto ne?

Kakvu je odgovornost imao Adam kada je riječ o tome da bude Božja volja na Zemlji?

Kada Bog želi nešto učiniti na Zemlji, što kršćani trebaju činiti?

Je li molitva neophodna ili je ona samo prednost?

Kako, po vašem mišljenju, Sotona gleda na vrijeme koje provodite s Bogom u molitvi?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog svakoga od vas krštava Svetim Duhom.
- Da vam Bog podari jasno shvaćanje neophodnosti molitve.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Daleko me drži od puta zablude i Zakonom me svojim obdari!“ (Psalam 119,29)
Odvrti me od mojih grešnih putova. Pokaži mi svoju milost da se Tvoje ime proslavi.

12. dan: Molitva u Duhu

Svaki kršćanin nalazi se u borbi s neprijateljem koja ima vječne posljedice. Ta je borba isto toliko stvarna kao i ostale bitke između naroda na ovoj Zemlji. Bitka se odvija između Božjeg kraljevstva i kraljevstva tame. Pavao opisuje tu borbu kao hrvanje koje je vrlo osobno, jer su protivnici sasvim blizu jedno drugomu.

„Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima.“ (Efežanima 6,12)

Pavao zatim opisuje Božji oklop koji kršćanin mora staviti na sebe da bi pobijedio. On zaključuje taj opis hrvanjem i našim molitvenim stavom u odnosu na neprijatelja sljedećim riječima: „Svakovrsnom se molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite. Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete.“ (18. redak)

Moramo postati posrednici u molitvi, moleći se dosljedno i uporno.

Zapazite da Pavao nalaže da se molimo bez prestanka. Moramo postati posrednici u molitvi, moleći se dosljedno i uporno. Potom dodaje da to činimo „u Duhu“. Ako želimo pobjedu nad neprijateljem, molitva u Duhu jednako je važna kao i prihvaćanje i stavljanje na sebe sveg Božjeg oružja.

Ključno pitanje, dakle, glasi: Što znači moliti se u Duhu? Kratka definicija bila bi da se molimo u Duhu kada su naše molitve pokrenute Svetim Duhom. Duh nas treba uputiti kada i za što da se molimo. Sveti Duh treba nas voditi u svakom dijelu našeg molitvenog života. Kada se molimo u Duhu, naše molitve postaju snažne, djelotvorne i donijet će izvanredne rezultate. Zato moramo biti kršteni Duhom da bismo se mogli moliti u Duhu. Ellen White ovako opisuje što znači moliti se u Duhu:

„Svaku iskrenu molitvu Duh oblikuje i Bog prima takvu molitvu.“ (*Isusov život*, Zagreb: Znaci vremena, 2001, str. 139)

Pozivajući se na Pavlovu tvrdnju u Rimljanima 8,26.27, ona piše:

„Ne samo da smijemo moliti u Kristovo ime, već moramo biti nadahnuti Svetim Duhom. To objašnjava što je Pavao mislio kad je napisao da Sveti Duh ‘posreduje za nas neizrecivim uzdisajima’ (Rimljanima 8,26). Bog s užitkom odgovara na takve molitve.“ (*Isusove usporedbe*, Zagreb: Znaci vremena, 2015, str. 95)

Sveti Duh nas poziva na molitvu.

Sveti Duh nas poziva na molitvu. On će nam ukazati na određenu veliku potrebu za koju se valja moliti, jer Bog želi otpočeti svoje djelovanje u smislu zadovoljavanja te potrebe. O jednom takvom iskustvu čitamo u slučaju kada se Isus molio za Petra:

„Šimune, Šimune, evo Sotona zaista da vas prorešeta kao pšenicu. Ali ja sam molio za tebe da ne malakše tvoja vjera. Pa kad k sebi dođeš, učvrsti svoju braću.“ (Luka 22,31.32)

Sveti Duh je pokrenuo Krista da se moli za Petra – i čak Mu je otkrio Sotonin plan za Petra. Kada je to saznao, Isus se počeo moliti za njega. Sveti Duh će to isto učiniti za nas; podsjetit će nas na nekoga za koga se trebamo moliti. On može otkriti, ali i ne mora, zašto želi da se molimo za tu osobu. Važno je samo da odgovorimo na poziv Duha da se molimo.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Što Pavao kaže o molitvi u opisu duhovne bitke koju vodimo sa Sotonom?

Kako Ellen White objašnjava što znači moliti se u Duhu?

Želite li biti kršćanin koji se moli u Duhu?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi svakoga od vas krštavati Svetim Duhom.
- Da Bog usmjerava vaše molitve preko Svetoga Duha.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Jutrom nas nasiti smilovanjem svojim, da kličemo i da se veselimo u sve dane!“

(Psalam 90,14)

Daj da okusimo Tvoju milost – vodi nas tako da priznamo svoje grijehе. Učini da se potpuno radujemo u Tebi.

13. dan: Udružena molitva u Duhu

Vjernici su oduvijek smatrali da je udružena molitva kršćana za neki poseban cilj ključni dio kršćanskoga života. Jedno vrijeme mislio sam da se udružena molitva odnosi na dva kršćanina ili više njih koji se zajedno mole. Tijekom molitve svatko bi se molio za nešto što bi mu došlo na um. Svaka molitva imala je neke zajedničke elemente i također

određeni broj zahtjeva koji se razlikovao od molbi ostalih molitelja. To nije biblijska definicija udružene kršćanske molitve. Ne, udružena molitva podrazumijeva da se dva kršćanina ili više njih mole za isto. Oni se ujedinjavaju u želji, namjeri ili zahtjevima. Mole se zajedno na istom mjestu i u isto vrijeme usredotočujući se na jednu stvar u molitvi, ali mogu se moliti zajedno i preko telefona. No više će biti osnaženi ako se, po mogućnosti, budu okupljali radi zajedničke molitve.

Moramo se moliti jedni za druge.

U našem osobnom životu molitva u zajednici s drugim vjernicima predstavlja moćnu silu u borbi protiv Sotone. Upravo nas zato Jakov savjetuje da se udružimo u molitvi za bolesne i da se molimo jedni za druge:

„Boluje li tko među vama? Neka dozove starješine Crkve! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje pa će molitva vjere spasiti nemoćnika; Gospodin će ga podići, i ako je sagriješio, oprostit će mu se. Ispovijedajte dakle jedni drugima grijeha i molite jedni za druge da ozdravite! Mnogo može žarka molitva pravednikova.“ (Jakov 5,14–16)

Ustvari, neophodno je da oni koji se spremaju za susret s Isusom prilikom Njegova povratka budu ujedinjeni u istinskoj molitvi jedni za druge. Mi nismo stvoreni da se sami borimo sa Sotonom. Moramo se moliti jedni za druge da bismo potpuno izvojevali pobjedu nad neprijateljem.

Udružena molitva isto je tako važna za unapređenje Božjeg kraljevstva na ovoj Zemlji. Sotona će se suprotstavljati svakom napredovanju Božjeg djela. Udružena molitva znatno će uvećati Božju silu usmjerenu k unapređivanju Njegova kraljevstva.

Stari zavjet na mnogo mjesta spominje vjernike ujedinjene u zajedničkoj molitvi. „Učitelj“ u Propovjedniku nudi važnu pouku o tome koliko je važno da nam se i drugi pridruže u našoj borbi protiv našeg neprijatelja, Sotone.

„I ako tko udari na jednoga, dvojica će mu se oprijeti; i trostruko se uže ne kida brzo.“ (Propovjednik 4,12)

Levitski zakonik kaže:

„Petorica vas nagonit će u bijeg stotinu njih, a stotina vas nagonit će u bijeg deset tisuća njih. Da, vaši će neprijatelji padati pred vama od mača.“ (Levitski zakonik 26,8)

Ako se sami pokušavamo boriti protiv Sotone i njegovih iskušenja, lakše ćemo biti svladani. Kao što piše u Propovjedniku, jednoga se može lako nadjačati, dok se dvojica mogu obraniti – a trojica su još jača. Zato je zajedništvo u molitvi s drugim kršćanima tako značajno i moćno.

Zajedništvo u molitvi s drugim kršćanima značajno je i moćno.

Isus je izgovorio upečatljive riječi o važnosti – i čak neophodnosti – toga da se dva ili više vjernika udruži u zajedničkoj molitvi:

„Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima. Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima.“ (Matej 18,19.20)

Kada se dva ili tri vjernika mole u Duhu, mogu pouzdano znati da će Bog čuti i uslišiti njihovu molitvu:

„I ovo je pouzdanje koje imamo u njega: ako što ištemo po volji njegovoj, uslišava nas. I znamo li da nas uslišava u svemu što ištemo, znamo da već imamo što smo od njega iskali.“ (1. Ivanova 5,14.15)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Opišite udruženu molitvu u Duhu.

Navedite citat koji pokazuje da je udružena molitva djelotvornija nego kada se kršćanin moli sâm.

Želi li Sotona da se kršćani ujedine u molitvi?

Što možete učiniti u želji da se više vjernika uključi u udruženu molitvu sa svojom braćom i sestrama u vjeri?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi svakoga od vas krštavati Svetim Duhom.
- Da vas Bog vodi tako da se češće sjedinite s vjericima svoje crkve u molitvi.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Pravedan si, Jahve, i pravi su sudovi tvoji.“ (Psalam 119,147)

Učini da ne želim ovozemaljska dobra. Obnovi moj duhovni život.

14. dan: Ustrajna molitva u Duhu

Tijekom vijekova ustrajnost u molitvi smatrana je ključnim čimbenikom u unapređenju Božjeg kraljevstva na Zemlji. Ipak, oni među nama koji žive u zapadnoj kulturi skloni su tomu da požele brz odgovor na svoje probleme. Mnogo puta taj stav „brzog privremenog popravka“ prodire i u naš molitveni život. Često ćemo se za nešto moliti povremeno, ali ne i ustrajno. Istina u svemu tome jest da ustrajna molitva nije jedno od rješenja; ona je neophodna, baš kao što je to udružena molitva, ako želimo pobijediti svoga neprijatelja osobno i zajednički, kao Crkva. Oni koji budu bili spremni susresti se s Isusom znat će iz osobnog iskustva što znači ustrajnost u molitvi. Molitva će imati glavnu ulogu u njihovu pripremanju za taj veliki događaj.

Isus je bio osobno upoznat s neophodnošću ustrajne molitve.

Isus je bio osobno upoznat s neophodnošću ustrajne molitve. Mnogo puta provodio je čitave noći u molitvi. U Luki 18 ispričao je događaj koji je jasno ilustrirao nužnost ustrajne molitve u životu svakog kršćanina. Dva ključna izraza naglašavaju Njegovu glavnu misao. Luka ovako otpočinje Isusovu kratku priču:

„Kaza im i prispodobu kako valja svagda moliti i nikada ne sustati.“ (Luka 18,1)

Svrha ove kratke priče ispunjava se u poruci o ustrajnosti u molitvi. Luka je znao da Isus uči da *se trebamo stalno moliti* Bogu i ne dozvoliti da nam „dosadi“ sve dok ne dobijemo odgovor.

Grčki oblik glagola „moliti se“ predstavlja stalnu radnju. Isus u toj kratkoj priči uči da se moramo neprestano moliti i nikada prestati ili odustati.

Druga rečenica koja naglašava važnost ustrajne molitve jest:

„Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu?“ (7. redak)

Isus ovdje jasno uči da će mnogo puta Božji odgovori na naše molitve doći samo kao rezultat našeg vapaja koji Mu upućujemo „dan i noć“. Molitva sročena i izrečena na brzinu neće donijeti rezultate kakve donosi dosljedna, ustrajna molitva.

Ellen White je u svom vremenu prepoznala duhovnu slabost Božjeg naroda. Upitala je Božjeg anđela zašto je to tako. Zapazite odgovor:

„Upitala sam anđela zašto u Izraelu nema više vjere i sile. On je rekao: ‘Vi prebrzo ispuštate Gospodnju ruku. Iznosite ozbiljno svoje molbe pred prijestolje i ustrajte u čvrstoj vjeri. Obećanja su sigurna. Vjerujte da ćete primiti ono što tražite i bit će vam.’ Bilo mi je ukazano na Iliju. On je bio čovjek baš kao i mi i usrdno se molio. Njegova je vjera

izdržala kušnju. Sedam puta izlazio je u molitvi pred Gospodina i na kraju se pojavio oblak.“ (*Rani spisi*, Zagreb: Znaci vremena, 2007, str. 77)

Vjerujte da ćete primiti ono što tražite i bit će vam.

Mnogi od nas još uvijek „prebrzo ispuštaju Gospodnju ruku“. Moramo naučiti da više vremena provodimo s Gospodom u molitvi.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Što znači ustrajati s Bogom u molitvi?

Mislite li da je ustrajnost u molitvi prihvatljiva prosječnom kršćaninu u suvremenom svijetu? Zašto da ili zašto ne?

Što je Isus rekao o važnosti ustrajne molitve?

Što je anđeo rekao Ellen White o razlogu nedostatka sile u Božjoj Crkvi danas?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi svakoga od vas krštavati Svetim Duhom.
- Da vas Bog uputi kako da izgradite ustrajnost u molitvi.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Kao što se mladić ženi djevicom, tvoj će se graditelj tobom oženiti; i kao što se ženik raduje nevjesti, tvoj će se Bog tebi radovati. Na zidine tvoje, Jeruzaleme, stražare sam postavio: ni danju ni noću ne smiju zašutjeti. O, vi koji podsjećate Jahvu, vama nema počinka! I ne dajte mu mira dok ne obnovi Jeruzalem, dok ga opet slavom na zemlji ne učini.“ (Izaija 62,5–7)

Pokreni nas da Ti se neprestano molimo, sve dok nas duhovno ne oživiš i učiniš da u svom okruženju budemo na hvalu Tvom imenu.

15. dan: Posrednička molitva u Duhu

Princip ustrajne molitve primjenjuje se u svakom području kršćanskoga života, uključujući i naše napore da druge dovedemo Kristu. Na temelju našega razmišljanja trebalo bi biti jasno da su naše molitve neophodne za spasenje onih iz kruga naše obitelji i prijatelja.

Pavao ohrabruje kršćanina da se moli posredničkom molitvom za sve ljude:

„Dakle, preporučujem prije svega da se obavljaju prošnje, molitve, molbenice i zahvalnice za sve ljude, za kraljeve i sve koji su na vlasti, da provodimo miran i spokojan život u svoj bogoljubnosti i ozbiljnosti. To je dobro i ugodno pred Spasiteljem našim Bogom.“ (1. Timoteju 2,1–3)

Trebamo organizirati sastanke s Bogom putem posredničke molitve. Naše molitve za izgubljene dovest će do sastanka pomirenja njih i Boga, a odvajanja između njih i Sotone. Posrednička molitva glavni je čimbenik u „službi pomirenja“ i svaki kršćanin pozvan je da sudjeluje u njoj:

„A sve je od Boga koji nas sa sobom pomiri po Kristu i povjeri nam službu pomirenja. Jer Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opačina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja.“ (2. Korinćanima 15,18.19)

U svojoj molitvi Ocu zapisanoj u Ivanu 17 Krist se moli posredničkom molitvom da između Oca i vjernika nastupi to „jedinstvo“ ili „sjedinenje“:

„Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao.“ (Ivan 17,20.21)

Krist se moli za potpuno pomirenje između Oca i svih vjernika. On se nije molio tom posredničkom molitvom za nas samo prije 2000 godina, nego i danas nastavlja u molitvi posredovati za nas:

„Zato i može do kraja spasavati one koji po njemu pristupaju k Bogu – uvijek živ da se za njih zauzima.“ (Hebrejima 7,25)

U svim Pavlovim poslanicama čitamo o njegovu stalnom posredovanju kod Boga u korist onih kojima piše:

„Doista, svjedok mi je Bog – komu duhom svojim služim u evanđelju Sina njegova – da vas se u svojim molitvama neprekidno spominjem (...)“ (Rimljanima 1,9.10)

„Zato i ja, otkad sam čuo za vašu vjeru u Gospodinu Isusu i za ljubav prema svima svetima, ne prestajem zahvaljivati za vas i sjećati vas se u svojim molitvama.“ (Efežanima 1,15.16)

„Zato i mi, od dana kada to čusmo, neprestano za vas molimo i ištemo da se ispunite spoznajom volje Njegove u svoj mudrosti i shvaćanju duhovnome.“ (Kološanima 1,9)

Pavao ih je dobro poznao i gajio je prema njima duboku ljubav. On je svakako razumio nužnost da neprestano upućuje posredničke molitve za sve svete. On hrabri i sve kršćane da to isto čine jedni za druge:

„Svakovrsnom se molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite. Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete.“ (Efežanima 6,18)

Bog je otkrio nužnost posredničke molitve kada je Samuel uputio kralju Šaulu sljedeće riječi:

„A od mene neka je daleko da zgriješim Jahvi prestajući moliti za vas i upućivati vas na dobar i pošten put.“ (1. Samuelova 12,23)

Ako se kršćani budu svakodnevno ispunjavali Duhom, Bog će ih voditi u njihovu životu posredničke molitve.

Ovdje ustvari saznajemo da činimo grijeh ako odbijamo moliti se jedni za druge. Ellen White potiče nas da se molimo jedni za druge sljedećim riječima:

„Premda Bog ne boravi u hramovima načinjenima ljudskom rukom, On ipak časti svojom prisutnošću skupove svoga naroda. Obećao je da će se uvijek sresti s njima u Duhu kada se okupe da Ga traže, da priznaju svoje grijeha i da *se mole jedni za druge*. Ali oni koji zajedno dolaze da Mu se poklone moraju ukloniti iz srca svako zlo. Ako Mu ne budu mogli služiti u Duhu i istini i u ljepoti svetosti, njihova okupljanja neće biti ni od kakve koristi.“ (*Review and Herald*, 10. studenoga 1905.)

Ako se kršćani budu svakodnevno ispunjavali Duhom, Bog će ih voditi u njihovu životu posredničke molitve. On će im staviti u misli za koga da se mole i, često, za što da se mole u životu svake osobe. Stoga jasno možemo vidjeti zašto će Sotona činiti sve što je u njegovoj moći da bi nas naveo da vjerujemo da nije ključno ni važno da se posebno molimo jedni za druge. On želi da povjerujemo da nije stvarno neophodno da se molimo za one koji su otišli od Krista. On želi da povjerujemo da će Bog raditi na spašavanju izgubljenih čak i ako se posebno ne molimo za osobe u našem krugu obitelji ili prijatelja. Nadam se da nećete povjerovati njegovim lažima o beznačajnosti molitve za sebe i druge. Zbog svega navedenoga on će napadati vaš molitveni život možda više nego bilo koji drugi vid vašega duhovnog života.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Kada kršćanin u molitvi posreduje za nekoga, što zapravo čini?

Na temelju izvještaja iz Ivana 17, za što je Isus točno posredovao kada se molio za svoje sljedbenike?

Je li posrednička molitva prednost ili nužnost? Zašto?

Kako Sotona napada vaš molitveni život?

Kako možete postati djelotvorniji posrednik u molitvi za druge?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog svakoga od vas pojedinačno krštava svojim Svetim Duhom.
- Da vas Bog tako vodi da postanete djelotvoran posrednik u molitvi za druge.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Poškropit ću vas vodom čistom da se očistite. Očistit ću vas od svih vaših nečistoća i od svih kumira vaših. Dat ću vam novo srce, nov duh udahnut ću u vas! Izvadit ću iz tijela vašega srce kameno i dat ću vam srce od mesa. Duh svoj udahnut ću u vas da hodite po mojim zakonima i da čuvate i vršite moje naredbe.“ (Ezekiel 36,25–27)

Otvori nam oči kako bismo vidjeli koji svjetovni ideali postoje u našem životu i očisti nas od njih. Daj nam novo srce i želju da Ti služimo – pomozí nam da Ti budemo poslušni na svim svojim putovima.

16. dan: Molitva u Duhu za Božja obećanja

Bog nam je u Bibliji dao mnoga obećanja da zadovolje svaku našu potrebu. I u Starom i u Novom zavjetu imamo istaknute primjere Božjih ljudi koji su se pozivali na obećanja iz Njegove riječi kada su se suočavali s teškoćama.

Jedan od mojih prvih susreta s biblijskim učenjima o molitvi bila je knjiga Glenna Coona *Abeceda biblijske molitve (The ABC's of Bible Prayer)*. Još kao mladi kršćanin saznao sam za načelo pozivanja na Božja obećanja i to se pokazalo velikim blagoslovom tijekom cijeloga mog života i službe. Formula molitve jednostavna je:

Tražite. „Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!“ (Matej 7,7)

Vjerujte. „Stoga vam kažem: Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte da ste postigli i bit će vam!“ (Marko 11,24)

Pozivajte se na obećanje sa zahvalnošću i prije nego što primite odgovor: „Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: ‘Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao.’ Rekavši to povika iza glasa: ‘Lazare, izlazi!’“ (Ivan 11,41–43)

Božja obećanja su sigurna.

Isus u ovim redcima zahvaljuje Ocu što je čuo i uslišio Njegovu molitvu, i to prije nego što je dobio dokaz da je uslišena.

Božja obećanja su sigurna. Možemo imati povjerenja da će Bog učiniti ono što je rekao:

„Bog nije čovjek da bi slagao, nije sin Adama da bi se kajao. Zar on kada rekne, a ne učini, zar obeća, pa ne ispuni?“ (Brojevi 23,19)

On može učiniti ono što obeća.

„O, Jahve, Gospode! Ti stvori nebo i zemlju snagom velikom, rukom uzdignutom! Ništa tebi nije nemoguće!“ (Jeremija 32,17)

Baš kao što je hrast zapisan u žiru, tako se ispunjenje Božjeg obećanja nalazi u samom obećanju čije ostvarenje tražimo vjerom. O obećanju iz Božje riječi Ellen White piše:

„U svakoj zapovijedi i u svakom obećanju Božje riječi nalazi se istinski život od Boga, sila kojom se zapovijed može izvršiti i obećanje ispuniti.“ (*Isusove usporedbe*, Zagreb: Znaci vremena, 2015, str. 17)

Božja sila i život sadržani su u obećanjima iz Biblije. Ništa ne može spriječiti ispunjenje Njegovih obećanja ako ih u ustrajnoj molitvi zatražimo vjerom.

U 2. Ljetopisa 20 nalazimo veličanstveni uzor molitve kojom se moli za Božja obećanja. Jošafat, kralj Jude, suočio se s bliskom opasnošću napadnog neprijateljskog saveza. Pripremio se za takvu krizu ojačavši svoju vojsku i obranu. Imao je više od milijun dobro obučениh ljudi spremnih za borbu. Međutim, kada je kralj saznao za opasnost, njegova prva misao bila je ne da se osloni na vlastitu pripremu za rat, već da se najprije obrati Gospodu.

Isus je bio osobno upoznat s neophodnošću ustrajne molitve.

Kada se suočimo sa životnim teškoćama, naša misao trebala bi biti ista – da se najprije obratimo Gospodu. To pak ne znači da ne trebamo činiti ono što možemo da

bismo se pripremili za svaku priliku. Opasnost leži u tome što smo skloni odmah pribjeći ljudskim sredstvima za pomoć i izbjavljenje. Naš um često počinje smišljati načine za rješenje problema umjesto da se najprije okrene Bogu.

Jošafatov postupak je dobar primjer koji trebamo slijediti. Jošafatova molitva zabilježena je u 2. Ljetopisa 20,6–13: „I reče: 'Jahve, Bože otaca naših, ti si Bog na nebu i vladáš nad svim krivobožáckim kraljevstvima. U tvojoj je ruci takva sila i jakost da se nitko ne može održati pred tobom. Ti si, o Bože naš, istjerao stanovnike ove zemlje pred svojim izraelskim narodom i dao je zasnávdá potomstvu svoga prijatelja Abrahama; i nastanili su se u njoj i sagradili u njoj Svetište tvojem Imenu govoreći: Kad navali na nas kakvo zlo, osvetni mač ili kuga, ili glad, te kad stanemo pred ovim Domom i pred tobom, jer je tvoje ime u ovom Domu, i zavapimo k tebi iz svoje nevolje, usliši nas i spasi. Sada, evo, Amonovi i Moabovi sinovi, i oni iz Seirske gore, preko kojih nisi dao Izraelu da prođe kad je dolazio iz zemlje egipatske, nego ih je obišáo i nije ih zatro – sada, dakle, oni nama uzvráćaju zlom, došavši da nas otjeraju s baštine koju si nam ti dao. O Bože naš, zar im nećeš suditi? Jer u nas nema sile prema tome velikom mnoštvu koje dolazi na nas niti mi znamo što da radimo, nego su nam oči uprte u te.' Svi su Judejci stajali pred Jahvom, s malom djecom, sa ženama i sinovima.“

Ova molitva otkriva pet molitvenih koraka za ispunjenje Božjih obećanja:

- Prvo, kralj počinje *hvaljenjem* Božjih osobina, osobito onih povezanih s problemom s kojim je bio suočen (6. redak). U očekivanju napada neprijatelja, za Jošafata je bilo ohrabrujuće sjetiti se da Bog vlada svim kraljevstvima, da su „sila i jakost“ u Njegovoj ruci i da Mu nitko ne može odolijeti.
- Drugo, kralj je prizvao u sjećanje *prošle pobjede* slične pobjedi koja je sada bila potrebna Judi (7. redak). Sjećanje na ono što je Bog osigurao u prošlosti i povezivanje toga s našom današnjom potrebom podsjeća nas na Božju vjernost i jača našu vjeru.
- Treće, on je u molitvi naveo Božje obećanje dano Njegovu narodu u prošlosti – *obećanje* koje se odnosilo na problem s kojim se morao suočiti (redci 8 i 9).
- Nakon ovih triju koraka u molitvi, Jošafat je rekao u čemu je *problem* (redci 10-12).
- Naposljetku, on *hvali* Boga i prije nego što je vidio bilo kakav dokaz o pobjedi (redci 18 i 19).
- Zapazite formulu za molitvu za ispunjenje Božjih obećanja umjesto usredotočivanja na problem: *hvaljenje Boga, prošle pobjede, obećanje, problem, hvaljenje Boga*.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Iznesite slučaj kada ste se molili za ispunjenje Božjeg obećanja. Kako se to razlikovalo od situacije kada ste se u molitvi usredotočili jedino na problem?

Kako glasi abeceda molitve?

Što predstavljaju elementi molitve kralja Jošafata?

Što možete učiniti da biste se počeli moliti za Božja obećanja umjesto da se prvo pozabavite problemom?

Navedite omiljena obećanja u Božjoj riječi.

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da vas Bog vodi u tome da naučite kako da se radije molite za ispunjenje Njegovih obećanja umjesto da se usredotočujete na problem s kojim se suočavate.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Pouči me da se tvoga držim Zakona i čuvat ću ga svim srcem.“ (Psalam 119,34)
Podari mi želju da Te poslušam svim svojim srcem.

TREĆI DIO:

KRŠTENJE DUHOM I PROPOVIJEDANJE EVANĐELJA

17. dan: Djelo evanđelja završeno silom Svetoga Duha

Isus je prorekao: „I propovijedat će se ovo evanđelje Kraljevstva po svem svijetu za svjedočanstvo svim narodima. Tada će doći svršetak.“ (Matej 24,14) Neposredno prije Isusova dolaska bit će pokrenuto nezadrživo propovijedanje evanđelja koje će iznjedrili moćno svjedočenje o Radosnoj vijesti ovdje na Zemlji.

Prorok Joel prorekao je dva velika izlivanja Svetoga Duha – ranu kišu i kasnu kišu:

„Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite, svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku u pravoj mjeri, izli na vas kišu, jesensku i proljetnu kišu kao nekoć.“ (Joel 2,23)

Petar je u svojoj propovijedi na dan Pedesetnice naznačio da je rana kiša u obliku izlivanja Svetoga Duha otpočela toga dana:

„Nego to je ono što je rečeno po proroku Joelu: ‘U posljednje dane, govori Bog: Izlit ću Duha svoga na svako tijelo i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će mladići gledati viđenja, a starci vaši sne sanjati. Čak ću i na sluge i sluškinje svoje izliti Duha svojeg u dane one i proricat će.’“ (Djela 2,16-8)

Rana kiša također se naziva krštenjem Svetim Duhom.

Ta rana kiša također se naziva krštenjem Svetim Duhom:

„I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očevu ‘koje čujete od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim.’ Nato ga sabrani upitaše: ‘Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?’ On im odgovori: ‘Nije vaše znati vremena i zgone koje je Otac podredio svojoj vlasti. Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.’“ (Djela 1,4-8)

Knjiga Djela apostolska opisuje nezadrživo propovijedanje evanđelja koje se dogodilo u to vrijeme. Tisuće su bile zadobivene za Krista.

3. DIO: KRŠTENJE DUHOM I PROPOVIJEDANJE EVANĐELJA

Svaki kršćanin koji je pročitao Djela apostolska vjerojatno je poželio da se jednoga dana ponovi slično moćno djelovanje Svetoga Duha. Prije nekoliko godina, proučavajući i priželjkujući krštenje Svetim Duhom, počeo sam dublje shvaćati kakvo će silno djelovanje Božjega Duha ponovno nastupiti.

Bog je počeo pokazivati kako će „pomazane, Duhom ispunjene“ vjernike silno upotrijebiti da bi tisuće bile zadobivene za Krista. Shvatio sam da profesionalni evanđelisti te radijski i televizijski programi neće završiti Božje djelo u posljednje vrijeme, iako i to ima svoju ulogu. Naprotiv, Božje djelo završit će se kada Božji narod bude tražio i iskusio krštenje Svetim Duhom i dopustio Kristu da preko njega dopre do drugih ljudi. Božje djelo neće se dovršiti nekim novim programima ili metodama; Bog će završiti svoje djelo preko Duhom ispunjenih vjernika koji se potpuno podčinjavaju Kristu i koji Mu dopuštaju da u njima živi i preko njih služi drugima. Zato je Isus rekao učenicima da pričekaju krštenje Svetim Duhom prije nego što budu nastojali odnijeti evanđelje svijetu (Djela 1,4–8). Iako su bili s Isusom te tri i pol godine služili drugima, još nisu bili spremni govoriti svijetu o Isusu. Trebali su pričekati silu Duha.

Bog će završiti svoje djelo preko Duhom ispunjenih vjernika koji se potpuno podčinjavaju Kristu.

Kada posvećeni kršćani dožive Krista na takav način, nastupit će drugo nezadrživo propovijedanje evanđelja i drugo veliko izlivanje Svetoga Duha, poznato kao kasna kiša, past će na Zemlju. Ovaj dio molitvenog proučavanja posvećen je pokušaju da se čitatelju pomogne da razumije kako će se ostvariti to drugo nezadrživo širenje evanđelja i kako će svaki vjernik sudjelovati u njemu. Ustvari, svi koji su spremni susresti se s Isusom prilikom Njegova povratka sudjelovat će u njemu.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Jeste li prilikom svjedočenja drugima iskusili silu Svetoga Duha onoliko koliko ste željeli?

Što su učenici morali čekati prije nego što se evanđelje ponudi svijetu i zašto?

Što će, po vašem mišljenju, biti najvažniji čimbenik u dovršenju Božjeg djela?

Želite li sudjelovati u posljednjem nezadrživu širenju evanđelja?

Kako možete postati dio toga posljednjeg nezadrživa Božjeg evanđeoskog rada?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi kršćavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da vas Bog tako vodi da naučite kako možete postati djelotvoran svjedok za Isusa.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Jahve, čuo sam za slavu tvoju, Jahve, tvoje mi djelo ulijeva jezu! Ponovi ga u naše vrijeme! Otkrij ga u naše vrijeme! U gnjevu se svojem smilovanja sjeti!“ (Habakuk 3,2)

Izvedi nas iz grijeha; smiluj nam se i oprosti nam. Proslavi svoje ime velikim djelima spasenja.

18. dan: Krštenje Duhom i svjedočenje

Adventistički kršćani, kao i mnogi drugi kršćani, godinama su pretkazivali Kristov drugi dolazak. Adventisti vjeruju da je Krist već mogao doći da su se ostvarili neki događaji. Priča o deset djevojaka uči da će ženikov dolazak biti odgođen.

Što se nalazi u središtu odgađanja Kristova povratka? Ja vjerujem da postoje dva razloga. Prvo, Božji narod nije spreman. Drugo, djelo propovijedanja evanđelja svijetu, koje upozorava na Kristov dolazak, i ono što prati taj događaj nisu se dogodili. Tri anđeoske vijesti iz Otkrivenja 14 nisu doprle do svijeta, kao što se to mora ostvariti prije Kristova povratka: „I vidjeh: drugi jedan anđeo leti posred neba s evanđeljem vječnim da ga proglaši svim pozemljarima, svakom narodu i plemenu i jeziku i puku. Viče iza glasa: 'Bojte se Boga i dajte mu slavu jer dođe čas suda njegova! I poklonite se njemu koji stvori nebo i zemlju i more i izvore voda!' Za njim eto drugog anđela koji govori: 'Pade, pade Babilon, veliki koji vinom gnjeva i bluda svojega opi sve narode!' Za njima eto i trećeg anđela koji vikaše iza glasa: 'Tko god se klanja Zvijeri i kipu njezinu te primi žig na čelo ili ruku, pit će vino gnjeva Božjega, nerazvodnjeno, natočeno već u čaši srdžbe njegove! I bit će udaren na muke u ognju i sumporu svetim anđelima naočigled i naočigled Jaganjcu. Dim muke njihove suklja u vijekove vijekova. Ni danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju Zvijeri i kipu njezinu i tko god primi žig s imenom njezinim. U tom je postojanost svetih – onih što čuvaju zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.' I začujem glas s neba: 'Piši! Od sada blaženi mrtvi koji umiru u Gospodinu! Da, govori Duh, neka otpočinu od svojih trudova! Jer prate ih djela njihova!' I vidjeh: gle, bijel oblak, a na oblak sjede Netko kao Sin Čovječji; na glavi mu zlatan vijenac, u ruci oštar srp.” (Otkrivenje 14,6-14)

Veliki i strašni događaji odvit će se na ovoj Zemlji neposredno prije Kristova drugog dolaska. Božji narod u prošlosti nije bio spreman za takve događaje, kao što u Noino vrijeme nije došlo do potopa sve dok opomena nije bila upućena zemaljskim stanovnicima, a arka bila spremna zaploviti:

„Kao u dane Noine, tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.“ (Matej 24,37)

Vijest opomene bit će upućena i arka (Crkva) bit će spremna. Tada će doći svršetak.

Kako je Krist preko Noe uputio najozbiljniju opomenu svijetu toga doba? Petar nam o tome govori u svojoj Prvoj poslanici. Sveti Duh, koji je „oživio“ Krista, odnosno podigao Ga iz groba, jest onaj Duh kojim je Krist propovijedao preko Noe muškarcima i ženama (nazvanima duhovima) koji su bili Sotonini zarobljenici (zavorenici):

„Doista, i Krist jednom za grijeh umrije, pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu – ubijen doduše u tijelu, ali ožvjljen u duhu. U njemu otiđe i propovijedati duhovima u tamnici koji bijahu nekoć nepokorni, kad ih ono Božja strpljivost iščekivaše, u vrijeme Noino, dok se gradila korablja u kojoj nekolicina, to jest osam duša, bi spašena vodom.“ (1. Petrova 3,18-20)

Krist će govoriti Svetim Duhom preko Duhom ispunjenih kršćana da pripremi svijet za svoj drugi dolazak.

Tekst u Brojevima 27,15-16 pokazuje da Biblija upotrebljava riječ „duhovi“ kada misli na žive muškarce i žene:

„A Jahvi Mojsije progovori ovako: ‘Neka Jahve, Bog duhova u svakom tijelu, postavi čovjeka nad ovom zajednicom.’“

Biblija isto tako pokazuje da se izrazi *zatvor/tamnica* ili *zavorenici/sužnji* mogu odnositi na ljude koji se nalaze pod Sotoninom vlašću grijeha i obmane:

„Ja, Jahve, u pravdi te pozvah, čvrsto te za ruku uzeh; oblikovah te i postavih te za Savez narodu i svjetlost pucima, da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnje iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami.“ (Izaija 42,6.7)

Tako iz Pisma vidimo da je upravo Krist Svetim Duhom, govoreći preko Noe, pripremio stanovnike Zemlje za potop. Tako će biti i u posljednjim danima neposredno pred Kristov drugi dolazak (Matej 24,37). Krist će govoriti Svetim Duhom preko Duhom ispunjenih kršćana da pripremi svijet za svoj drugi dolazak.

Godinama sam adventistički kršćanin i tijekom tog razdoblja većinom sam služio kao pastor. Smatram da je u mojoj, kao i u drugim kršćanskim crkvama, mnogo vremena i novca utrošeno na planove, programe i metode da se Krist objavi svijetu. Nisam protiv planova, programa i metoda, no bojim se da smo se često oslanjali na takve stvari da bismo dovršili Božje djelo. Planovi, programi i metode neće dovršiti Božje djelo. *Božji Sveti Duh završit će posao* – Božji Duh koji govori i služi preko Duhom ispunjenih muškaraca i žena.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Zašto, po vašem mišljenju, Krist još nije došao?

Što je Isus rekao o Noinu i našem vremenu?

Kako je Bog okončao svoje djelo upozorenja u Noino vrijeme?

Što će ili koga, po vašem mišljenju, Bog najviše upotrijebiti u dovršenju svoga djela na Zemlji?

Što možete učiniti kako biste postali osoba koju će Bog upotrijebiti u dovršenju svoga djela?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog svjedoči preko vas svojim Duhom, kao što je to činio preko Noe.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Uputi me stazom svojih zapovijedi, jer ja u njoj uživam.“ (Psalam 119,35)

Učini da se radujem Tvojim zapovijedima, a ne vrijednostima ovoga svijeta.

19. dan: Neophodnost krštenja Duhom i svjedočenje

Istina o neophodnosti Svetoga Duha u svjedočenju jasno je otkrivena u Novom zavjetu. Zapažamo je u Isusovu iskustvu. Luka opisuje Kristovo krštenje vodom u trećem poglavlju svoga Evanđelja. On kaže da se Krist prilikom krštenja molio i da je Sveti Duh sišao na Njega:

3. DIO: KRŠTENJE DUHOM I PROPOVIJEDANJE EVANĐELJA

„Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: ‘Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!’“ (Luka 3,21.22)

Od toga trenutka Isus je, prema Lukinim riječima, bio „ispunjen“ Svetim Duhom i služio u „sili“ Duha:

„Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom.“ (Luka 4,1) „U sili Duha vrati se Isus u Galileju. Njegov se je glas raširio po svoj okolini.“ (14. redak – Šarić)

Prije ispunjavanja Duhom, to jest prije krštenja, nije opisana nijedna Kristova služba; odnosno On nije privlačio sljedbenike. No odmah nakon krštenja ili ispunjenja Svetim Duhom zapisano je da „glas o njemu puče po svojoj okolini“. Nakon Kristova ispunjenja Svetim Duhom u svim Evanđeljima čitamo da su tisuće odgovarale na Njegovu vijest i službu. Sva Kristova učenja bila su prožeta silom Svetoga Duha, što je bio rezultat Njegove ispunjenosti Svetim Duhom, u odgovoru na Njegovu molitvu u trenutku krštenja vodom:

„Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje.“ (Luka 4,18.19)

„Do dana kad je uznesen pošto je dao upute apostolima koje je izabrao po Duhu Svetome.“ (Djela 1,2)

„Kako Isusa iz Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i snagom, njega koji je, jer Bog bijaše s njime, prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovladao đavao.“ (Djela 10,38)

Isus je bio svjestan važnosti i neophodnosti službe prožete Duhom. Stoga je i rekao svojim učenicima da pričekaju ispunjenje obećanja o krštenju Svetim Duhom prije nego što krenu objavljivati evanđelje.

„I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očevu ‘koje čujete od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim.’“ (Djela 1,4.5)

Nadalje, Isus im je rekao da će primiti silu da svjedoče kada budu kršteni Svetim Duhom:

„Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svojoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.“ (8. redak)

Učenici su postupili kako je Isus tražio od njih. Čekali su i zajedno se molili da se obećanje o krštenju Svetim Duhom ispuni na njima.

„Svi oni bijahu jednodušno postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i braćom njegovom.“ (14. redak)

U odgovoru na njihovih pedeset dana molitve, Sveti Duh je došao na dan Pedesetnice i „svi se napuniše Duha Svetoga“.

„Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istome mjestu. I eto iznenada šuma s neba, kao kad se digno silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te side po jedan na svakoga od njih. Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti.“ (Djela 2,1-4)

Ono što se potom dogodilo otkriva svrhu krštenja Svetim Duhom. Bog je upotrijebio te Duhom ispunjene vjernike da govore o „veličanstvenim djelima Božjim“.

„Svi su bili izvan sebe i divili se govoreći: ‘Gle! Nisu li svi ovi što govore Galilejci? Pa kako to da ih svatko od nas čuje na svojem materinskom jeziku? Parti, Međani, Elamljani, žitelji Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije, Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva libijskih oko Cirene, pridošlice Rimljani, Židovi i sljedbenici, Krećani i Arapi – svi ih mi čujemo gdje našim jezicima razglašuju veličanstvena djela Božja.’“ (redci 7-11).

Bog je uklonio jezične prepreke da bi radosnu vijest o uskrslom Spasitelju uputio Židovima koji su toga dana bili prisutni. Tri tisuće ljudi odgovorilo je na Petrovu propovijed prožetu Duhom:

„I oni prigriše riječ njegovu i krstiše se te im se u onaj dan pridruži oko tri tisuće duša.“ (41. redak)

Prva Crkva nastavila je služiti uz pomazanje silom Svetoga Duha. Bog je čudesno djelovao preko tih Duhom ispunjenih vjernika u zadobivanju mnogih za Krista:

„Hvalili su Boga i imali milost u svega naroda. A Gospodin je svaki dan umnožavao broj onih, koji su bili na putu spasenja.“ (47. redak – Šarić)

Prvi kršćani prepoznali su vrijednost i hitnost krštenja Svetim Duhom da bi mogli živjeti pobožnim životom i djelotvorno svjedočiti za svoga Gospoda.

Krštenje Duhom bilo je tako značajno da su Petar i Ivan, kada su mnogi Samarijanci prihvatili Isusa za svog Spasitelja, bili poslani njima. Ubrzo nakon svoga dolaska položili su ruke na novokrštene vjernike i molili se za njih da budu kršteni Svetim Duhom:

„Ali kad povjerovaše Filipu koji navješćivaše evanđelje o kraljevstvu Božjemu i o imenu Isusa Krista, krštavahu se – muževi i žene. Povjerova i Šimun te se krsti i osta uz Filipa: bio je zanesen promatrajući znamenja i čudesa koja su se događala. Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija prigrlila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana. Oni siđoše i pomoliše se za njih da bi primili Duha Svetoga. Jer još ni na koga od njih ne bijaše sišao; bijahu samo kršteni u ime Gospodina Isusa. Tada polagahu ruke na njih i oni primahu Duha Svetoga.“ (Djela 8,12-17)

Isti sadržaj vidimo i u Božjem pozivu upućenu Savlu na putu za Damask. Krist se sâm otkrio Savlu u viziji:

3. DIO: KRŠTENJE DUHOM I PROPOVIJEDANJE EVANĐELJA

„Savao pak, sveudilj zadahnut prijetnjom i pokoljem prema učenicima Gospodnjim, pođe k velikomu svećeniku, zaiska od njega pisma za sinagoge u Damasku, da sve koje nađe od ovoga Puta, muževe i žene, okovane dovede u Jeruzalem. Kad se putujući približi Damasku, iznenada ga obasja svjetlost s neba. Sruši se na zemlju i začu glas što mu govoraše: ‘Savle, Savle, zašto me progoniš?’ On upita: ‘Tko si, Gospodine?’ A on će: ‘Ja sam Isus kojega ti progoniš! Nego ustani, uđi u grad i reći će ti se što ti je činiti.’ Njegovi suputnici ostadoše bez riječi: čuli su doduše glas, ali ne vidješe nikoga.“ (Djela 9,1-7)

Prvi kršćani prepoznali su vrijednost i hitnost krštenja Svetim Duhom.

Zatim je Krist uputio Savla da uđe u Damask i pričeka daljnje naloge, nakon čega je Bog poslao Savlu Ananiju da položi ruke na njega, da se moli za njegovo krštenje Svetim Duhom i iscjeljenje vida:

„Ananija ode, uđe u kuću, položi na nj ruke i reče: ‘Savle, brate! Gospodin, Isus koji ti se ukaza na putu kojim si išao, posla me da progledaš i napuniš se Duha Svetoga.’ I odmah mu s očiju spade nešto kao ljuske te on progleda pa usta, krsti se (...)“ (redci 17 i 18)

Kao rezultat ispunjenosti Duhom, „Savao je bio sve silniji“ (22. redak – Šarić). Riječ „snaga“ ne odnosi se isključivo na fizičku snagu. Kontekst ukazuje na to da je Savle napredovao u duhovnoj snazi i u objavljivanju evanđelja. Ta duhovna snaga za svjedočenje bila je posljedica krštenja Svetim Duhom, kada se Ananija pomolio za njega.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Kada je Isusova služba Ocu postala silna, kako Biblija opisuje Njegovu službu obilježenu duhovnim krštenjem?

Što je Isus rekao apostolima da čine prije nego što otpočnu svoju službu?

Kakve je rezultate prva Crkva ostvarila nakon krštenja Svetim Duhom?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog svjedoči preko vas u sili Duha.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Moja duša leži u prašini: po riječi svojoj vrati mi život.“ (Psalam 119,25)

Daleko smo od toga kakvi bismo trebali biti u duhovnom pogledu. Obnovi nas duhovno prema svom obećanju.

20. dan: Krštenje Duhom i priprema za Kristov dolazak

Prorok Malahija pretkazao je da će Bog poslati Iliju, pozivajući se na „Ilijinu vijest“, neposredno prije dolaska Isusa Krista:

„Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan.“ (Malahija 4,5)

Ovo proročanstvo ima dvije primjene. Jedna se odnosi na Kristov prvi dolazak, a druga na Njegov drugi dolazak.

Luka, pisac Evanđelja, kaže nam da je Ivan Krstitelj ispunio prvu primjenu ovog Malahijina proročanstva:

„Ići će pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srce otaca k sinovima i nepokorne k razumnosti pravednih te spremi Gospodinu narod pripravan.“ (Luka 1,17)

Ivan Krstitelj otpočeo je svoju službu u „duhu i sili“ Ilijinoj. Na što se to odnosi? To znači da je on ispunjen Duhom propovijedao Duhom prožetu vijest da bi pripremio narod svoga vremena za Mesiju, koji se uskoro trebao pojaviti:

„Bit će doista velik pred Gospodinom. Ni vina ni drugoga opojnog pića neće piti. Duha Svetoga bit će pun već od majčine utrobe.“ (Luka 1,15)

Sila Svetoga Duha pratila je Ivanovo propovijedanje. Mnoštvo je dolazilo da ga čuje i mnogi su se krstili:

„U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući u Judejskoj pustinji: ‘Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko! Ovo je uistinu onaj o kom proreče Izaija prorok: Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!’ Ivan je imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko bokova; hranom mu bijahu skakavci i divlji med. Grnuo k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sva okolica jordanska. Primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijeh.“ (Matej 3,1-6)

Isus je dobro poznao Malahijino proročanstvo i zato ga je mogao primijeniti na misiju i vijest Ivana Krstitelja:

„Uistinu, svi proroci i Zakon prorokovahu do Ivana. Zapravo ako hoćete: on je Ilija koji ima doći. Tko ima uši, neka čuje.“ (Matej 11,13-15)

3. DIO: KRŠTENJE DUHOM I PROPOVIJEDANJE EVANĐELJA

Malahijino proročanstvo ima i drugu primjenu, jer se odnosi na narod koji će uputiti ozbiljnu vijest opomene baš pred Isusov dolazak, a ona se naziva trostrukom anđeoskom vijesti:

„I vidjeh: drugi jedan anđeo leti posred neba s evanđeljem vječnim da ga proglaši svim pozemljarijama, svakom narodu i plemenu i jeziku i puku. Viče iza glasa: 'Bojte se Boga i dajte mu slavu jer dođe čas suda njegova! I poklonite se njemu koji stvori nebo i zemlju i more i izvore voda!' Za njim eto drugog anđela koji govori: 'Pade, pade Babilon, veliki koji vinom gnjeva i bluda svojega opi sve narode!' Za njima eto i trećeg anđela koji vikaše iza glasa: 'Tko god se klanja Zvijeri i kipu njezinu te primi žig na čelo ili ruku, pit će vino gnjeva Božjega, nerazvodnjeno, natočeno već u čaši srdžbe njegove! I bit će udaren na muke u ognju i sumporu svetim anđelima naočigled i naočigled Jaganjcu. Dim muke njihove suklja u vijeke vjekova. Ni danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju Zvijeri i kipu njezinu i tko god primi žig s imenom njezinim. U tom je postojanost svetih – onih što čuvaju zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.'“ (Otkrivenje 14,6-12)

Ta Ilijina vijest koja se odnosi na posljednje vrijeme ima cilj pripremiti ljude za Isusov drugi dolazak. Kao što je Ivan Krstitelj bio ispunjen Duhom da bi uputio vijest za svoje vrijeme, tako i Božji narod posljednjeg vremena mora biti ispunjen Duhom da bi objavio Ilijinu vijest svijetu u ovo posljednje vrijeme. Tu vijest upozorenja za posljednje vrijeme objavljivat će narod ispunjen Svetim Duhom, i to u „duhu i sili“ Ilijinoj, poput Ivanove vijesti.

Zašto ta posljednja vijest još nije objavljena s takvom silom? Propovijeda se više od 150 godina. Milijuni dolara utrošeni su, a i danas se troše, za njezino objavljivanje. U čemu je problem? Osobno, mislim da se problem krije u tome što nismo dovoljno razumjeli ni iskusili krštenje Svetim Duhom. Ne želim reći da Bog nije blagoslovio naše napore da upozorimo svijet na Kristov drugi dolazak i probleme koji se javljaju u ovim posljednjim danima. Samo kažem da još nismo iskoristili neizmjerne blagoslove i silu koji nas očekuju kada Božji narod postane Duhom ispunjeni narod. Kada se to dogodi, Ilijina vijest za posljednje vrijeme objavljivat će se u „duhu i sili“ Ilijinoj.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Kako izgledaju dvije primjene Malahijina proročanstva o Iliji?

Kako se ispunila prva primjena Malahijina proročanstva?

Što je Ivan Krstitelj posjedovao i što ga je osposobilo da u svoje vrijeme objavi Ilijinu vijest?

Kako glasi Ilijina vijest za današnje vrijeme?

Koje je duhovno iskustvo neophodno da se ostvari druga primjena Malahijina pro-ročanstva?

Što će se dogoditi kada se Božja posljednja vijest objavi u „duhu i sili“ Ilijinoj?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog tako vodi svoj narod i svoju Crkvu da postanu prožeti Duhom.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Koji ne čine bezakonje, već hode putovima njegovim.“ (Psalam 119,3)

Molim Te, učini da volim Tvoje savjete i odvрати me od ljubavi prema novcu i položaju.

21. dan: Laodicejski problem Crkve

Bog je dao proročku povijest Kršćanske crkve u Knjizi Otkrivenja. Otkrivenje 2 i 3 opisuje sedam razdoblja crkvene povijesti koja se odnose na sedam doslovnih Crkava u Aziji. Oni se također odnose na sedam crkvenih povijesnih razdoblja, od prve apostolske Crkve do danas.

Sedam Crkava opisano je u Otkrivenju 3,14-21:

„I anđelu Crkve u Laodiceji napiši: 'Ovo govori Amen, Svjedok vjerni i istiniti, Početak Božjeg stvorenja: Znam tvoja djela: nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! Ali jer si mlak, ni vruć ni studen, povratit ću te iz usta. Govoriš: Bogat sam, obogatih se, ništa mi ne treba! A ne znaš da si nevolja i bijeda, i ubog, i slijep, i gol. Savjetujem ti: kupi od mene zlata u vatri žežena da se obogatiš i bijele haljine da se odjeneš da se ne vidi tvoja sramotna golotinja; i pomasti da oči pomažeš i vidiš. Ja korim i odgajam one koje ljubim. Revan budi i obrati se! Evo, na vratima stojim i kucam; poslušaj li tko glas moj i otvori mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom. Pobjednika ću posjesti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo.'“

Današnje razdoblje Crkve naziva se laodicejskim. Grad Laodiceja bio je poznat po svojim terapijskim toplim i hladnim vodenim kupkama. Dobrobiti hidroterapije danas su odlično prepoznate, i to je važno kada promatramo kako Bog opisuje današnju Crkvu kao mlaku, ni toplu ni hladnu (16. redak). Bogu je to toliko odvratno da će je, ako ostane u svojoj mlakosti, izbljuvati iz svojih usta.

Zašto je to mlako stanje tako ozbiljno u Božjim očima? Odgovor se zapaža u onome što On želi za svoju Crkvu. Bog želi da Crkva bude ili topla ili hladna – On želi da ona na ovoj Zemlji djeluje terapeutski. Mlaka Crkva ne djeluje terapeutski – ona pruža malo koristi onima koji s njom dolaze u dodir. Bogu je potrebna Crkva koja će donositi život kamo god krene.

To je slično Isusovoj izjavi da Crkva treba biti „sol zemlje“:

„Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze.“ (Matej 5,13)

I sol i topla-hladna terapija imaju terapeutsko djelovanje. Isus u Otkrivenju kaže da će oni koji ostanu u mlakom, neterapeutskom stanju biti izbljувani iz Njegovih usta. U Evanđelju po Mateju On kaže da će sol koja „obljutavi“ biti izbačena. Isus govori o istom stanju i u Otkrivenju i u Evanđelju po Mateju. Ako Crkva ne djeluje terapeutski, ona za Boga nema nikakvu vrijednost i naposljetku će biti odbačena.

Bogu je potrebna Crkva koja će donositi život kamo god krene.

Isus otkriva kako život treba poteći od Njegove Crkve kada kaže: „Tko vjeruje u mene, kako kaže Pismo, iz njegova će srca poteći rijeke žive vode.“ (Ivan 7,38 – Šarić) Ivan je ovako protumačio ono što je Isus mislio: „To reče o Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega. Tada doista ne bijaše još došao Duh jer Isus nije bio proslavljen.“ (Ivan 7,39) Život će poteći iz Crkve krštenjem Svetim Duhom.

Jasno možemo vidjeti da je Božja opomena upućena laodicejskim kršćanima posljednjega vremena vrlo ozbiljna. Moramo se trgnuti iz svoga stanja i dopustiti Bogu da nas mijenja od neterapeutskog sredstva u terapeutsko ako želimo biti spremni da se susretnemo s Isusom kada dođe. Bolna je istina da laodicejski kršćani nisu čak ni svjesni svoga opasnog duhovnog stanja.

„Govoriš: 'Bogat sam, obogatih se, ništa mi ne treba!' A ne znaš da si nevolja i bijeda, i ubog, i slijep, i gol.“ (Otkrivenje 3,17)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Što Biblija želi reći kada navodi da Bog današnju Crkvu naziva mlakom?

Zašto Bog želi da Crkva bude ili topla ili hladna?

Što će se dogoditi s pojedincem koji ne promijeni svoju mlakost?

Što su, po vašem mišljenju, dokazi da je vaša mjesna crkva možda mlaka?

Što bi, po vašem mišljenju, mogao biti dokaz da ste mlak kršćanin?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog izvede svoju Crkvu iz njezina laodicejskog stanja.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Pogledaj na me i smiluj se meni, jer osamljen sam i nevoljan. Odagnaj tjeskobe srca moga, iz bojazni mojih izbavi me! Vidi nevolju moju i muku i oprosti sve grijehе moje!“ (Psalam 25,16-18)

Imaj milosti prema nama, jer smo nevoljni. Oprosti nam grijehе i izvedi nas iz laodicejskog stanja.

22. dan: Rješenje za laodicejsko stanje Crkve

Vrlo važno pitanje za današnju Crkvu glasi: Kako da budem promijenjen od „neterapeutskog“ u „terapeutsko“ sredstvo? Božja poruka Laodicejcima daje nam odgovor. Isus kaže da On stoji na vratima i želi ući u naš život.

„Evo, na vratima stojim i kucam; poslušaj li tko glas moj i otvori mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom.“ (Otkrivenje 3,20)

Kako Ga puštamo da uđe? Krštenjem Svetim Duhom.

„I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je. Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama.“ (Ivan 14,16-18)

Isus kaže da On stoji na vratima i želi ući u naš život.

U ovim redcima Isus kaže učenicima da će doći k njima kada Sveti Duh bude stalno prisutan u njihovu životu. To se zbilo na dan Pedesetnice. Isus može živjeti u vjerniku upravo krštenjem Svetim Duhom:

3. DIO: KRŠTENJE DUHOM I PROPOVIJEDANJE EVANĐELJA

„I tko čuva zapovijedi njegove, u njemu ostaje, i On u njemu. I po ovom znamo da on ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao.“ (1. Ivanova 3,24)

Što će krštenje Svetim Duhom učiniti za mlakog kršćanina? Ispunjavanje Svetim Duhom donijet će oživljavanje onomu koji ga prima, a oživljavanje je jedini odgovor na laodicejski problem. Jedino će zahvaljujući oživljavanju Crkva postati terapijsko sredstvo za ovaj svijet. Jedino će oživljavanjem Crkva dospjeti u takvo duhovno stanje da je Bog može silno upotrijebiti kao oruđe za izbaavljenje ljudi od sila tame.

Ellen White je dobro shvatila važnost i hitnost oživljavanja kada piše:

„Oživljavanje istinske pobožnosti među nama najvažnija je i najhitnija od svih naših potreba. Naš prvi zadatak treba biti da nastojimo na tome.“ (*Selected Messages*, knjiga 1, str. 121)

Ona je također shvaćala vezu između krštenja Svetim Duhom i oživljavanja:

„Krštenje Svetim Duhom kao na dan Pedesetnice dovest će do oživljavanja istinske religije i mnogih čudesnih djela.“ (*Selected Messages*, knjiga 2, str. 57)

Krštenje Svetim Duhom daje laodicejskom kršćaninu neophodnu silu da ponovno duhovno oživi, a i silu za svjedočenje. Isus je znao važnost onoga što će se dogoditi kada se Sveti Duh izlije u sili rane kiše na dan Pedesetnice. Govoreći o tome, rekao je:

„Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo!“ (Luka 12,49)

O kakvu ognju Isus govori? O ognju Duha Svetoga.

„Zato im Ivan svima reče: ‘Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.’“ (Luka 3,16)

Kako laodicejski kršćanin može biti kršten Duhom Svetim i kako može iskusiti oživljavanje? Na isti način na koji su vjernici to uvijek mogli – pozivajući se na Božja obećanja. Krštenje Svetim Duhom prva Crkva doživjela je na dan Pedesetnice kao rezultat sjedinjenosti u molitvi tijekom pedeset dana, pozivajući se na Božje obećanje:

„I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očeva ‘koje čujete od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete uskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim.’ (...) Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje. (...) svi oni bijahu jednodušno postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i braćom njegovom.“ (Djela 1,4.5.8.14)

Oživljavanje treba očekivati samo kao odgovor na molitvu.

Ellen White potvrđuje to sljedećim riječima:

„Oživljavanje treba očekivati samo kao odgovor na molitvu.“ (*Selected Messages*, knjiga 1, str. 121)

Svaki suvremeni kršćanin mora se moliti Davidovom molitvom: „Zar nas nećeš opet oživiti da se narod tvoj raduje u tebi?“ (Psalam 85,7)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Što predstavlja jedino rješenje za laodicejski problem?

Što je, prema riječima Ellen White, najveća potreba naše Crkve?

Koja dva poduhvata Crkva mora učiniti da bi iskusila istinsko oživljavanje?

Kako su učenici primili oživljavajuću silu Svetoga Duha?

Što će se, po vašem mišljenju, zapažati u životu Duhom ispunjene, oživljene Crkve i kršćanina pojedinca?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Zar nas nećeš opet oživiti da se narod tvoj raduje u tebi?“ (Psalam 85,7)

Oživi nas i učini od nas narod koji se raduje u Tebi.

23. dan: Molitva i propovijedanje evanđelja

Božja riječ uči da je molitva neophodna i pojedinca i Crkvi da bi iskusili oživljavanje:

„Zar nas nećeš opet oživiti da se narod tvoj raduje u tebi?“ (Psalam 85,7)

Molitva je neophodna za rušenje Sotoninih „utvrda“ i za spašavanje izgubljenih:

„Ta oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego božanski snažno za rušenje utvrda. Obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se podiže protiv spoznanja Boga i zarobljujemo svaki um na pokornost Kristu.“ (2. Korinćanima 10,4,5)

Molitva je kršćaninu neophodna da ostane čvrst u Gospodu:

„Svakovrsnom se molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite. Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete.“ (Efežanima 6,18)

Smatram čudesnim to što je molitva, koja izgleda tako slaba i beznačajna tjelesnoj osobi, toliko neophodna i moćna u očima duhovne osobe. Zašto je molitva toliko važna i neophodna u Božjem djelu?

Smatram čudesnim to što je molitva toliko neophodna i moćna u očima duhovne osobe.

Oni za koje znamo da se nalaze daleko od Krista i koji žive pod Sotoninom vlašću imaju vrlo opasan položaj. Njihova je vječna sudbina u opasnosti ako se ne promijene. Ipak, sami po sebi oni nisu u stanju izvršiti promjenu. Pavao ih opisuje kao one čiji je um zaslijepljen Sotoninim djelovanjem:

„Ako je i zastrto evanđelje naše, u onima je zastrto koji propadaju: u onima kojima bog ovoga svijeta oslijepi pameti nevjerničke da ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Krista koji je slika Božja.“ (2. Korinćanima 4,3,4)

Izgubljeni su slijepi za evanđelje zato što je ono „zastrto“ (sakriveno) od njihovih očiju. Riječ koja se prevodi kao *zastrt* jest grčka riječ *kalupsis*, koja se odnosi na veo.

Ono ključno u spašavanju izgubljenih jest skidanje toga vela koji im prekriva oči. Dodavanjem prefiksa *apo* grčkoj riječi za *veo*, ta riječ postaje „otkrivanje“ ili „skidanje vela“. Zato je izgubljenima potrebno skidanje vela s očiju ili otkrivanje Božje istine. Izgubljenima nije potrebno više obavijesti – njima je neophodno skidanje vela s njihova uma da bi mogli „vidjeti“ istinu evanđelja. Dakle, važno pitanje glasi: Kako se to skidanje vela može dogoditi u životu izgubljenih?

Posrednička molitva uklonit će s nevjernikova uma veo koji je uzrok duhovna sljepila. Sotona je u um izgubljenih usadio izmišljotine, pogrešne misli, i postavio svoje „utvrde“. Dobra vijest glasi da je Bog kršćaninu dao vlast da ruši Sotonine utvrde i stoga „zarobljujemo svaki um na pokornost Kristu“ (2. Korinćanima 10,4,5). Ova dva retka vrlo su važna kada je riječ o prepoznavanju mjesta koje posrednička molitva ima u spašavanju izgubljenih. Ellen White je jasno razumjela neophodnost molitve za one koji su daleko od Krista:

„Radite za duše uz mnogo molitve, jer je to jedini način da doprete do njihovih srca. Blagotvorni utjecaj na srce nije rezultat vašeg rada, već djelovanja Krista koji je uz vas.“ (*Evangelism*, str. 342)

„Radite za duše uz mnogo molitve, jer je to jedini način da doprete do njihovih srca.“

Kao ljudi koji vjeruju u Krista, imamo pravo te zahtjeve uputiti pred prijestolje milosti u korist izgubljenih. Uključite u svoju molitvu sljedeće molbe:

- Da ih Bog privuče k sebi: „Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.“ (Ivan 6,44)
- Da teže upoznati Boga: „Da traže Boga, ne bi li ga kako napipali i našli. Ta nije daleko ni od koga od nas.“ (Djela 17,27)
- Da vjeruju u Božju riječ: „Zato, eto, i mi bez prestanka zahvaljujemo Bogu što ste, kad od nas primiste riječ poruke Božje, primili ne riječ ljudsku, nego kakva uistinu jest, riječ Božju koja i djeluje u vama, vjernicima.“ (1. Solunjanima 2,13)
- Da Sotona bude spriječen da ih zasljepljuje za istinu i da se ponište njegovi utjecaji na njihov život (2. Korinćanima 4,4; 10,4.5).
- Da Sveti Duh djeluje u njima: „A kad on dođe, pokazat će svijetu što je grijeh, što li pravednost, a što osuda: grijeh je što ne vjeruju u mene; pravednost – što odlazim k Ocu i više me ne vidite; a osuda – što je knez ovoga svijeta osuđen. Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on – Duh Istine – upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi.“ (Ivan 16,8-13)
- Da se odvrte od grijeha: „Pokajte se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši.“ (Djela 3,19)
- Da vjeruju u Krista kao Spasitelja: „A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime.“ (Ivan 1,12)
- Da budu poslušni Kristu kao Gospodu: „Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: ‘Gospodine, Gospodine!’, nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima.“ (Matej 7,21)
- Da se ukorijene i rastu u Kristu: „Kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite: ukorijenjeni i nazidani na njemu i učvršćeni vjerom kako ste poučeni, obilujte zahvaljivanjem.“ (Kološanima 2,6.7)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Koliko je molitva važna u Božjem djelu spašavanja izgubljenih?

Što Ellen White kaže o molitvi za izgubljene?

Što molitva čini za one kojima svjedočimo?

Kako planirate primijeniti molitvena načela na osobe s vašeg molitvenog popisa?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da Bog učini da postanete istinski molitveni ratnik za izgubljene.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Dobrota Jahve, Boga našega, nek' bude nad nama daj da nam uspije djelo naših ruku, djelo ruku naših nek' uspije.“ (Psalam 90,17)

Neka se Tvoj karakter vidi u našem životu. Blagoslovi naše napore da unapređujemo Tvoje kraljevstvo u mjesnoj crkvi i široj društvenoj zajednici.

24. dan: Kristova metoda propovijedanja evanđelja

Ellen White daje nam vrlo jasan opis Kristove metode za svjedočenje:

„Spasitelj je stupao u dodir s ljudima kao Onaj kome je na srcu bilo njihovo dobro. On im je pokazao svoju naklonost, služio im u njihovim potrebama i zadobivao njihovo povjerenje. Zatim ih je pozvao: 'Hajdete za mnom.'" (Služba liječenja, Zagreb: Znaci vremena, 2014, str. 79)

S obzirom na to da je to Kristov način svjedočenja, kada budemo kršteni Svetim Duhom i kada Krist počne živjeti u nama, On će nastojati da taj način svjedočenja očituje i preko nas. On će nas pozvati da se družimo s osobama iz našega kruga obitelji i prijatelja, stavljajući u naše srce želju „za njihovo dobro“. A najveće dobro za njih jest da upoznaju Isusa Krista kao svog Spasitelja.

Kristova metoda ogleda se u preuzimanju inicijative u dodiru s ljudima koji su se nalazili oko Njega. On želi da vi i ja činimo isto. Ako vam je to teško, trebate se stalno moliti Gospodu da vam u tome pomogne, a On će to svakako učiniti! Imajte na umu da

vas upravo Isus u vama potiče da tako postupate. Ako se nastavite podčinjavati Njegovu vodstvu u svakom području života, vaše svjedočenje postajat će sve više nalik Njegovoj metodi.

Kada se neprestano molimo za krštenje Svetim Duhom, Božja ljubav sve se više očituje u našem srcu.

Kada se neprestano molimo za krštenje Svetim Duhom, Božja ljubav sve se više očituje u našem srcu.

„Nada pak ne postiduje. Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!“ (Rimljanima 5,5)

Ta ljubav zapažat će se u našoj službi za druge. Oni će se postupno uvjeravati da se mi zaista brinemo za njih i bit će voljni podijeliti s nama ono što se tiče njihova života. Svi ljudi doživljavaju bol, imaju iznevjerene snove, frustracije i probleme s kojima se bore. Zato vas Krist upućuje njima. On zna njihove potrebe, a zna i da vi imate odgovor na to. Krist im taj odgovor želi otkriti preko vas. Ellen White piše:

„U Božjem narodu premalo se njeguje kršćanska druželjubivost. (...) Oni koji su osjetili Kristovu ljubav moraju posebno razvijati svoje društvene sposobnosti jer će tim putem pridobiti duše Spasitelja.“ (*Testimonies for the Church*, sv. 6, str. 172)

„Tako će i osobni dodir i druženje s ljudima učiniti da spasonosna sila Evanđelja dopre do njih.“ (*Misli s Gore blaženstava*, Zagreb: Znaci vremena, 2013, str. 17)

Kako se sve to može primijeniti u životu Duhom ispunjena kršćanina? Prije svega, molite se da vas Krist nastavi ispunjavati svojim Duhom i podari vam ljubav prema dušama kakvu On ima. Napravite popis osoba iz svog kruga obitelji i prijatelja za koje smatrate da ne poznaju Krista, ili su možda kršćani, ali ne znaju za važnu vijest o Kristovu drugom dolasku. Počnite se moliti za te pojedince svakoga dana, primjenjujući molitvene principe navedene u prethodnoj temi. Zatim se molite da vam Bog pruži priliku da im se približite da biste im na neki način pomogli. Moramo biti spremni uložiti i potrebno vrijeme i potrebnu energiju da bismo se približili ljudima. Naše zanimanje za njih mora biti iskreno; moramo se istinski brinuti za njih i željeti im pomoći. Kada ste u dodiru s onima za koje se molite, potražite prilike koje vam Bog daje da biste ih iskoristili. Uvijek imajte na umu da Bog nastoji privući njihove umove i zanimanje k sebi. U mnogo slučajeva Njemu je potrebno da Mu se stavimo na raspolaganje da bismo tim ljudima progovorili riječ ohrabrenja. Bog će vam dati riječi koje trebate reći. On zna što im je potrebno da čuju, a sila Svetoga Duha pratit će riječi koje izgovarate.

Moramo biti spremni uložiti i potrebno vrijeme i potrebnu energiju da bismo se približili ljudima.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Navedite pojedinosti koje sadrži Kristova metoda svjedočenja.

Zašto je, po vašem mišljenju, Krist odabrao baš tu metodu svjedočenja?

Što bi kršćani trebali učiniti ako nemaju želje svjedočiti za Krista?

Što svaki kršćanin treba tražiti od Boga u vezi sa svjedočenjem?

Kako planirate primijeniti Kristovu metodu svjedočenja?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da vas Bog tako vodi da svjedočite drugima kao što je to Krist činio.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah.“ (Izaija 55,11)

Blagoslovi svoju riječ koja se propovijeda ovom skupi. Neka ona ispuni cilj s kojim si je Ti poslao.

ČETVRTI DIO:

KRŠTENJE DUHOM I PREBIVANJE U KRISTU

25. dan: Put prema otkriću

Biblijsko učenje o prebivanju u Kristu jedna je od najvažnijih istina koje kršćanin treba razumjeti. Sve se oslanja na doživljavanje stvarnosti prebivanja u Kristu i prebivanja Krista u vjerniku. Međutim, svaki kršćanin koji otkrije tu slavnu istinu o Kristu u sebi i nama slijedi sličnu stazu kao i njegovi suputnici. Oni su prihvatili Krista za svoga Spasitelja, ali bili su opterećeni i zbunjeni svojim kršćanskim hodom, koji se ogledao u povremenoj poslušnosti i besplodnoj službi. Oni su čeznuli za tim da dosljedno i vjerno hodaju sa svojim Gospodom, ali u tome nikada nisu uspjivali. Borili su se s grijesima koji su ih salijetali, ali kao da su osjećali da su grijesi pobjeđivali. Molili su se i proučavali Bibliju, ali sve je izgledalo kao da im to ne donosi pobjedu za kojom su čeznuli. Nakon možda mnogo godina borbe s upornim grijesima dospjeli su u stanje očaja i umora. Njihov osjećaj promašaja bio je porazan. Izgledalo je nemoguće dostići život stalne pobjede nad grijehom. A onda su jednoga dana otkrili stvarnost tajne života s Kristom – Kristom koji živi u njima. Kada su to otkrili, bili su zadivljeni koliko je ta veličanstvena istina jednostavna, a ipak je godinama izmicala njihovu shvaćanju. Nakon tog otkrića njihov život više nikada nije bio isti. Njihova radost u Gospodu bila je duboka i trajna. Život im je sad postao pobjedonosan, čak i nad upornim grijesima. Nisu se više osjećali opterećenima ili uznemirenima u svojoj službi za Gospoda, pa je njihova služba postala plodonosnija.

Istina o prebivanju u Kristu i Njegovu prebivanju u nama te o tome kako trebamo iskusiti pobjedonosan kršćanski život tako je jednostavna.

Istina o prebivanju u Kristu i Njegovu prebivanju u nama te o tome kako trebamo iskusiti pobjedonosan kršćanski život tako je jednostavna – a ipak tako neuhvatljiva – da je većina kršćana nikada u potpunosti nije otkrila. Danas nas Bog poziva na to čudesno otkriće u Kristu. Zašto? Isus uskoro dolazi! Svi koji su spremni za susret s Njim bit će kao i On:

„Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest.“ (1. Ivanova 3,2)

Njihovo svakodnevno iskustvo treba postati potpuna pobjeda u Kristu ako žele biti slični Isusu kada On dođe:

„Ta na to ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio vam primjer da idete stopama njegovim. On koji grijeha ne učini nit mu usta prijevaru izustiše; on koji na uvredu nije uvredom uzvraćao i mučen nije prijetio, prepuštajući to Sucu pravednom.“ (1. Petrova 2,21-23)

Kad shvatite i doživite tu istinu, vaš kršćanski život nikada više neće biti isti.

Prema tome, ta čudesna biblijska istina ima veliku važnost za kršćane koji žive u naše vrijeme. Isus uskoro dolazi, i Bog nas poziva na mnogo uzvišenije iskustvo s Njim nego što je većina nas ikada imala. Ovaj dio molitvenog proučavanja posvećen je da svi koji ga čitaju shvate i iskuse život s Bogom koji nam On nudi; Krista u nama, nadu slave za svoj narod:

„Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom bogato to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada slave!“ (Kološanima 1,27)

Kada shvati i otkrije tu istinu, vjernik će je objavljivati iz dubine svoga srca: „Sve je to Krist učinio.“ Izjavljenje koje nam Krist osigurava baca u prah svako ljudsko hvalisanje. Čovjek ne može sebi pripisivati slavu za pobjede nad iskušenjem i grijehom. Sva slava pripada Bogu i objavljivat će se kroz svu vječnost:

„Da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom. Od njega je da vi jeste u Kristu Isusu, koji nama posta mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje, da bude kako je pisano: Tko se hvali, u Gospodu neka se hvali.“ (1. Korinćanima 1,29-31)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Opišite stazu koju je slijedila većina kršćana koja je otkrila istinu: „Krist u vama, nada slave.“

Kako će razumijevanje i doživljavanje te istine promijeniti kršćaninov život?

Zašto kršćanin treba razumjeti i iskusiti tu ključnu istinu?

Koliko ste željni razumjeti i iskusiti istinu o tome da boravite u Kristu i On u vama?

Kako planirate primijeniti Kristovu metodu svjedočenja?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da Bog otvori vaš um za razumijevanje istine o životu u Kristu.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„A zemlju, evo, tmina pokriva, i mrklina narode! A tebe obasjava Jahve, i Slava se njegova javlja nad tobom. K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi k istoku tvoga sjaja.“ (Izaija 60,2.3)

Izvedi nas iz duhovne tame. Gospode, ustani među nama i otkrij slavu svoga karaktera preko nas. Dovedi mnoge iz našega okruženja do svjetlosti istine koju si nam dao.

26. dan: Kršćaninova borba

Današnju temu naslovio sam „Kršćaninova borba“, zato što nevjernik nema borbu kakvu ima kršćanin. Neobraćeni čovjek nema Božjega Duha, već njime vlada samo tjelesni um. Prema Pavlu, tjelesno umovanje „neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božjemu, a niti može“ (Rimljanima 8,7 – Šarić). Nekršćanin se ne pokorava pravilima i zakonima zato što je Bog stavio u njegovo srce da tako čini. On je poslušan zbog osobnih, sebičnih razloga, zbog društvenih pritisaka itd. Ili je možda odgajan u domu u kojemu su njegovana dobra načela iz kojih se razvila savjest koja ga navodi da živi životom dostojnim poštovanja.

Kršćanin se, s druge strane, pokorava Bogu zato što je Duh Božji stavio u njegovo srce želju da bude poslušan:

„Bijaste robovi grijeha, ali ste, hvala Bogu, od srca poslušali ono pravilo nauka kojemu ste povjereni.“ (Rimljanima 6,17)

Novorođena osoba silno želi sprovesti Božju volju u svom životu. Pavao to naziva radošću „u zakonu Božjemu po unutrašnjem čovjeku“ (Rimljanima 7,22 – Šarić). Uz obećanje novoga Saveza, Sveti Duh počinje ispisivati Božji zakon u njegovu srcu i umu: „Doista, kudeći ih veli: Evo dolaze dani – govori Gospodin – kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim dovršiti novi Savez. Ne Savez kakav učinih s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske jer oni ne ustrajše u mom Savezu

pa i ja zanemarih njih – govori Gospodin. Nego, ovo je Savez kojim ću se svezati s domom Izraelovim nakon ovih dana – govori Gospodin: Zakone ću svoje staviti u dušu njihovu i upisati ih u njihova srca. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj.“ (Hebrejima 8,8-10)

„Vi ste, očito, pismo Kristovo kojemu mi poslužismo, napisano ne crnilom, nego Duhom Boga živoga; ne na pločama kamenim, nego na pločama od mesa, u srcima.“ (2. Korinćanima 3,3)

Međutim, novi vjernik vrlo brzo otkriva da u njemu postoji još jedna snažna želja – želja da griješi. Budući da sada ima Duha u sebi, svjestan je svojih grešnih želja, dok ga ranije mnoge od tih želja uopće nisu brinule. Tako kršćanin otkriva da sada u njemu borave dvije naravi: jedna koja želi slijediti grijeh i druga koja se želi pokoravati Bogu. Pavao u Rimljanima 7,14-25 vrlo jasno opisuje taj snažan sukob koji doživljava svaki kršćanin:

„Zakon je, znamo, duhovan; ja sam pak tjelesan, prodan pod grijeh. Zbilja ne razumijem što radim: ta ne činim ono što bih htio, nego što mrzim – to činim. Ako li pak činim što ne bih htio, slažem se sa Zakonom, priznajem da je dobar. Onda to ne činim više ja, nego grijeh koji prebiva u meni. Doista znam da dobro ne prebiva u meni, to jest u mojem tijelu. Uistinu: htjeti mi ide, ali ne i činiti dobro. Ta ne činim dobro koje bih htio, nego zlo koje ne bih htio – to činim. Ako li pak činim ono što ne bih htio, nipošto to ne radim ja, nego grijeh koji prebiva u meni. Nalazim dakle ovaj zakon: kad bih htio činiti dobro, nameće mi se zlo. Po nutarnjem čovjeku s užitkom se slažem sa Zakonom Božjim, ali opažam u svojim udovima drugi zakon koji vojuje protiv zakona uma moga i zarobljuje me zakonom grijeha koji je u mojim udovima. Jadan li sam ja čovjek! Tko će me istrgnuti iz ovoga tijela smrtonosnoga? Hvala Bogu po Isusu Kristu Gospodinu našem! Ja, dakle, umom ja služim zakonu Božjemu, a tijelom zakonu grijeha.“

Svaki kršćanin može se prepoznati u borbi koju Pavao opisuje. Kršćani često doživljavaju tu borbu iz dana u dan, iz mjeseca u mjesec, iz godine u godinu, i nikada ne zadobivaju željenu pobjedu nad grijehom. Svaki kršćanin je potpuno svjestan činjenice da postoji „zakon grijeha“ koji boravi u njemu i vodi rat protiv bogomdane želje da bude poslušan Božjem zakonu. Kako to Pavao tvrdi, on se radovao Božjem zakonu. Silno je želio u svemu poslušati Boga; no ustanovio je da nije u stanju činiti to. Njegova grešna priroda stalno ga je nastojala zarobiti zakonom grijeha.

Priznajući da mu je nemoguće pokoriti se Bogu uslijed djelovanja sile grijeha u svom životu, Pavao uzvikuje: „Jadan li sam ja čovjek!“ Zatim izjavljuje da se izbavljenje od zakona grijeha može dogoditi samo u „Isusu Kristu Gospodinu našem“ (redci 24 i 25).

U Rimljanima 8,1-4 Pavao daje rješenje za taj problem u vjernikovu životu:

„Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu Isusu! Ta zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodi me zakona grijeha i smrti. Uistinu, što je bilo nemoguće Zakonu,

jer je zbog tijela onemoćao, Bog je učinio: poslavši Sina svoga u obličju grešnoga tijela i s obzirom na grijeh, osudi grijeh u tijelu da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po Duhu.“

Rješenje za kršćaninovu dilemu postiže se dopuštanjem da nas Isus Krist, zakonom Duha života, oslobodi od zakona grijeha i smrti. Ili, drugim riječima, moramo dopustiti Isusu da krštenjem Svetim Duhom živi svoj život u nama. To je ono što Pavao naziva „životom u duhu“. On o tome detaljnije govori u svojoj Poslanici Galaćanima:

„Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela! Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. Doista, to se jedno drugomu protivi da ne činite što hoćete. Ali ako vas Duh vodi, niste pod Zakonom.“ (Galaćanima 5,16-18)

Pavao ističe da će se pravedni zahtjevi zakona ispuniti u nama kada Krist bude živio u nama zahvaljujući krštenju Svetim Duhom:

„Da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po Duhu.“ (Rimljanima 8,4)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Kakva je razlika između osobe koja ne vjeruje i kršćanina kada je riječ o njihovu iskrenu stavu prema grijehu?

Kako Pavao opisuje kršćaninovu borbu s grijehom?

Što je, prema Pavlovim riječima, rješenje za kršćaninovu borbu s grijehom?

Kakvo je bilo vaše iskustvo u vašoj osobnoj borbi s grijehom?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da vas Bog tako vodi da iskusite istinsko prebivanje u Kristu da biste odnijeli pobjedu nad grijehom.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Bog Gospodina našega Isusa Krista, Otac Slave, dao vam Duha mudrosti i objave kojom ćete ga spoznati; prosvijetlio vam oči srca da upoznate koje li nade u pozivu

njegovu, koje li bogate slave u baštini njegovoj među svetima i koje li prekomjerne veličine u moći njegovoj prema nama koji vjerujemo: ona je primjerena djelotvornosti sile i snage njegove.“ (Efežanima 1,17-19)

Podari nam mudrost i razum koji su nam potrebni da Te volimo i cijenimo. Otvori nam oči da bismo увидjeli svoju grešnost i veličinu Tvoje milosti i praštanja. Vodi nas tako da shvatimo čudesnu nadu koju imamo u Isusu. Otvori naše oči da vidimo i vjerujemo u Tvoju veliku silu, koja nam stoji na raspolaganju, da bismo pobijedili sve što Sotona unese u naš život. Svojom silom vrati nas k sebi i oživi nas.

27. dan: Slomljena moć grijeha

Ima mnogo vidova Radosne vijesti – evanđelja – Isusa Krista. Jedan od tih vidova jest da je na križu slomljena moć grešne prirode za sve koji prihvate Krista i vjeruju u Njega:

„Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno s njim raspet da onemoća ovo grešno tijelo te više ne robujemo grijehu. (...) Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!“ (Rimljanima 6,6.11)

Kada je Isus umro na križu, moć grešne prirode u životu svakog vjernika bila je slomljena. To je povijesna činjenica. Međutim, to postaje stvarnost u kršćaninovu životu samo ako on u to vjeruje.

To znači da je onaj dio vaše ličnosti koji ne voli, ne traži, koji se ljuti, njeguje požudu, koji je pun strahovanja – popis bi se mogao nastaviti unedogled – umro na križu. To je veličanstvena vijest! To znači da vama neće vladati vaši neljubazni stavovi, vaše nepraštanje, gnjev, požudne misli i želje itd. Moć tih grešnih želja, stavova i ponašanja je slomljena.

Problem na koji većina kršćana nailazi čitajući te biblijske retke sastoji se u tome što zaključuju da će onda biti u stanju poslušati Boga uz Njegovu pomoć. Na primjer, promatrajte kršćanina koji se bori s gnjevom. On razmišlja ovako: Ako je moć njegove grešne prirode slomljena na križu, on se sada može prestati gnjeviti kada se dogodi nešto što bi ga moglo razgnjeviti. On osjeća veliko olakšanje i pun je pouzdanja da će konačno izvojevati pobjedu. No ubrzo se dogodi nešto što u njemu izazove gnjev. Možda mu netko oduzme prednost u vožnji ili mu kaže nešto vrlo neljubazno. On uloži napor da to savlada u sebi, ali samo ustanovljuje da ta slabost ustrajava. On ne želi takve osjećaje, ali izgleda bespomoćno jer ih se ne može riješiti. Počinje se pitati zašto se gnjev još uvijek javlja u njemu. Onda zaključuje da vjerojatno nije tražio od Boga pa ni primio dovoljno Njegove snage da mu pomogne u naporima da nadvlada gnjev. Zato se moli Bogu da ukloni gnjev, da mu dâ neophodnu silu, da mu podari pobjedu. No čak i tada doživljava, prema istom obrascu, savladanost grijehom. Javlja se uporna zbunje-

nost i osjećaj poraza. On ponovno dovodi u pitanje svoju iskrenost i nema mira u svom hodu s Gospodom.

Vama više neće vladati neljubazni stavovi, vaše nepraštanje, gnjev, požudne misli i želje.

Sasvim je točno da je moć naše grešne prirode slomljena na križu. Međutim, to ne znači da, budući da sada vjerujemo u to, možemo postati poslušni Bogu ulažući vlastite napore. Ne zaboravite, mi u sebi i po sebi nemamo sposobnosti da budemo poslušni Bogu iako je porazan utjecaj naše grešne prirode poništen na križu. Nije dovoljno ako samo znamo i vjerujemo u tu istinu. Ne. Postoji samo jedan način da zadobijemo pobjedu za kojom čeznemo. Pobjeda nad iskušenjem i grijehom dogodit će se u našem životu samo ako vjerujemo u istinu raspeća naše grešne prirode i dopustimo Kristu da nam dâ svoju pobjedu. Moramo razumjeti da ćemo biti pobjednici nad iskušenjem i grijehom samo ako Mu dopustimo da svoj život pobjede živi u nama:

Moć naše grešne prirode slomljena je na križu.

„Ne priznajući, doista, Božje pravednosti i tražeći uspostaviti svoju, pravednosti se Božjoj ne podložite. Jer dovršetak je Zakona Krist – na opravdanje svakomu tko vjeruje.“ (Rimljanima 10,3-4)

„Jer je meni život Krist, a smrt dobitak.“ (Filipljanima 1,21 – Šarić)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Što se dogodilo s kršćaninovom grešnom prirodom na križu?

Ako osoba zna i vjeruje u tu istinu, znači li to da se sada može neprestano pokoravati Bogu? Zašto da ili zašto ne?

Što kršćanin također mora vjerovati da bi dosljedno svladavao grijeh?

Jeste li ikada bili u iskušenju da povjerujete da niste kršćanin zbog problema grijeha u svom životu?

Jeste li ikada tražili od Boga da ukloni određeni grijeh u vašem životu a da On to izgleda nije čuo ili vas nije uslišio, tako da se vaša borba s tim grijehom nastavila?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da vam Bog otkrije kako da dopustite Isusu da živi svoj život pobjede u vama i preko vas.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni mognete shvatiti sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina te spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve Punine Božje.“ (Efežanima 3,16-19)

Ispuni nas svojim Duhom. Ojačaj nas snagom svoga Duha da bismo mogli izdržati sve neprijateljeve napade. Ispuni nas svojom ljubavlju i otvori nam oči da bismo razumjeli Kristovu ljubav i da tu ljubav riječju i djelom otkrivamo drugima.

28. dan: Krist daje pobjedu

Sve dok ne shvatiti i ne iskusiti što znači dopustiti Kristu da mu daruje pobjedu, kršćanin neće imati iskustvo dosljedna života poslušnosti kakav želi. U ovoj temi izložiti ću kako da dopustite Kristu da živi svoj pobjedonosni život u vama. Kada shvatite i doživite tu istinu, vaš kršćanski život više nikada neće biti isti. Umjesto života povremene poslušnosti i prekršenih obećanja Bogu, vi ćete vremenom iskusiti život pobjede u Kristu nad svakim iskušenjem i grijehom koje Sotona postavi na vaš put.

Je li takav život dosljedne poslušnosti stvarno moguć? Možemo li zadobiti istinsku pobjedu nad svakim iskušenjem i grijehom u svom životu? To je upravo život na koji nas Bog poziva:

„Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno s njim raspet da onemoća ovo grešno tijelo te više ne robujemo grijehu.“ (Rimljanima 6,6) „Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! Neka dakle ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu da slušate njegove požude; i ne predajte grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravедnosti. Valjda grijeh neće vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom nego pod milošću!“ (redci 11-14)

Kada shvatite i doživite tu istinu, vaš kršćanski život više nikada neće biti isti.

Ellen White kaže: „Čovjek koji nema dovoljno vjere u Krista da ga On može sačuvati da ne griješi ne posjeduje vjeru koja mu daje pravo na ulazak u Božje kraljevstvo.“ (*Manuscript 161*, 1897, str. 9)

Dakle, kako možemo živjeti uvijek pobjedonosnim kršćanskim životom? Odgovor je da dopustimo Isusu da živi svojim životom pobjede u nama, jer je to istina koja je otkrivena u cijeloj Bibliji:

„Jahve mi je svagda pred očima; jer mi je zdesna, neću posrnuti.“ (Psalam 16,8)

„Ko se tebe drži, čuvaš ga jednako u miru, jer se u tebe uzda. Uzđajte se u Gospoda dovijeka, jer je Gospod Gospod vječna stijena.“ (Izaija 26,3.4 – Daničić-Karadžić)

„Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa.“ (Ivan 15,4.5)

Kristov um bio je ispunjen čistim, svetim, vrlim mislima. Ako smo zatražili od Krista da živi u nama putem krštenja Svetim Duhom, ako vjerujemo da On to čini i da će pokazati svoju ljubav – svoje čiste, svete, vrle misli u našem umu – On će to i učiniti. To je stvar vjere; ako vjerujemo, On će se zaista pokazati u našem životu. Pavao prepoznaje tu činjenicu kada piše:

„Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene.“ (Galaćanima 2,20)

„Da vam dadne po bogatstvu slave svoje, da se silom utvrdite po Duhu njegovu u nutarnjem čovjeku, Da Krist stanuje vjerom u srcima vašim, da budete u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni.“ (Efežanima 3,16.17 – Šarić)

Ako vjerujemo, On će se zaista pokazati u našem životu.

Da biste doživjeli da Krist stvarno prebiva u vama, morate shvatiti da Isus doslovno živi u vama. On je rekao da to čini i možete Mu vjerovati. To se zbiva kada svakodnevno bivate kršteni Svetim Duhom:

„I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek:

4. DIO: KRŠTENJE DUHOM I PREBIVANJE U KRISTU

Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je. Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama.“ (Ivan 14,16-18)

„I tko čuva zapovijedi njegove, u njemu ostaje, i On u njemu. I po ovom znamo da on ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao.“ (1. Ivanova 3,24)

S Isusom koji živi u vama, vi imate i Njegov um:

„Jer tko spozna misao Gospodnju, tko da ga pouči? A mi imamo misao Kristovu.“ (1. Korinćanima 2,16)

Mi imamo Njegovu ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrotu, vjernost, blagost, uzdržljivost – sve plodove Duha.

„Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrotu, vjernost, blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona.“ (Galaćanima 5,22.23)

Preko Krista koji živi u nama zahvaljujući krštenju Svetim Duhom, mi volimo ono što On voli, ne volimo ono što On ne voli, imamo Njegove čiste misli, Njegovo praštanje – popis bi se mogao nastaviti unedogled. Svaka Kristova vrlina nalazi se i u nama preko Krista koji prebiva u nama.

Kako kršćanin treba primjenjivati tu istinu? Jednostavno rečeno, treba poduzeti sljedeće korake. Kada postanete svjesni iskušenja koje vas navodi na grijeh:

1. Odlučite da odmah skrenete svoje misli od iskušenja:
„Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala – to nek vam je na srcu!“ (Filipljanima 4,8)
2. Vjerujte da je slomljena moć vaše grešne prirode koja vas navodi na iskušenje.
3. Vjerujte da je Isus u vama, i zatražite od Njega da očituje svoju snagu u vama da se oduprete iskušenju. Budite određeni u svojim molbama.
4. Vjerujte da će se On pokazati, ostanite u tom uvjerenju i nemojte se boriti protiv iskušenja. Kada se borimo s iskušenjem, mi se ustvari usredotočujemo na iskušenje i pokušavamo mu odoljeti u vlastitoj snazi umjesto da gledamo na Isusa da bismo izvojevali pobjedu:
„Zato i mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i grijeh koji nas sapinje te postojano trčimo u borbu koja je pred nama! Uprimo pogled u Početnika i Dovođenja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu te sjedi zdesna prijestolja Božjega.“ (Hebrejima 12,1.2)
5. Zahvalite Mu za izbavljenje koje vam je upravo podario.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Prema Bibliji i Ellen White, je li moguć život stalne poslušnosti?

Što Biblija uči o Isusovu prebivanju u kršćaninu? Potkrijepite svoj odgovor biblijskim redcima.

Od kakve je koristi za vas to što Krist živi u vama?

Koji su koraci koje treba poduzeti da biste dopustili Kristu da vam daruje pobjedu nad iskušenjem?

Kako planirate ovo učenje primijeniti u vlastitu životu?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese ožiljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da vas Bog potakne da dopustite Isusu da živi svoj pobjedonosni život u vama kad god ste u iskušenju da zgriješite.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Onomu pak koji snagom u nama djelatnom može učiniti mnogo izobilnije nego li mi moliti ili zamisliti (...)“ (Efežanima 3,20)

Otvori naš um da nikada ne posumnjamo u Tvoju snagu da nas izbavi od grijeha, da nas oživi pojedinačno i kao Crkvu, da bismo mogli objaviti evanđelje u svom okruženju. Pomozi nam da vjerujemo da u nama živi najveća sila u svemiru – Tvoj Sveti Duh.

29. dan: Pravednost kroz vjeru

Pojam pravednosti kroz vjeru moguće je jednostavno objasniti jer znači osloniti se na Isusa da On očituje svoj pravedan pobjedonosni život u našem životu. Bog želi da od Krista očekujemo pobjedu, a ne od sebe samih:

„Zato i mi, okruženi tolikom oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i grijeh koji nas sapinje te postojano trčimo u borbu koja je pred nama! Uprimo pogled u Početnika i Dopravitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezevši sramotu te sjedi zdesna prijestolja Božjega.“ (Hebrejima 12,1.2)

To je istinska pravednost kroz vjeru i Božja volja za svakog kršćanina. Oswald Chambers, poznati kršćanski pisac, jasno iznosi tu predivnu istinu u svojoj knjizi *My Utmost for His Highest (Moje najbolje za Njegovu preuzvišenost)*:

„Od njega je da vi jeste u Kristu Isusu, koji nama posta mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje.“ (1. Korinćanima 1,30)

Strana života. Tajna posvećenja ogleda se u tome što nam se savršene osobine Isusa Krista dodjeljuju kao dar, ne postupno, nego u trenutku kada vjerom shvatim da je On postao za mene posvećenje. Posvećenje znači ništa manje nego Isusova svetost koja postaje moja i očituje se u mom životu.

Najčudesnija tajna življenja svetim životom ne sastoji se u oponašanju Isusa, nego u dopuštanju da se savršene Isusove osobine same pokazuju u našem ljudskom tijelu. Posvećenje je „Krist u vama“ (Kološanima 1,27). Upravo se Njegov predivni život dodjeljuje nama u vidu posvećenja – dodjeljuje nam se vjerom kao najuzvišeniji dar Božje milosti. Jesmo li voljni da Bog učini posvećenje isto tako stvarnim u nama kakvo je ono u Njegovoj riječi?

Posvećenje znači da nam se dodjeljuju svete osobine Isusa Krista. A to je dar Njegova strpljenja, ljubavi, svetosti, vjere, čistoće i pobožnosti koji se pokazuje u svakoj posvećenoj duši i blista preko nje. Posvećenje ne znači dobiti od Isusa snagu da budemo sveti – ono znači dobiti od Isusa samu svetost koja se ogleda u Njemu, i koju On sada pokazuje u nama. Posvećenje je dodjeljivanje nečega, a nikako oponašanje. Oponašanje je nešto sasvim drukčije. Savršenstvo svega nalazi se u Isus Kristu, i tajna posvećenja podrazumijeva da su nam sve savršene Isusove osobine na raspolaganju. Prema tome, polako, ali sigurno počinjemo živjeti životom neusporediva reda, cjelovitosti i svetosti, „koje čuva po vjeri sila Božja“ (1. Petrova 1,5 – Šarić).

Tajna posvećenja ogleda se u tome što nam se savršene osobine Isusa Krista dodjeljuju kao dar.

Zapažate li ljepotu te istine? Naš udio jest da gledamo na Krista s pouzdanjem i vjerom, držeći se Božjeg obećanja da će u nama objaviti Krista i Njegovu pravednost. Naša jedina uloga u tome jest odluka da dopustimo da se to dogodi i da vjerujemo da će se dogoditi. Kada naiđu nepravedne želje i iskušenja, ne trebamo se boriti protiv njih. Trebamo se obratiti Kristu koji živi u nama i zamoliti Ga da očituje vlastitu pravednost (Hebrejima 12,1.2). Zatim trebamo čekati u vjeri, uvjereni da će On to učiniti.

Posvećenje je dodjeljivanje nečega, a nikako oponašanje.

Kada se Krist u potpunosti objavi u svom narodu, onda će Zemlja biti prosvijetljena Njegovom slavom ili karakterom:

„Nakon toga vidjeh: jedan drugi anđeo silazi s neba s moći velikom! Sva se zemlja zasvijetlila od njegova sjaja.“ (Otkrivenje 18,1)

Onda će Njegov narod biti kao Isus:

„Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest.“ (1. Ivanova 3,2)

A kada se bude vratio, oni će biti u stanju opstati u prisutnosti samoga Krista u svoj Njegovoj slavi i neće biti uništeni. To je Božje obećanje Njegovoj djeci, i ono će biti ispunjeno ako naučimo da na Isusa gledamo u vjeri i očekujemo da se On veličanstveno očituje u nama:

„Onomu koji vas može očuvati od pada i besprijekorne postaviti pred svoju Slavu u klicanju.“ (Juda 1,24)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Prema ovoj temi, što je Božja volja za svakog kršćanina?

Što je istinska pravednost kroz vjeru?

Opišite svojim riječima ono što je napisao Oswald Chambers.

Kako planirate pravednost kroz vjeru primijeniti u vlastitu životu?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da vas Bog tako vodi da dopustite Isusu da u potpunosti objavi sebe u vašem životu, da biste zaista iskusili pravednost jedino vjerom u Krista.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Jer na žednu ću zemlju vodu izliti i po tlu sušnome potoke. Izlit ću duh svoj na

tvoje potomstvo i blagoslov na tvoja pokoljenja. Rast će kao trava pokraj izvora, kao vrbe uz vode tekućice.“ (Izaija 44,3-4)

Mi smo u duhovnom pogledu kao suho tlo – izlij svoga Svetog Duha na nas i učini da oživimo i uzrastemo do punine Kristove.

30. dan: Božje zapovijedi i prebivanje u Kristu

Poslušnost Božjim zapovijedima i prebivanje u Kristu idu ruku pod ruku. Ne možete imati jedno bez drugoga. Isus je rekao: „Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj.“ (Ivan 15,10)

Isus, Sveti Duh i Božji zakon su neodvojivi. Kada prebivamo u Kristu i On u nama, Deset zapovijedi postaje sastavni dio našega života zato što ih Sveti Duh upisuje u naše srce:

„Vi ste, očito, pismo Kristovo kojemu mi poslužismo, napisano ne crnilom, nego Duhom Boga živoga; ne na pločama kamenim, nego na pločama od mesa, u srcima.“ (2. Korinćanima 3,3)

Ustvari, upravo je Isus prije svoga utjelovljenja dao Mojsiju Deset zapovijedi. Bog koji je dao zapovijedi otkrio se Mojsiju kao „JA SAM“:

„Ja sam koji jesam“, reče Bog Mojsiju. Onda nastavi: ‘Ovako kaži Izraelcima: ‘Ja jesam’ posla me k vama.’“ (Izlazak 3,14)

U Pavlovim poslanicama nalazimo mnogo uputa o stavovima i ponašanju kakve Gospod želi da očitujemo u svom životu. Pavao daje vrlo jasnu uputu o ponašanju:

„Da vam je odložiti prijašnje ponašanje, starog čovjeka, koga varave požude vode u propast, a obnavljati se duhom svoje pameti i obući novog čovjeka, po Bogu stvorena u pravednosti i svetosti istine. Zato odložite laž i govorite istinu jedan drugomu jer udovi smo jedni drugima. Srdite se, ali ne griješite! Sunce nek ne zađe nad vašom srdžbom i ne dajite mjesta đavlu. Tko je krao, neka više ne krade, nego neka se radije trudi svojim rukama priskrbljivati da ima što podijeliti s potrebnim. Nikakva nevaljala riječ neka ne izlazi iz vaših usta, nego samo dobra, da prema potrebi saziđu je i milost iskaže slušateljima. I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega, kojim ste opečaćeni za Dan otkupljenja! Daleko od vas svaka gorčina, i srdžba, i gnjev, i vika, i hula sa svom opakosti! Naprotiv! Budite jedni drugima dobrotivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprostio.“ (Efežanima 4,22-32)

Zašto se u Bibliji odvaja toliko prostora za obavještanje o tome kakvo ponašanje Bog očekuje od nas? Mi moramo znati kakve stavove i ponašanje On želi da imamo zbog prilika u kojima doživljavamo iskušenje da se pogrešno ponašamo. Kada ne bismo znali Božju volju u tim područjima, ne bismo odlučili dopustiti Kristu da

očituje taj vid svoga karaktera u nama. Na primjer, ako vjernik ne zna da je pogrešno prepustiti se gnjevu i reći nešto ružno kada ga netko povrijedi, on neće skrenuti svoje misli s gnjeva i duha kriticizma koji ga počinju obuzimati. On se neće opredijeliti za to da dopusti Kristu da pokaže svoju sposobnost da se „ne ljuti“ i „nekritički duh“ u danj prilici zato što nije svjestan da su ljutnja i duh kriticizma pogrešni. I tako on neće odražavati Kristov karakter u toj situaciji. On nije počeo razvijati Kristov karakter u tom području svoga života.

Kada Krist živi u nama, On čezne za tim da svoj život pokaže u nama i kroz nas.

Kada Krist živi u nama, On čezne za tim da svoj život pokaže u nama i kroz nas. To znači da On teži da ostvari Deset zapovijedi u našem životu, baš kao što je to činio dok je hodao ovom Zemljom:

„Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.“ (Psalam 40,9)

Isto tako, Deset zapovijedi je neodvojivo povezano s ljubavlju. Isus je to jasno naglasio u svom poučavanju:

„I gle, pristupi mu netko i reče: ‘Učitelju, koje mi je dobro činiti da imam život vječni?’ A on mu reče: ‘Što me pitaš o dobrome? Jedan je samo dobar! Ali ako hoćeš u život ući, čuvaj zapovijedi.’ Upita ga: ‘Koje?’ A Isus reče: ‘Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Poštuj oca i majku! I ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga!’“ (Matej 19,16-19)

„A jedan od njih, zakonoznanac, da ga iskuša, upita: ‘Učitelju, koja je zapovijed najveća u Zakonu?’ A on mu reče: ‘Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. To je najveća i prva zapovijed. Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci.’“ (Matej 22,35-40)

Apostol Pavao je učio da se ljubav i Deset Božjih zapovijedi odnose na isto iskustvo u čovjekovu životu:

„Nikomu ništa ne dugujete, osim da jedni druge ljubite. Jer tko drugoga ljubi, ispunio je Zakon. Uistinu: Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne poželi! i ima li koja druga zapovijed, sažeta je u ovoj riječi: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Ljubav bližnjemu zla ne čini. Punina dakle Zakona jest ljubav.“ (Rimljanima 13,8-10)

Prve četiri zapovijedi otkrivaju kako volimo Boga, a drugih šest kako trebamo voljeti druge. Stoga su Kristovo prebivanje u nama, Deset zapovijedi, ljubav i blisko pozna-

vanje Isusa usko povezani. Ne možete imati jedan element bez drugih. Ivan je u Prvoj poslanici pisao o toj uskoj vezi:

„I po ovom znamo da ga poznajemo: ako zapovijedi njegove čuvamo. Tko veli: 'Poznajem ga', a zapovijedi njegovih ne čuva, lažac je, u njemu nema istine. A tko čuva riječ njegovu, u njemu je zaista savršena ljubav Božja. Po tom znamo da smo u njemu. Tko veli da u njemu ostaje, valja mu ići putom kojim je on hodio.“ (1. Iva-nova 2,3-6)

Prve četiri zapovijedi otkrivaju kako volimo Boga, a drugih šest kako trebamo voljeti druge.

Ivan jasno povezuje poznavanje Isusa, Deset zapovijedi, ljubav i prebivanje u Njemu. On kaže da ćemo, ako prebivamo u Kristu, „hoditi“ ili živjeti kao što je On živio. Zašto? Zato što će Isus živjeti svojim životom u nama, a naš život bit će život poslušnosti Božjim zapovijedima, to jest Dekalogu.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Kako je Isus povezoao prebivanje u Njemu i Deset zapovijedi?

Kako je Isus povezoao ljubav i Deset zapovijedi?

Tko je dao Deset zapovijedi na Sinaju?

Gdje Bog danas ispisuje Deset zapovijedi i kojim sredstvom?

Kako planirate poruku iz ove teme primijeniti u svom životu tijekom ovoga tjedna?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da Bog ispiše svojih Deset zapovijedi u vašem srcu, da vas potakne da dopustite Isusu da živi svojim životom poslušnosti Dekalogu u vama.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Čas je, o Jahve, da se javiš: oskvrnuše Zakon tvoj.“ (Psalam 119,126)

Ne dopusti da kršimo Tvoj zakon; daj nam poslušno srce.

31. dan: Prebivanje u Kristu i služba

Služba Gospodu povremeno može postati teško breme, puna nemira i stresa, sve dok kršćanin konačno ne shvati i ne iskusi što zapravo znači prebivati u Kristu i da Krist prebiva u njemu. Međutim, kada jednom doživi tajnu sjedinjenja s Kristom, sve se mijenja. Služba Učitelju tada postaje radost, a srce i tereti bivaju ublaženi.

Ellen White pisala je o velikom miru koji je Krist imao dok je služio na Zemlji. Opisujući Njegovu reakciju za vrijeme oluje koja je zaprijetila Njegovim učenicima i Njemu, ona je zapisala:

„Kada su Ga probudili da se sretne s olujom, Isus je bio savršeno miran. Nije bilo nikakvog straha ni u riječima ni u pogledu, jer nije bilo straha u njegovom srcu. Međutim, On nije počivao posjedujući svemoćnu silu. Nije počivao u miru kao ‘Gospodar zemlje i mora i neba’. Tu je silu odložio jer kaže: ‘Ja sam od sebe ne mogu ništa učiniti.’ (Ivan 5,30) On se uzdao u Očevu moć. Isus je počivao u vjeri – vjeri u Božju ljubav i staranje – a sila riječi koja je utišala buru bila je Božja sila.“ (*Isusov život*, Zagreb: Znaci vremena, 2001, str. 269)

Kao što je Isus počinio vjerom u Očevoj brizi, tako i mi trebamo počiniti u brizi našeg Spasitelja.

Ona potom nastavlja, upućujući na poziv da se pouzdamo u svoga Gospoda na isti način:

„Kao što je Isus počinio vjerom u Očevoj brizi, tako i mi trebamo počiniti u brizi našeg Spasitelja. Da su učenici imali povjerenja u Njega, sačuvali bi mir. Njihov strah u vrijeme opasnosti otkrio je njihovo nevjerstvo. U svojim naporima da se spase, zaboravili su Isusa, i tek kad su se razočarani u svoje oslanjanje na sebe okrenuli k Njemu, On im je mogao pružiti pomoć.

Kako je iskustvo učenika često i naše iskustvo! Kad se navuku oluje kušnje i žestoko sijejaju munje, a valovi nadiru preko nas, sami se borimo s olujom, zaboravljajući da postoji Onaj koji nam može pomoći. Uzdamo se u vlastitu snagu sve dok ne izgubimo nadu i gotovo ne izginemo. Tada se sjetimo Isusa i ako Njega prizovemo da nas spasi, naš uzvik neće biti uzaludan. Premda sa žalošću kara naše nevjerstvo i samopouzdanje, On nikada ne propušta pružiti nam pomoć koja nam je potrebna. Bilo na kopnu

ili na moru, ako imamo Spasitelja u srcu, mi nemamo zašto strahovati. Živa vjera u Otkupitelja utišat će more života i izbavit će nas od opasnosti na način koji On smatra najboljim.“ (Isto, str. 269, 270)

Ako smo istinski iskusili prebivanje u Kristu i Njegovo prebivanje u nama, Njegova prisutnost za nas je stvarnost. Naše počivanje u Njemu bit će onda stvarno, a ne samo teorija, i bit će stalno. Nestat će svaki strah, briga ili stres u službi ili životu. Tereti službe bit će skinuti s naših pleća i zamijenjeni našim počivanjem u Isusovoj prisutnosti. Kao što Ellen White kaže, moramo se razočarati u svoje oslanjanje na sebe i okrenuti se Isusu.

Nestat će svaki strah, briga ili stres u službi ili životu.

Kada prebivamo u Kristu, imat ćemo s Njim zajednicu kakvu je On imao s Ocem, i koja Ga je osposobila da počiva u sigurnosti da će Otac govoriti i služiti kroz Njega.

„Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja.“ (Ivan 14,10)

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Ako ste uplašeni i previše pod stresom u službi za Gospoda, što to govori o vama?

Je li nerazumno to što su učenici bili uplašeni dok su bili u čamcu usred oluje? Zašto da ili zašto ne?

Kako se obično ponašate kada se u vašem životu pojave probe, iskušenja i poteškoće?

Kako Bog želi da se ponašate u prilikama koje za vas predstavljaju iskušenje?

Kako planirate poruku iz ove teme primijeniti u svom životu tijekom ovoga tjedna?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.

- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da vas Bog podsjeti da gledate na Isusa i da se pouzdate u Njega kad vam se sljedeći put pruži prilika da služite Kristu ili kad u vašem životu nastupi iskušenje.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Kušajte i vidite kako dobar je Jahve: blago čovjeku koji se njemu utječe!“ (Psalam 34,9)

Učini da se pouzdamo u Tebe, Gospode, a ne u ovozemaljske vrijednosti, a onda nas obilno blagoslovi.

32. dan: Subotnji odmor

Evangelje se uči još i u povijesti o stvaranju. U Postanku čitamo: „Tako bude dovršeno nebo i zemlja sa svom svojom vojskom. I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I počinu u sedmi dan od svega djela koje učini.“ (Postanak 2,1,2)

Iz ovog teksta saznajemo da je Bog radio, a zatim se odmorio. Adamova situacija bila je sasvim suprotna. On je najprije uživao u Božjem odmoru, jer je sedmi dan, subota, bio njegov prvi puni dan života. Nakon što se odmorio sedmoga dana, počeo je raditi.

Isti redoslijed vrijedi i kada je u pitanju čovjekovo otkupljenje. Bog je u Kristu dovršio djelo otkupljenja Njegovim bezgrešnim životom, smrću i uskrснуćem. Čovjek počinje doživljavati djela Božjeg otkupljenja u svom životu odmarajući se u onome što je Bog već učinio za njega. On se odmara u saznanju da je Isus umro za njegove grijeha i da mu je besplatno, kao dar, dao vječni život. On se odmara svjestan da posjeduje Kristovu pravednost koja ga pokriva. On se isto tako odmara u saznanju da je na križu slomljena moć njegove grešne prirode i da je sada slobodan služiti Bogu. Svakodnevno se odmara jer zna da Krist živi u njemu i da će svoj božanski život otkrivati u njemu i preko njega samo ako Mu odluči dopustiti da uđe.

Vjerniku je odmor neophodan da bi mogao vjerno služiti Bogu.

Kada se vjernik odmara u tim istinama, on je u stanju „raditi“, ili vjerom služiti i pokoravati se Gospodu u životu i službi. Taj mu je odmor neophodan da bi mogao vjerno služiti Bogu. Pod odmorom podrazumijevam činjenicu da on vjerom prihvaća ono što je Bog učinio za njegovo otkupljenje i u tome se uzda u Krista.

U Hebrejima 4 nalazimo sličan opis pojma odmora u povijesti Izraelova propusta da uđe u Božji počinak za vrijeme boravka u pustinji:

„Dakle: preostaje neki subotni počinak narodu Božjemu! Zaista, tko uđe u njegov počinak, počinio je od djela svojih kao ono i Bog od svojih. Pohitimo dakle ući u taj Počinak da nitko ne padne po uzoru na takvu nepokornost.“ (Hebrejima 4,9-11)

Božja riječ je vrlo jasna kada je u pitanju koncept odmora. Kada uđemo u Božji odmor, mi odustajemo od vlastitih napora. Preporuka je da je važno da težimo ući u Božji počinak. U protivnom nećemo uspjeti biti poslušni Bogu zbog nevjerstva.

Jedini način da zadobijemo pobjedu nad iskušenjem i grijehom jest da se odmaramo u uvjerenju da Isus prebiva u nama i da Mu dopustimo da svojim životom živi u nama i preko nas. Mi se moramo odmarati u toj istini vjerovanjem, a ne da ometamo Božje djelo otkupljenja u našem životu pokušavajući da svojim radom ili ulaganjem vlastitih napora budemo poslušni. Naša je uloga da vjerujemo i odlučimo dopustiti Kristu da svojim životom živi u nama. Mi se moramo odmarati u Njegovu dovršenu poslu. To odmaranje u Kristu jest pravo značenje subotnjega odmora na koji nas Bog poziva da ga iskusimo:

„Sjeti se da svetkuješ dan subotni. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata. Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana počinio. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotni.“ (Izlazak 20,8-11)

Naša je uloga da odlučimo i vjerujemo. To iziskuje i potpuno predanje našega vremena Kristu.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Kako se u izvještaju o stvaranju uči evanđelje?

U kojim se istinama o Isusu kršćani trebaju odmarati?

Kako je odmaranje u Isusu povezano s poslušnošću u kršćanskom životu?

Kakvo je stvarno značenje subotnjega počinka?

Kako planirate poruku iz ove teme primijeniti u svom životu tijekom ovoga tjedna?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da vas Bog tako vodi da upoznate pravo značenje subotnjega počinka.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Tražite Jahvu dok se može naći, zovite ga dok je blizu! Nek' bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek' se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem jer je velikodušan u praštanju.“ (Izaija 55,6.7)

Potakni nas da čeznemo za Tobom i da se odreknemo svojih bezbožnih putova i zlih misli. Učini da Ti se okrenemo cijelim svojim srcem. Imaj milosti za nas i oprosti nam.

PETI DIO:

KRŠTENJE DUHOM I ZAJEDNIŠTVO

33. dan: Nešto nedostaje

Krštenje Svetim Duhom predstavlja neophodno iskustvo ako kršćanin želi zaista postati nalik Isusu u životu i službi. Preko krštenja Svetim Duhom Isus najpotpunije živi u vjerniku. Kao rezultat te bliske veze s Isusom, vjernik će početi doživljavati svoje najveće pobjede nad grijehom i razvit će najsmisleniji mogući odnos sa svojim Spasiteljem.

Također je ključno da kršćanin razumije i iskusi vezu između krštenja Svetim Duhom i istinskog kršćanskog zajedništva. Čak i ako smo možda kršteni Svetim Duhom, mi nećemo duhovno rasti kako to Bog namjerava ako ne njegujemo zajedništvo uz uzajamno oslanjanje na druge Duhom ispunjene vjernike. Ispuniti se Duhom, a ostati izoliran i neovisan o drugim Duhom ispunjenim vjericima neće samo ometati naš duhovni rast, nego može dovesti i do gubitka punine prisutnosti Duha u našem životu.

Crkve usredotočene na Bibliju, uključujući i adventističke kršćane, sklone su tomu da budu vrlo intelektualne u svojoj religiji. Mi znamo mnoge biblijske istine koje imaju životnu važnost. Naši evangelizacijski napori usredotočuju se na istine koje nas izdvajaju od drugih Crkava. Stoga mnogi koji odluče postati vjernici čine to zbog takvih istina.

Jedna činjenica koja me često uznemiravala jest opća slabost adventista u području kršćanskog zajedništva. Mi smo prilično neovisna skupina vjernika. Čovjek prije svega mora imati malo tog duha neovisnosti da bi postao adventistički kršćanin, jer nas odluka da držimo sedmi dan, subotu, odvaja od većine ostalih kršćana.

Često čitam opis vjernika nakon Pedesetnice:

„Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama.“ (Djela 2,42)

Znao sam da smo kao Crkva „ispravni“ kada je riječ o doktrini. Međutim, kada je u pitanju zajedništvo, nismo daleko odmakli. Zapazio sam da većina adventista mučno radi da bi opskrbili svoje obitelji i čine sve što je u njihovoj moći da prisustvuju jutarnjem subotnjem bogoslužju. Većina crkvenih službi nekako je službena, s malo ili nimalo vremena za uzajamnu komunikaciju vjernika. Stoga se prosječno zajedništvo sastoji u to-

plom pozdravu prije i nakon službe u crkvi. Većina zatim odlazi svojoj kući te ponovno dolazi sljedeće subote. Mnoge naše crkve imaju molitveni sastanak sredinom tjedna, koji obično podrazumijeva pastorovo izlaganje i vrijeme za molitvu.

Prosječno zajedništvo sastoji se u toplom pozdravu prije i nakon službe u crkvi.

Međutim, većina naših vjernika osjeća se prezaposleno ili suviše umorno da bi sredinom tjedna prisustvovali tom bogoslužju. Često mislim da bi kod nas, adventističkih kršćana, zajedništvo trebalo imati važniju ulogu nego što je ima. Sljedećih sedam tema ukazat će na to zašto Duhom ispunjeni kršćani moraju ući u prisniju zajednicu jedni s drugima ako žele uzrasti do Kristove punine i biti spremni za Njegov povratak.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Koje karakteristike ima prva Kršćanska crkva, prema Djelima 2,42?

Razmislite o tome koliko imate kršćanskog zajedništva danas, a koliko ste ga imali u prošlosti.

Što mislite, zašto je kršćansko zajedništvo važno u čovjekovu životu danas?

Zašto je, po vašem mišljenju, kršćansko zajedništvo neophodno da bismo se pripremili za Kristov drugi dolazak?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da vam Bog otvori um da shvatite zašto je kršćansko zajedništvo tako važno.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„‘Za kratak trenutak ostavih tebe, al’ u sućuti velikoj opet ću te prigrliti. U provali srdžbe sakrih načas od tebe lice svoje, al’ u ljubavi vječnoj smilovah se tebi’, govori Jahve, tvoj Otkupitelj. ‘Bit će mi k’o za Noinih dana, kad se zakleh da vode Noine neće više preplaviti zemlju; tako se zaklinjem da se više neću na tebe srditi

nit' ću ti prijetiti. Nek' se pokrenu planine i potresu brijezi, al' se ljubav moja neće odmać' od tebe, nit' će se pokolebati moj Savez mira', kaže Jahve koji ti se smilovao.“ (Izaija 54,7-10)

Nemoj nas prepustiti našim grijesima – imaj sažaljenja prema nama i oslobodi nas naše grešnosti. Obnovi u nama duhovnu snagu.

34. dan: Prva Crkva i zajedništvo

Osobno vjerujem da Gospod potiče svoj narod da detaljnije ispita povijest novozavjetne Crkve. Adventistički kršćani već mnogo godina smatraju sebe Božjim ostatkom. Nastojali smo se stvarno držati učenja Božje riječi, kao što je to činila novozavjetna Crkva. Vjerujem da nas Gospod sada poziva ne samo da ostanemo „postojani u nauku apostolskom“, nego i da budemo postojani „u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama“ (Djela 2,42). Bog poziva svoju djecu da budu Njegov narod ostatka baš kao novozavjetna prva Crkva, ne samo po doktrini nego i po zajedništvu. Zajedništvo je važan vid pripadnosti Božjem narodu ostatka. Imajući to na umu, pogledajmo pažljivije kakva je bila Božja prva Crkva...

Djela apostolska govore da su se prvi kršćani okupljali u Hramu i po kućama:

„Svaki bi dan jednodušno i postojano hrlili u Hram, u kućama bi lomili kruh te u radosti i prostodušnosti srca zajednički uzimali hranu.“ (Djela 2,46)

Budući da kršćani nisu bili dobrodošli u židovskim sinagogama, njihovi domovi postali su središnja točka njihova bogoslužja i zajedništva. Domovi vjernika bili su mjesta na kojima su se okupljali radi hvaljenja Boga, zajedništva i proučavanja. Mnogi redci u Novom zavjetu spominju kuće u kojima su se kršćani sastajali:

„I pošto uđu u grad, uspnu se u gornju sobu gdje su boravili: Petar i Ivan i Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov Alfejev i Šimun Revnitelj i Juda Jakovljevi.“ (Djela 1,13)

„Slušala je tako i neka bogobojazna žena imenom Lidija, prodavačica grimiza iz grada Tijatire. Gospodin joj otvori srce, te ona prihvati što je Pavao govorio. Pošto se pak krsti ona i njezin dom, zamoli: 'Ako smatrate da sam vjerna Gospodinu, uđite u moj dom i ostanite u njemu.' I prisili nas.“ (Djela 16,14-15)

„Židove nato spopade zavist pa pridobiše neke opake uličnjake, potakoše ih i pobuniše grad te nahrupiše u kuću Jasonovu tražeći da se Pavao i Sila izvedu pred narod. Kako ih ne nađoše, odvukoše Jasona i neke od braće pred gradske glavare vičući: 'Evo i ovdje onih koji pobuniše sav svijet. Jason ih je ugostio. Svi oni rade protiv carskih odredaba: tvrde da postoji drugi kralj – Isus.' Time uzbuniše svjetinu i glavare koji su to čuli te oni od Jasona i ostalih uzeše jamčevinu pa ih pustiše.“ (Djela 17,5-9)

„Ništa korisno nisam propustio navijestiti vam i naučiti vas – javno i po kućama.“ (Djela 20,20)

„Pozdravite i Crkvu u njihovoj kući. Pozdravite ljubljenog mi Epeneta koji je prvina Azije za Krista.“ (Rimljanima 16,5)

„A da, krstih i Stefanin dom. Inače ne znam krstih li koga drugoga.“ (1. Korinćanima 1,16)

„Pozdravljaju vas crkve azijske. Pozdravljaju vas mnogo u Gospodinu Akvila i Priska zajedno s Crkvom u njihovu domu.“ (1. Korinćanima 16,19)

„Pozdravite braću u Laodiceji, i Nimfu i Crkvu u njezinoj kući.“ (Kološanima 4,15)

Apostoli su razumjeli važnost zajedništva u maloj kućnoj crkvi. Tri i pol godine oni su se na taj način s Isusom molili Bogu i njegovali zajedništvo. Zato shvaćamo koliko je apostolima bilo prirodno da nastave tu vrstu zajedništva u malim skupinama, dok su stotine i tisuće ljudi prihvaćale Krista. Ta vrsta crkvenog zajedništva u domovima olakšat će okupljanje velikog broja ljudi koji su svakodnevno prilazili Crkvi:

„Hvalači Boga i uživajući naklonost svega naroda. Gospodin je pak danomice zajednici pridruživao spasenike.“ (Djela 2,47)

Apostoli su razumjeli važnost zajedništva u maloj kućnoj crkvi.

Male skupine mnogo su doprinosile rastu Crkve. Procjenjuje se da je u trećem stoljeću u Rimskom Carstvu živjelo šest milijuna kršćana. Te male skupine vjernika bile su pogodne za širenje evanđelja. Novi vjernici bili su brzo okupljeni i temeljito podučeni. Također je bilo očigledno da te male kućne crkve nisu služile samo za njegovanje vjernika, nego su po svojoj prirodi bile i misionarske. Te skupine okupljene u domovima omogućile su Crkvi da raste čak i u vrijeme velikog progonstva. Isto tako, kako se broj vjernika povećavao, vjernici su bili primorani podijeliti se i podučiti novu skupinu u drugom domu.

Blisko i čvrsto zajedništvo koje je proizlazilo iz tih manjih skupina stvaralo je vrlo uske veze među članovima skupine. Uzajamno hrabrenje bilo je česta pojava. I upravo su u takvu okruženju vjernici jedni od drugih dobivali snagu. Ljudski rod je stvoren tako da stoji čvršće kada je ujedinjen nego kada je sâm. Današnjim kršćanima potrebna je snaga koja proizlazi iz bliskog zajedništva koje je iskusila prva Crkva. Bog je u početku rekao: „Nije dobro da čovjek bude sâm.“ (Postanak 2,18) Nije dobro da usamljeni kršćanin pokušava odolijevati sotonskim silama i svijetu.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Gdje su se prvi kršćani okupljali radi bogoslužja i zašto?

Koje su prednosti zajedništva u malim skupinama?

Zašto je, po vašem mišljenju, kršćansko zajedništvo tako važno u životu suvremenog čovjeka?

Mislite li da će doći vrijeme kada će crkve u domovima postati neophodne? Zašto da ili zašto ne?

Biste li voljeli biti dio skupine ispunjene Duhom koja održava bogoslužje u domu? Ako je odgovor potvrđan, kako možete postati dio takve skupine?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da vas Bog pozove da postanete dio male skupine.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Kao što se mladić ženi djevicom, tvoj će se graditelj tobom oženiti; i kao što se ženik raduje nevjesti, tvoj će se Bog tebi radovati. Na zidine tvoje, Jeruzaleme, stražare sam postavio: ni danju ni noću ne smiju zašutjeti. O, vi koji podsjećate Jahvu, vama nema počinka! I ne dajte mu mira dok ne obnovi Jeruzalem, dok ga opet slavom na zemlji ne učini.“ (Izaija 62,5-7)

Potakni nas da Ti se stalno molimo sve dok nas ne oživiš i učiniš da služimo na proslavu Tvoga imena u ovoj sredini.

35. dan: Krštenje Duhom i male skupine

Krštenje Svetim Duhom i male skupine idu ruku pod ruku. I jedno i drugo je neophodno da kršćanin uzraste do Kristove punine. Krštenje Svetim Duhom je ključno za jezgru članova skupine da bi djelovala u skladu s Božjom namjerom. To vidimo jasno prikazano u iskustvu Krista i učenika. Dvanaest učenika za vrijeme od tri i pol godine bilo je i osobno, ali i kao skupina, u vrlo bliskom odnosu s Kristom i međusob-

no. Ipak, nalazimo ih kako se međusobno prepiru na putu prema mjestu na kojemu će se održati pashalna večera, prije nego što će mnoštvo uhvatiti Krista i na kraju Ga razapeti:

„Uto nasta među njima prepirka tko bi od njih bio najveći.“ (Luka 22,24)

Oni tijekom tih godina još nisu postigli vrijednost ljubaznog i predanog zajedništva s Bogom ili jedni s drugima. To što su jednostavno bili dio skupine, čiji je vođa Krist, nije bilo dovoljno da se izvrše neophodne promjene da bi uzrasli do Kristove punine. Kasnije čitamo da su se dramatično promijenili. Odakle takva promjena? Oni su na dan Pedesetnice bili kršteni Svetim Duhom i to je pokrenulo promjenu. Od toga dana oni i svi ostali koji su bili prisutni ušli su u istinsko zajedništvo, koje bi po Božjoj želji trebao doživjeti svaki vjernik:

„Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama. Svaki bi dan jednodušno i postojano hrlili u Hram, u kućama bi lomili kruh te u radosti i prostodušnosti srca zajednički uzimali hranu hvaleći Boga i uživajući naklonost svega naroda. Gospodin je pak danomice zajednici pridruživao spasenike.“ (Djela 2,42.46.47)

Njegovanje zajedništva kakvo je imala prva Crkva ne može se ostvariti za vrijeme tradicionalnog bogoslužja subotom ujutro, zato što se od Duhom ispunjenih vjernika očekuje dinamika uzajamnih odnosa. Jedini način da se dogodi takvo iskustvo zajedništva jesu male kršćanske skupine. Tradicionalno subotnje bogoslužje vrlo je važno. Međutim, ono samo po sebi nije dovoljno.

Važnost druženja Duhom ispunjenih vjernika u malim skupinama prikazana je u dvjema ilustracijama. Pavao ilustrira neophodnost stalne žive veze među vjernicima u svojoj Prvoj poslanici Korinćanima 12. On djelovanje Crkve i njezinih vjernika uspoređuje s ljudskim tijelom. Ukazuje na činjenicu koliko je neophodno da svaki dio tijela služi cijelom organizmu. Duhom ispunjeni vjernici potrebni su jedni drugima. Oni trebaju služiti jedni drugima onako kao što čovjekovo srce, desna ruka, oči itd. služe ostalim dijelovima njegova tijela. Iz te usporedbe jasno se vidi koliko je nužno da svaki dio tijela ostane u uskoj, živoj vezi s ostalim dijelovima organizma. Upravo male skupine, okupljene u domovima, osposobljavaju Duhom ispunjene vjernike da održavaju usku, živu vezu s Kristovim tijelom, što omogućava dijelovima tijela da služe jedni drugima.

„A svakomu se daje očitovanje Duha na korist. Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu riječ spoznanja po tom istom Duhu; drugomu vjera u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom jednom Duhu; drugomu čudotvorstva, drugomu prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu različiti jezici, drugomu tumačenje jezika. A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose kako hoće.

Doista, kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo – tako i Krist.“ (1. Korinćanima 12,7-12)

„On i ‘dade’ jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove: da više ne budemo nejačad kojom se valovi poigravaju i koje goni svaki vjetar nauka u ovom kockanju ljudskom, u lukavosti što put krči zabludi. Nego, istinujući u ljubavi da poradimo te sve uzraste u Njega, koji je Glava, Krist, od kojega sve Tijelo, usklađeno i povezano svakovrsnim zglobom zbrinjavanja po djelotvornosti primjerenoj svakomu pojedinom dijelu, promiče svoj rast na sazidivanje u ljubavi.“ (Efežanima 4,11-16)

Duhom ispunjeni vjernici potrebni su jedni drugima.

Još jedna ilustracija o važnosti malih skupina okupljenih u domovima može se vidjeti oko bilo koje logorske vatre. Sjetite se na trenutak kako ste nekada sjedili pored logorske vatre i promatrali kako se drvo pretvara u žar. Da bi se vatra održala, bilo je važno da komade drveta koji su gorjeli držite jedne uz druge i da povremeno stavite novi komad drveta. Ako bi se jedan užareni komad odvojio od ostalih, uskoro bi prestao gorjeti i ugasio bi se. To jasno pokazuje važnost kršćanskog zajedništva. Da bi Duhom kršteni vjernik sačuvao „oganj“ da se ne ugasi u njegovu životu, potrebno je ne samo da neprestano traži od Boga ispunjenost Duhom (Efežanima 5,18) nego da isto tako stalno održava zajedništvo s ostalim Duhom ispunjenim vjernicima.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Kako su krštenje Svetim Duhom i kršćanske male skupine povezani?

Je li druženje učenika s Isusom tijekom tri i pol godine bilo dovoljno da ih pripremi za blisko zajedništvo kakvo je Isus želio da imaju među sobom? Zašto da ili zašto ne?

Koju ilustraciju koristi apostol Pavao da bi naznačio koliko usko kršćani trebaju biti međusobno povezani?

Koja nam ilustracija iz prirode također daje takvu pouku?

Smatrate li da je blisko kršćansko zajedništvo važno za vaš duhovni život? Zašto?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi kršćavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da Bog blagoslovi vaše napore da postanete dio male kućne crkve.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Suze roni duša moja od žalosti: po riječi svojoj ti me podigni!“ (Psalam 119,28)

Moje grešno stanje me oslabilo. Odrvati me od mojega grijeha. Osnaži me duhovno prema svom obećanju.

36. dan: Crkva

Grčka riječ koja se u Novom zavjetu koristi za pojam *crkva* jest *ekklesia*, što znači „pozvani“. Kada ljudi odgovore na uvjeravanja Svetoga Duha da prihvate Krista za svoga Spasitelja, oni postaju dio *ekklesie*, dio pozvanih.

Kada proučavamo Novi zavjet, otkrivamo da postoje dva vrlo važna aspekta Crkve. Oni koji su pozvani, pozvani su da vjeruju u učenja Biblije. Pavao opisuje Crkvu ovim riječima:

„Ako li se zadržim, da znaš, kako ti se treba vladati u kući Božjoj, koja je crkva Boga živoga, stup i tvrđa istine.“ (1. Timoteju 3,15 – Šarić)

Pavao naziva Crkvu „stup i tvrđa istine“. Oni koji su pozvani trebaju vjerovati, živjeti i propovijedati istine Božje riječi.

Postoji još jedan važan vid Crkve otkriven u 1. Ivanovoj:

„Što smo vidjeli i čuli, navješćujemo i vama da i vi imate zajedništvo s nama. A naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom njegovim Isusom Kristom.“ (1. Ivanova 1,3)

Novozavjetni koncept zajedništva mnogo je širi nego što to većina kršćana shvaća.

Drugi životno važan aspekt Crkve jest ono što se u Novom zavjetu naziva *zajedništvo*. U najjednostavnijem smislu, zajedništvo nije novi koncept. Ustvari, u jednom smislu ostvarujemo zajedništvo kada se molimo Bogu u crkvi subotom ili kada prisustvu-

5. DIO: KRŠTENJE DUHOM I ZAJEDNIŠTVO

jemo zajedno nekom crkvenom društvenom sastanku. Međutim, novozavjetni koncept zajedništva mnogo je širi nego što to većina kršćana shvaća.

Grčka riječ prevedena kao „zajedništvo“ jest *koinonia*. Imenski oblik toga pojma znači „sudjelovanje, aktivna uključenost“. Glagolski oblik znači „komunicirati, razdijeliti i dodijeliti“. Stoga „koinonia zajedno“ znači mnogo više nego jednostavno sjediti zajedno u crkvi na subotnjem bogoslužju ili zajedno igrati igre na nekom društvenom sastanku. Novozavjetno značenje zajedništva mnogo je dublje. Ustvari, to znači služiti jedan drugomu. To nije samo znati ime jedno drugoga, znati gdje svatko od nas živi i toplo se pozdravljati u crkvi subotom ujutro. To znači zajednički dijeliti nade, snove, borbe i boli. To znači dopustiti Bogu da nas upotrijebi u službi jednih za druge. Prema Novom zavjetu, crkvena zajednica je skup pojedinaca koje je Bog pozvao iz svijeta da postanu zajednica sa zajedničkim biblijskim vjerovanjima, koji aktivno komuniciraju, razdjeljuju, dodjeljuju i služe jedni drugima.

Ako kršćani nisu u takvu obliku odnosa jedni s drugima, oni uvelike iznevjeravaju Božji plan za Njegovu Crkvu. Mi možda svetkujemo subotu i idemo u crkvu, ali ako nismo u istinskom *koinonia* kršćanskom zajedništvu, mi zapravo ne doživljavamo Božju definiciju Crkve u onom najuzvišenijem smislu.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Što riječ *Crkva* znači u Novom zavjetu?

Koja su dva vida Crkve u Novom zavjetu?

Što znači biti u *koinonia* zajedništvu jedni s drugima?

Jeste li uključeni u *koinonia* zajedništvo s bilo kojim kršćanima?

Ako jeste, kakvo je vaše iskustvo s tom vrstom zajedništva?

Ako niste, biste li voljeli biti dio takva zajedništva?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi kršćavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.

- Da Bog blagoslovi vaše napore da postanete dio *koinonia* skupine ili da blagoslovi vašu malu skupinu ako se već nalazite u njoj.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Bojte se Jahve, vi sveti njegovi: ne trpe oskudice koji ga se boje.“ (Psalam 34,10)

Pomozi nam da Te duboko poštujemo svim svojim srcem. Oslobodi nas od svega što nas sprečava da imamo ono što nam je potrebno u duhovnom pogledu.

37. dan: Božja obitelj

Grieh je podijelio Božju obitelj. Plan otkupljenja bio je ustanovljen da bi se ta obitelj obnovila. Pavao se obraća onima koji su odgovorili na Božji poziv u svom životu na sljedeći način:

„Tako dakle više niste tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani ste svetih i ukućani Božji.“ (Efežanima 2,19)

Grčka riječ prevedena kao „ukućani/kućanstvo“ glasi *oikeios*. Kada povjerujemo u Isusa Krista, mi postajemo članovi Božjeg kućanstva. Postajemo članovi Božje obitelji.

Po tradiciji, skloni smo da o Crkvi razmišljamo u širem smislu, s aspekta zajednice ili aspekta Crkve kao sabora. Nismo skloni tomu da o Crkvi mislimo kao o manjoj obitelji. Međutim, prva Crkva, iz biblijske i povijesne perspektive, bila je sačinjena od malih kućnih zajednica. Te male skupine djelovale su kao obitelj.

Kada Pavao opisuje vlastite osjećaje prema Božjoj obitelji u Solunu, on govori o odnosu koji treba doživjeti u Božjoj obitelji:

„Tako, puni ljubavi prema vama, htjedosmo vam predati ne samo evanđelje Božje nego i naše duše jer ste nam omiljeli.“ (1. Solunjanima 2,8)

Ova vrsta nježnih odnosa ne može se ostvariti u široj crkvenoj sredini. Ako se naše crkvene aktivnosti sastoje prvenstveno u dolaženju u crkvu subotom ujutro, u pozdravljanju s prijateljima, a onda u vraćanju kući, mi nećemo moći dostići tu razinu obiteljskoga odnosa.

„Tako dakle više niste tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani ste svetih i ukućani Božji.“ (Efežanima 2,19)

Na primjer, što bi bilo kada bi vam netko pričao o obitelji koja je razdvojena tijekom tjedna, a onda se okupi jednom tjedno na sat-dva, kratko se pozdrave, a zatim sjede u redovima i slušaju nečije predavanje. Nakon toga odlaze svojim putem te se nakon sedam dana ponovno okupljaju, pozdravljaju jedni druge, sjede u redovima i slušaju još

jedno predavanje. Što biste pomislili o jedinstvu jedne takve zajednice? Mislim da biste se zapitali jesu li oni stvarno obitelj. Većina bi svakako zaključila da njihov stil obiteljsko-ga zajedništva valja umnogome poboljšati. Zvuči čudno i tužno, ali većina kršćana teži tomu da kao crkvena obitelj koristi baš taj obiteljski obrazac.

U jednoj zdravoj obitelji članovi su bliski i dobro se poznaju. Oni poznaju strahove, nade, frustracije, snove i borbe jedni drugih. U nježnoj i brižnoj obitelji članovi su tu da ohrabre jedni druge riječju i djelom.

Božja obitelj treba funkcionirati na isti način. Međutim, Božja obitelj ima jednu značajnu prednost u odnosu na prosječnu obitelj u svijetu. Božja obitelj ima iskustvo posjedovanja plodova i darova Duha u svojoj sredini. Sâm Bog služi članovima obitelji. On to čini preko svakog člana obitelji, dok se oni neprestano krštavaju Svetim Duhom. Bliski odnos s Bogom koji donosi to svakodnevno krštavanje omogućava Kristu da živi u svakom vjerniku i služi preko njih, ali takva obiteljska dinamika može se ostvariti samo u sredini u kojoj postoje male skupine vjernika.

U nježnoj i brižnoj obitelji članovi su tu da ohrabre jedni druge riječju i djelom.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Kakvu je vrstu zajedništva Bog prvobitno namijenio svojoj djeci?

Što je grijeh učinio s Božjim planom?

Što plan otkupljenja čini za Božju „razbijenu“ obitelj?

Kakvu vrstu odnosa, u skladu s Božjom namjerom za Njegovu Crkvu, vjernici trebaju međusobno njegovati?

Kakva je sredina najpogodnija da se to ostvari?

Biste li voljeli iskusiti Božji ideal za Njegovu crkvenu obitelj?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da vam Bog dâ takvu vrstu iskustva u crkvenoj obitelji kakvo On želi da imate.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Mnoge nevolje ima pravednik, ali ga Jahve od svih izbavlja.“ (Psalam 34,20)

Vodi nas tako da budemo Tvoj pravedni narod koji je napustio svoje grešne putove. Oslobođi nas od svakog mučnog problema koji Sotona pokušava svaliti na nas.

38. dan: Plod Duha i zajedništvo

Dva temeljna elementa djelotvornih malih kršćanskih skupina su plodovi i darovi Duha koji se očituju u životu članova. Postoji samo jedan način da oba elementa budu prisutna: članovi moraju biti ispunjeni Duhom.

U današnjoj temi razmotrit ćemo ulogu koju plodovi Duha imaju u takvu zajedništvu. Ako plodovi Duha nisu prisutni niti sazrijevaju u životu članova, oni neće imati potpunu korist od skupina za njegovanje zajedništva. A neće imati ni karakter neophodan da posluži ostalim članovima skupine. Plodovi Duha nabrojani su u Pavlovoj poslanici Galaćanima:

„Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona.“ (Galaćanima 5,22.23)

Prvi plod je ljubav. Ovdje upotrijebljena grčka riječ jest *agape*, najuzvišeniji vid ljubavi. To je ona vrsta ljubavi kojom nas Bog ljubi, čineći ono najbolje za svoje voljene. Isus opisuje tu vrstu ljubavi u Evanđelju po Mateju 5,44:

„A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone.“

Pavao opisuje *agape* ljubav u 1. Korinćanima 13,4-7:

„Ljubav je velikodušna, dobrotiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi.“

Taj plod ljubavi omogućit će članu male skupine da pokaže razumijevanje i suosjećanje prema ostalima u skupini. Njegov ili njezin primjer pogodovat će smirivanju oštrih riječi ili stavova koje izražavaju drugi. Isto tako, on ili ona neće iskazivati kritički stav kada netko od članova želi podijeliti sa skupinom teškoće iz svoje osobne borbe. Umjesto toga, plod ljubavi učinit će da on ili ona osjeti suosjećanje i sažaljenje. On/ona nastojat će onomu koji je uvrijeđen uputiti riječi iscjeljenja, ohrabrenja i izbavljenja.

5. DIO: KRŠTENJE DUHOM I ZAJEDNIŠTVO

Svaki plod koji slijedi na Pavlovu popisu ima sličnu značajnu ulogu u održavanju ozračja ljubaznosti, neophodnog da mala skupina funkcionira u skladu s Božjom namjerom.

Te kvalitete, koje obuhvaćaju plodove Duha, nemoguće je postići bez ispunjavanja Duhom. Duhom ispunjeni kršćani neophodni su u takvoj skupini da ostvare njezinu svrhu da se osigura ozračje u kojemu svi članovi mogu rasti do punine Kristove:

„On i ‘dade’ jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove: da više ne budemo nejačad kojom se valovi poigravaju i koje goni svaki vjetar nauka u ovom kockanju ljudskom, u lukavosti što put krči zabludi. Nego, istinujući u ljubavi da poradimo te sve uzraste u Njega, koji je Glava, Krist, od kojega sve Tijelo, usklađeno i povezano svakovrsnim zglobom zbrinjavanja po djelotvornosti primjerenoj svakomu pojedinom dijelu, promiče svoj rast na saziđivanje u ljubavi.“ (Efežanima 4,11-16)

Preko Duhom ispunjenih kršćana Bog će otkrivati svoju ljubav svima koji pristupe zajedništvu.

Plodovi Duha, koji se u životu vjernika ogledaju jedino preko krštenja Svetim Duhom, moraju biti prisutni u životu jezgre članova male skupine. Ti plodovi daju skupini Kristov karakter. I upravo nas preko ljudi Bog voli. Tako će preko Duhom ispunjenih kršćana Bog otkrivati svoju ljubav svima koji pristupe zajedništvu, bez obzira na to jesu li kršćani ili ne.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Što svaki član mora posjedovati da bi plodovi Duha mogli biti prisutni u maloj skupini?

Navedite plodove Duha i opišite kako svaki od njih predstavlja blagoslov za članove male skupine.

Kako planirate postati dio male skupine u kojoj se njeguje zajedništvo?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da Bog pokaže plodove Duha u vašem životu i da vas odvede u skupinu Duhom ispunjenih vjernika.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Da, s radošću ćete otići i u miru ćete biti vođeni. Gore će i brda klicati od radosti pred vama i sva će stabla u polju pljeskati. Umjesto trnja rast će čempresi, umjesto koprive mirta će nicati. I bit će to Jahvi na slavu, kao znak vječan, neprolazan.“ (Izaija 55,12.13)

Vrati nam puninu radosti i mira u Tebi. Ukloni duhovno trnje iz našega života i iz crkvene zajednice. Učini da se stalno radujemo u Tebi. Proslavi svoje ime u ovoj crkvenoj zajednici.

39. dan: Plodovi Duha i zajedništvo

Još jedan važan sastojak s kojim bi mala skupina bila uspješna jest korištenje Darova u crkvi. Budući da se plodovi Duha očituju u Duhom ispunjenim vjernicima, ključno je da članovi budu kršteni Svetim Duhom.

U nekoliko poglavlja Novoga zavjeta raspravlja se o duhovnim darovima. Najistaknutiji redci u vezi s duhovnim darovima nalaze se u Pavlovim poslanicama:

„Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a nemaju svi isto djelovanje, tako smo i mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu, a pojedinci udovi jedan drugomu. Dare pak imamo različite po milosti koja nam je dana: je li to prorokovanje – neka je primjereno vjeri; je li služenje – neka je u služenju; je li poučavanje – u poučavanju; je li hrabrenje – u hrabrenju; tko dijeli, neka je darežljiv; tko je predstojnik – revan; tko iskazuje milosrđe – radostan!“ (Rimljanima 12,4-8)

„A svakomu se daje očitovanje Duha na korist. Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu riječ spoznanja po tom istom Duhu; drugomu vjera u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom jednom Duhu; drugomu čudotvorstva, drugomu prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu različiti jezici, drugomu tumačenje jezika. A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose kako hoće. Doista, kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo – tako i Krist.“ (1. Korinćanima 12,7-12)

„A svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova. Zato veli: Na visinu uzađe vodeći sužnje, dade dare ljudima. Ono ‘uzađe’ – što drugo znači doli to da i siđe

u donje krajeve, na zemlju? Koji side, isti je onaj koji i uzađe ponad svih nebesa da sve ispuni. On i 'dade' jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje.“ (Efežanima 4,7-11)

Ovi darovi imaju vrlo važnu ulogu u duhovnom razvoju pojedinaca, vjernika i Crkve. Pavao daje usporedbu s ljudskim tijelom i navodi razne dijelove tijela, ukazujući na važnost koju svaki dio ima u funkcioniranju čitava organizma. Zaključak je jasan. Neophodno je da svaki dio tijela valjano djeluje da bi tijelo kao cjelina bilo zdravo i uspješno u ostvarivanju ovoga zadatka:

„Ta ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi. Rekne li noga: 'Nisam ruka, nisam od tijela', zar zbog toga nije od tijela? I rekne li uho: 'Nisam oko, nisam od tijela', zar zbog toga nije od tijela? Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje bi bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi bio njuh? A ovako, Bog je rasporedio udove, svaki od njih u tijelu, kako je htio. Kad bi svi bili jedan ud, gdje bi bilo tijelo? A ovako, mnogi udovi – jedno tijelo! Ne može oko reći ruci: 'Ne trebam te', ili pak glava nogama: 'Ne trebam vas'. Naprotiv, mnogo su potrebniji udovi tijela koji izgledaju slabiji.“ (1. Korinćanima 12,14-22)

Pavao govori da se vjernici isto tako trebaju brinuti jedni o drugima (redak 25). Kada djeluju unutar crkvenoga tijela, darovi se pokazuju kao veliki blagoslov za svakog člana Kristova tijela.

Iz Pavlova opisa trebalo bi biti sasvim jasno da su darovi Duha neophodni ako kršćani, pojedinci i Crkva, žele rasti. Pavlova tvrdnja da se vjernici trebaju „jednako brinuti jedni za druge“ jasno se odnosi na istinsko kršćansko zajedništvo. Moramo biti slobodni podijeliti svoje najdublje potrebe, borbe, nade i snove ako želimo služiti jedan drugomu. Pavao spominje važnost služenja jednih drugima kada piše:

„Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov!“ (Galaćanima 6,2)

Tu vrstu zajedništva nije moguće doživjeti ako se Crkva ponaša na tradicionalan način. Ako se naša povezanost s vjernicima naše crkve ogleda jedino u tome što ih susrećemo subotom ujutro i toplo ih pozdravimo, ne postoji mogućnost da se dogodi biblijsko zajedništvo.

Darovi Duha djelovat će na vrlo praktičan način, blagosiljavajući one u zajedništvu. Na primjer, učiteljski dar u Novom zavjetu jest dar poučavanja iz Božje riječi. Zato se odmah može shvatiti od kolike je važnosti imati takav dar u maloj skupini. Cilj skupine nije da postane prvenstveno skupina za proučavanje. Doduše, ima dovoljno prostora za intenzivno proučavanje Biblije; međutim, glavno usmjerenje male skupine kršćana jest bogoslužje i iscjeljujuće zajedništvo. Dar poučavanja koji se uklapa u tu svrhu predstavljat će veliki blagoslov za sve koji dolaze na sastanke. Pouke treba uglavnom ukratko iznositi iz Pisma umjesto da to budu dugi sati proučavanja. Naglasak valja staviti na praktičnu primjenu Pisma u rješavanju problema pojedinca koji iskrsavaju u skupini.

Još jedan primjer jest dar poticanja. Kada je taj dar prisutan, Gospod će ga iskristiti u upućivanju riječi ohrabrenja, utjehe i nade, posebno članovima skupine koji su povrijeđeni ili se bore s nekim teškim problemom u svom životu. Iskazivanje toga dara donosi praktičan, poticajni biblijski savjet članovima skupine. Takvi duhovni darovi, ako se iskazuju u maloj kršćanskoj skupini, omogućit će Duhu da služi svim članovima.

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Što svaki član male skupine mora posjedovati da bi se osigurala prisutnost darova Duha?

Navedite nekoliko darova Duha i opišite kako će Bog svaki taj dar upotrijebiti za službu onima u maloj skupini.

Jeste li zapazili da Bog očituje duhovne darove i preko vas, da biste služili drugima? Ako je odgovor potvrđan, koji su to darovi?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da Bog očituje sve darove Duha u vašem životu koje je odabrao za vas i da vas upotrijebi da preko tih darova poslužite drugima.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

„Trubite u trubu na Sionu! Sveti post naredite, oglasite zbor svečani, narod saberite, posvetite zbor. Saberite starce, sakupite djecu, čak i nejač na prsima. Neka ženik iziđe iz svadbene sobe a nevjesta iz odaje. Između trijema i žrtvenika neka tuže svećenici, sluge Jahvine. Neka mole: ‘Smiluj se, Jahve, svojem narodu! Ne prepusti baštine svoje sramoti, poruzi naroda. Zašto da se kaže među narodima: Gdje im je Bog?’ Tad Jahve, ljubomoran na zemlju svoju, smilova se svom narodu. Odgovori Jahve svojem narodu: ‘Šaljem vam, evo, žita, vina i ulja da se njime nasitite. Nikad više neću pustiti da budete na sramotu narodima.’“ (Joel 2,15-19)

Potakni u nama snažnu želju da se ozbiljno okupljamo i da Te usrdno potražimo u molitvi. Proslavi svoje ime preko nas da bi drugi vidjeli da si Ti s nama. Pokaži svoju milost i sažaljenje prema nama i oživi nas u svakom pogledu da bismo napredovali kao Tvoj narod.

40. dan: Male skupine i rast Crkve

Zajedništvo vjernika ima važnu ulogu u njihovoj duhovnoj, emocionalnoj, pa čak i fizičkoj obnovi koju po Božjoj želji svatko od nas treba doživjeti.

Rast treba biti – i mora biti – cilj svake male skupine kršćana. Ako skupina ne raste, ona ne djeluje u skladu s Božjom namjerom. Imajte na umu da je krštenje Svetim Duhom predviđeno kako za osobni duhovni razvoj tako i za širenje evanđelja.

„Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje.“ (Djela 1,8)

Zato bi i nevjernici, ili pojedinci koji nisu vjernici Crkve, trebali biti prisutni.

Rast treba biti – i mora biti – cilj svake male skupine kršćana.

Za naš osobni duhovni razvoj ključno je da se uključimo u rad čiji se rezultati ogleđaju u vođenju duša Kristu. Moramo pridati pozornost, kao pojedinci, Božjoj zapovijedi da se širimo (Postanak 1,28). Bog je mogao upotrijebiti anđele u radu za duše; međutim, On to nije učinio. Zašto? On zna koliko je važno da svatko od nas bude osobno uključen u objavljivanje Krista drugima. Ellen White daje značajnu izjavu u vezi s tim:

„Ako budete pošli raditi onako kako je to Krist naložio svojim učenicima, ako budete zadobivali duše za Njega, osjetit ćete potrebu za dubljim duhovnim iskustvom i većim duhovnim znanjem i bit ćete gladni i žedni pravednosti. Vi ćete se u molitvi boriti s Bogom, vaša će vjera ojačati i sve obilnije ćete piti s izvora spasenja. Protivljenje i nevolje na koje budete nailazili vodit će vas k Bibliji i molitvi. Vi ćete rasti u milosti i u spoznaji Krista i stjecati bogato iskustvo.“ (*Put Kristu*, Zagreb: Znaci vremena, 2012, str. 83)

Podrška koju daje mala skupina vjernika odigrat će značajnu ulogu u našim naporima da dopremo do drugih ljudi. Članovi skupine ujedinit će se za one do kojih trebamo doprijeti. Savjet osoba s više iskustva u radu za duše bit će nam od velike koristi. Bog će upotrijebiti duhovne očeve i majke koji djeluju u skupini da pomognu manje iskusnima da druge dovode Kristu.

Mala skupina osigurat će izuzetnu sredinu onima koji traže Boga, jer će naići na drage, brižne pojedince koji će ih prihvatiti takve kakvi su. Čovjek koji traži Boga naći će se u okruženju u kojemu Božji Duh može vrlo snažno djelovati na njegovo obraćenje Kristu. U knjizi Djela apostolska čitamo da je Crkva rasla zato što su prvi kršćani nastavili njegovati svoje zajedništvo:

„Svaki bi dan jednodušno i postojano hrlili u Hram, u kućama bi lomili kruh te u radosti i prostodušnosti srca zajednički uzimali hranu hvaleći Boga i uživajući naklo-

nost svega naroda. Gospodin je pak danomice zajednici pridruživao spasenike.“ (Djela 2,46.47)

Bog će služiti i vjernicima i nevjernicima prisutnima u maloj skupini. On će to činiti posredstvom plodova i darova Duha. Sredina male skupine potpuno mijenja tradicionalnu bezličnu dinamiku evangelizma u životu pojedinca, kada dođu na evangelizacijski sastanak u odgovoru na upućeni poziv. Sama bit male skupine su bliski uzajamni odnosi. Kada nevjernik u takvu zajedništvu doživi kršćanstvo i nove biblijske istine, on to čini u kontekstu bliskog uzajamnog odnosa s nekim od članova skupine. On je postavljen u spasonosno okruženje koje pogoduje njegovu osobnom duhovnom rastu.

***Podrška koju daje mala skupina vjernika
odigrat će značajnu ulogu u našim naporima
da dopremo do drugih ljudi.***

Osobno razmišljanje i razgovor u skupini

Koje su dvije svrhe istinskih kršćanskih malih skupina?

Navedite prijedloge koji će pomoći da mala skupina uspješnije dopre do ljudi izvan skupine i da ih povede Kristu.

Kako planirate postati dio male skupine koja raste da bi vas Bog upotrijebio da drugima govorite o Kristu?

Molitvena aktivnost

Porazgovarajte o ovoj temi sa svojim partnerom za molitvu.

Molite se s njim:

- Da Bog nastavi krštavati svakoga od vas svojim Svetim Duhom.
- Da Bog unese oživljavanje u vaš život i svoju Crkvu.
- Da vas Bog potakne da postanete dio male skupine koja raste da bi vas upotrijebio da druge dovedete Kristu.
- Za osobe s vašeg molitvenog popisa.

Upotrijebite u svojoj molitvi sljedeći biblijski redak:

5. DIO: KRŠTENJE DUHOM I ZAJEDNIŠTVO

„Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite, svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku u pravoj mjeri, izli na vas kišu, jesensku i proljetnu kišu kao nekoć. Gumna će biti puna žita, kace će se prelijevati od vina i ulja. ‘Nadoknadit ću vam godine koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška, silna vojska moja što je poslao na vas. Jest ćete izobila, jest ćete do sita, slavit ćete ime Jahve, svojeg Boga, koji je s vama čudesno postupao. (‘Moj se narod neće postidjeti nikad više.’) Znat ćete da sam posred Izraela, da sam ja Jahve, vaš Bog, i nitko više. Moj se narod neće postidjeti nikad više.’“ (Joel 2,23-27)

Podari nam usrdnu čežnju za Tvojim Svetim Duhom. Nauči nas da se molimo za krštenje Svetim Duhom u vidu rane kiše u našem životu i za izlivanje Tvoga Svetog Duha u vidu kasne kiše. Pokaži darove svoga Duha preko nas i upotrijebi nas na proslavu svoga imena. Otkrij svoju silu među nama i u našem okruženju da bi Te još mnogi upoznali kao svog Boga i Spasitelja.

DODATAK A

POPIS ZA SVAKODNEVNU MOLITVU

Navedite pet ili više osoba koje su ili napustile Crkvu ili nikada nisu bile vjernici Crkve za koje se planirate moliti i doprijeti do njih tijekom sljedećih 40 dana, da bi ih Gospod doveo u svoje stado radi pripreme za Kristov skori dolazak. To trebaju biti pojedinci koji žive u vašoj blizini da biste ih ponekad mogli pozvati u crkvu tijekom sljedećih 40 dana.

Molite se za te osobe svakoga dana, pozivajući se na navedene retke:

- Da ih Bog privuče k sebi (Ivan 6,44).
- Da čeznu upoznati Boga (Djela 17,27).
- Da vjeruju u Božju riječ (1. Solunjanima 2,13).
- Da se Sotoni onemoguću da ih zasljepi za istinu i da se poništi njegov utjecaj u njihovu životu (2. Korinćanima 4,4; 10,4.5).
- Da Sveti Duh djeluje u njima (Ivan 16,8-13).
- Da se odvrte od grijeha (Djela 3,19).
- Da vjeruju u Krista kao Spasitelja (Ivan 1,12).
- Da poslušaju Krista kao Gospoda (Matej 7,21).
- Da se ukorijene i rastu u Kristu (Kološanima 2,6.7).

Upotrijebite za molitveni popis „Aktivnosti kojima pokazujete da se brinete za njih“ (vidi Dodatak B) kako biste utvrdili što Gospod želi da učinite da biste tijekom sljedećih 40 dana mogli doprijeti do pojedinaca s vašeg molitvenog popisa.

AKTIVNOSTI KOJIMA POKAZUJETE DA SE BRINETE ZA NJIH

Slijede prijedlozi vezani uz to što možete učiniti za osobe s vašeg molitvenog popisa da biste im pokazali svoju brigu. Dodajte ovom popisu svoje prijedloge, onako kako vas Gospod bude vodio.

1. Nazovite ih da im kažete što cijenite kod njih.
2. Pošaljite im čestitku kojom ćete im reći ono što vam Bog stavlja na srce.
3. Pošaljite im ohrabrujuću literaturu.
4. Nazovite ih i molite se s njima.
5. Pozovite ih u posjet ili na ručak.
6. Pozovite ih da s vama iziđu negdje na ručak.
7. Pošaljite im rođendansku čestitku.
8. Pošaljite im čestitku/karticu s riječima ohrabrenja.
9. Odnosite im nešto što ste sami skuhalili ili ispekli.
10. Pozovite ih da zajedno odete u kupovinu, muzej i sl.
11. Pošaljite im čestitku/karticu sa željom za dobro zdravlje, ili s izrazom sućuti, po potrebi.
12. Ako je prigodno, pošaljite njihovoj djeci rođendansku čestitku i poklon.
13. Pozovite ih da s vama posjete crkvu.
14. U prikladno vrijeme upitajte ih bi li voljeli s vama proučavati Bibliju na posebnim satovima.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.

DODATAK C

PRIJEDLOG POZDRAVA ZA MOLITVENI KONTAKT

Dobar dan, *(ime zainteresirane osobe)*.

Dopustite mi da se predstavim: *(vaše ime)*.

Moja Crkva želi staviti poseban naglasak na molitvu i očekuje od nas da odaberemo pet osoba za koje ćemo se moliti tijekom sljedećih četrdeset dana.

Izabrao/la sam vas kao jednu od pet osoba za koje ću se moliti.

Biste li željeli da se za nešto posebno molim s vama, kao što je obitelj, posao, zdravstveni problemi i sl.?

(Zapišite za što žele da se molite.)

Cijenim mogućnost da se u tom smjeru posebno molim za vas tijekom sljedećih četrdeset dana.

Zahvaljujem Vam, *(ime zainteresirane osobe)*. Ostat ćemo u kontaktu.

NAKON ČETRDESET DANA MOLITVE I MOLITVENIH PROUČAVANJA...

A sada, nakon završetka razdoblja od četrdeset dana molitve i molitvenog proučavanja, vjerojatno ne želite da iskustvo koje ste stekli s Bogom, kao i zajedništvo u kojemu ste uživali, jednostavno izblijede. Dakle, što bi trebao biti vaš sljedeći korak?

Jedna od mogućnosti jest da počnete s detaljnijim proučavanjem tema izloženih u ovoj knjizi. Svaki odjeljak utemeljen je na jednoj od pet knjiga koje sam napisao. Naslovi tih knjiga prema redoslijedu odjeljaka ovih molitvenih proučavanja jesu:

- Krštenje Svetim Duhom
- Krštenje Duhom i molitva
- Krštenje Duhom i propovijedanje evanđelja
- Krštenje Duhom i prebivanje u Kristu
- Krštenje Duhom i zajedništvo

Ako to želite, predložio bih vam da počnete od prve knjige, *Krštenje Svetim Duhom*, da je pročitate sa svojim molitvenim partnerom ili u maloj skupini, to jest sa sudionicima u molitvi i molitvenom proučavanju tijekom četrdeset dana. Možda biste htjeli pozvati i druge da se pridruže vama i vašoj molitvenoj skupini. Zatim, osobno ili kao skupina, nastavite tako sa svakom knjigom. To će Gospodu otvoriti put da učvrsti vaše iskustvo stečeno s Njim, koje je započeo u vašem životu tijekom posljednjih četrdeset dana.

Ako želite, možete prijeći na druge teme povezane s krštenjem Svetim Duhom. Sljedeće knjige koje sam napisao mogle bi se iskoristiti za osobno proučavanje ili pak u skupini, da biste sagledali i ostale aspekte iskustva krštenja Duhom. Teme se mogu proučavati prema bilo kojem rasporedu, u skladu s Božjim vodstvom.

- Krštenje Duhom i čekanje Gospoda
- Krštenje Duhom i Kristov slavni povratak

- Krštenje Duhom i oslobođenje
- Krštenje Duhom i vijest o opravdanju vjerom iz 1888. godine
- Krštenje Duhom i posljednji događaji na Zemlji

Drugo, nastavite se moliti za osobe s vašeg molitvenog popisa, da biste doprli do njih. Isto tako, dodajte svomu popisu i druga imena, kako vas Gospod bude vodio, a zatim kao skupina razmislite o tome da pojedince s molitvenih popisa pozovete da prisustvuju sastancima skupine.

Krist želi da svakodnevno osobno molitveno bogoslužje i proučavanje, molitva i nastojanje da doprete do drugih postane sastavni dio života svakog kršćanina. Ako se taj dio vašega života završi nakon isteka četrdeset dana molitve i molitvenih proučavanja, nećete uzrasti do punine Kristove, koju On želi da doživite. Također, to je jedini način da se pripremimo za Kristov skori povratak. Naime, to je jedini način da se naš bliski odnos s Kristom razvija i raste. Neka Gospod obilno blagoslovi nastavak vašeg molitvenog proučavanja i molitve, kao i vaše napore da drugima govorite o Njemu.